Opr. „Starodruk" 1964 r.

Korespondencja Romualda Hubego.T.13.

Materiały pozakorespondencyjne,które dostały się do korespondencji w procesie przekształcania się jej części w zbiór

a u t o g r a f ó w

i dodatek do korespondencji w postaci listów autorów nie zidentyfikowanych.

Adelson,J. 3 kwity z lat 1843,1845,1844-6 k.1-3

Angeli,L. kwit z 1888 k.4

Arlaud,H. wpis do sztambucha b.d. k.5
Arlaud,Louise wpis do sztambuchu b.d. k.6
Berger,Józef kwit z 1872 k.7

Bothe,August czek z 1841. k.8

Buszewicz,Konstantyn kwit z 1879 k.9

Capei, drobna notatka k.10

Cassinis, drobna notatka k.12

Chodyński,[Marek?] odpis dwóch wypowiedzi Mikołaja II k.13-15

Claude,C. podpis na przepustce bibliotecznej wydanej w paryskiej Bibliothèque Imperiale 1859 k.16

Colmeiro drobna zapiska k.17

Czartoryska,Anna pokwitowanie k.18-21

Detmerski,Józef odpisy wyroku z 1448,zeznania woźnego z 1539,informacja: "Dokumenta tyczące się cerkwi unickich",inna opracowana pierwotnie dla A.W.Maciejowskiego,potem zaadresowana do Hubego; całość na podstawie materiałów archiwum lubel. k.22-29

Dimbarce?, instrukcja lecznicza dla T.Hube k.30

Ellero, dedykacja autorska k.32

Euler, drobna notatka z 1865 k.33

Felly,Aglaé wpis do sztambucha k.34

Forster,Karol kwit z 1868 k.35

Fraenkel,B. Ant. kwit z 1865 k.37-39

Gaevskij,P. orzeczenie cenzorskie z 1842 k.40-41

Giulati,Carlo Lu. oferta antykwarska k.42

Guliński,Andrzej informacja archiwalna "Prawa i przywileje Ormianów Kamieńca Podolskiego znajdujące się w Głównym Archiwum Królestwa" k.44-45

Halsey,Caroline wpis do sztambucha k.46

Hanka,Václav odpis dokumentu Bolesława Wstydliwego z 1275 k.47-52

Hegeman, przepis kucharski k.53-54

Hergenröther, Joseph zezwolenie na korzystanie z dokumentów Archiwum Watykańskiego wpisane na odwrotnej s. podania Hubego k.55-56

Jankowski, Placyd /John of Dycalp/ odezwa-prospekt "Obrazów litewskich" 1842 k.57-58

Jireček, Josif zapiska k.59-60

Jireček, Josif Konst. zapiska k.61-62

Jordan, J. G. dwie krótkie notatki k.63-64

Józefina, ces. franc. litografowana podobizna autografu k.65

Korsawicz ? dedykacja autorska z 1859 k.67

Krzywicki, K. dedykacja autorska k.69

Lilien-Marlit, Adolf wpis do sztambucha k.70

Macchi, V. podpis na dyplomie papieskim, nadającym Hubemu order św. Grzegorza k.71

Mayer v. Kronau notatka k.72

Mayzel, Wacław analiza lekarska k.73-74

Mommsen, Theodor ~~zapiska~~ pokwitowanie z 1868 k.75

Ožegović, notatka k.77

Patrizzi, rezolucja na podaniu T. Hube k.78-79

Pawłowski, Franciszek życzenia imieninowe bpów pol. dla R. Hubego z 1842 k.80

Pertile, Antonio notatka k.81

Pigliacelli, Salvatore pokwitowanie z 1886 k.83

Pitra, Jean Baptiste dedykacja autorska k.84

Pius IX indulgencja przyznana małżeństwu Hube w 1847 k.85

(Prokopowicz, Wincenty) "Słówko o techniczności w prawie" Podpisany: P k.87-88

Przecławski, Józef "Do pierwszego włoska siwego, spostrzeżonego na mojej głowie 14/26 czerwca 1836 roku." wiersz przepisany dla R. Hubego k.89-90

Retmański, Wojciech pokwitowanie z 1879 k.91

Roemer, Ferdinand analiza próbki ziemi z 1874 k.92

Roget, Caroline wpis do sztambucha z 1838 k.94

Schröder, pokwitowanie z 1848 k.95-96

Serafini, Filippo krótka zapiska z 1881 na ~~odwrotnej~~ s. 98 notatki Hubego k.97

Sichel, Dwie opinie lekarskie o zdrowiu T.Hube z 1860 r. k.99-101
Sreznevskij, krótka zapiska bibliograf. k.102

Starożyk,Jan Józef wierszowane gratulacje dla R.Hubego 1887 k.103-104

Steiner,Fanny wpis do sztambucha k.105

Strehlke,/E. odpis dokumentu Żyrona z 1185 z kopiarza klasztoru Neuwerk pod Hallą w Archiwum Państwowym w Magdeburgu k.106

Strobach, krótka zapiska k.107

Tyszyński,Aleksander "Słowo o celu sztuki./Z powodu krytyki pana Mieros./tj.J.Przecławskiego 1842 k.108

Ustinov,Oustinoff M. notatka służbowa 1847 k.109-110
Varlez,Louis Joseph dwie opinie lekarskie o zdrowiu T.Hube z 1863 k.111-113

Włodarski,Aleksander pokwitowanie 1886 k.114
Na odwrotnej stronie i na k.115 notatki R.Hubego

Wtorzecki,Kazimierz "Alexander hrabia Chodkiewicz" Artykuł.1838 k.116-119

Zeissberg,Heinrich dwie krótkie zapiski bibliogr. k.120-122

Niezidentyfikowane autografy: dwa wpisy do sztambucha;podpisane Alexander Hr......y 1848 k.123
brat i sługa w Chrystusie Panu B. k.124
notatki,zapiski etc. k.125-163

Akta różne

a/majątkowe,dotyczące nabycia i posiadania przez R.Hubego Stobiecka Szlacheckiego 1867-1881/20/ k.164-206

b/dotyczące fundacji filantropijnej dla uczczenia pamięci Teofili Hube 1876-1888/9/ k.207-226

Drukowane zawiadomienia o śmierci,ślubie,zaproszenia,bilety itd. k.227-267

Dod.do korespondencji: luźne koperty /5/ k.268-272

Niezidentyfikowane listy do R.Hubego:

August 1846 k.273-274

teść młodego Fanshave'a 1854 k.275-276

N. z Piotrkowa,b.podpis.1890 k.277-278

notatka bibliograficzna,przesłana Hubemu k.279

N. kleryk bawiący w Rzymie 1847 Kopia? k.280-281

Von Sr. Excellenz d. H. Etatsrath Romanoff
Thaler, ein tausend zwanzig Rubel Silber
unter heutigem dato erhalten
Matthaeus Fortdelsandt
St. Petersburg d. 15t. Juny 1843.

Von Sr. Excellenz Herrn Staatsrath
Romuald v. Hubé unterzeichneter
dato die Summe von Fünfhundert Rubl.
bc. Assig. erhalten zu haben bescheinigt
Staatsrath Jo. Adelsohn Dr.

St. Petersburg d. 28t. Novbr. 1845.

Primitives Capital ———	2030. R. S.
6% Zinsen für ein Jahr bis Juni 1843 —	123. „ „
	2153
per Juni Aconto ———	1285
Rest —	868
Zinsen bis Juni 1844 ———	52.
Summa	920.
Zinsen für 6 Mte ———	26
	946.
Protest	7.
	953.
Um die Sachen zu versenden —	7.
Summa —	960

1000 — 3500
200 — 700

960 R. S. macht in Banco	3360
Davon soll bezahlt werden im December	1500
bleiben	1860

Diese werden in ~~9~~ 12 Monathen auf folgende Art bezahlt

d. 1sten April 1845. — 500
d. 1st. Juli 1845 — 500
d. 1st. November 1845. — 500
d. 1st. Februar 1846. — 500

Summa 2000

Es bleibt verbleibendes Capital 1860
Zinsen für ein Jahr 140

2000

Vom H. Staatsraths R. v. Hube unter heutigem dato die Summe von Zweitausend Rubel Banco Assignaten erhalten zu haben, bescheinigt hiermit Jos. Adelsohn. St. Petersburg d. 21ten Decemb. 1844.

Am 1sten April bezahlt 150 Rub. Silber
R. Hube

Am 1t. July 1845. empfangen die Summe von Fünfhundert fünf und zwanzig Rubel Assignat.
Ad[illegible]

Am 3ten März (für den 1t. Februar) 1846 erhalten die Summe von 472 R. 50 Kop. Bco. - [illegible]

4

Padova 21 marzo 1888

Ricevo dal senatore [illegible] ita-
liane lire dieci per la pubblica-
zione dei dieci fascicoli finora pub-
blicati dell'opera del prof. Lando
Landucci.

per F. Sacchetto
L. Angeli

Vivez pour peu d'amis, occupez peu d'espace,
Faites du bien surtout, formez peu de projets:
Vos jours seront heureux, et, si ce bonheur passe
Il ne vous laissera ni remords, ni regrets.

L. Uhland.

Les plaisirs.

Les plaisirs sont les fleurs, que notre divin Maître,
Dans les ronces du monde, autour de nous fait naître;
Chacune a sa saison, et par des soins prudens
On peut en conserver dans l'hiver de nos ans.

De Louisa, Arlaud.

7

DRUKARNIA

~~GAZETY POLSKIÉJ~~.

(Józefa Bergera),

Nr. 100

Wyrażone Rubli sto, na rachunek druku i papieru części II^ej Hist. praw. od JW. R. Hube odebrałem

Józef Berger

Warszawa, dnia 21/Kwiet. 1872.

Messieurs Arnstein & Eskeles à Vienne

8

Milan ce 13 9mbre 1841

Veuillez passer écriture du montant de Six Cent Florins etc. que Messrs Thomas & C. d'ici viennent de me payer d'ordre de Mr. J. J. Rosen de Varsovie & pour compte de S. E. le Ministre & Secrétaire d'Etat Mr. J. de Turkull.

Le present fait en double ne valant que pour un seul & même objet

Auguste Bothe
Hof-Sängerin

f. 600.

f 606

9

Odebrałem na dniu dzisiejszym od
Jaśnie Wielmożnego Pana Hubego
Senatora i Dziedzica Dobr Stobiecka=
szlacheckiego 100 Rubli wyraźnie Sto
Rubli z których niniejszem kwituję
i zrzekam się wszelkich pretensyi do
tegoż Pana Konstantyn Buszewicz

Stobiecko-szlacheckie d 7go Pażdziernika 1879

Capei (?) 10

Marcus Łyczkowski a Michalko membranarum Eccl.

ad. L. Si quis tutor non sit captus ab hostibus sed missus ad eos tanquam legatus, aut etiam receptus ab eis, aut transfugerit, tutor manet: Sed interim a Praesidibus alius tutor dabitur — Ulpianus l. 15. D. de tutel.

Sam ten transfugit.

Ręka Capei będąc brata w więzie, drienay Szamla kaiy Ibenie d. 5 Maj. 1847. w Tarnowie.

Milan Hot. [illegible]

12

Manuale ad uso dei Senatori del Regno, e dei deputati.

Torino.

Tipografia eredi Botta

1860

P. Cavrinis Mi. Sparaltissi

Paroles prononcées par S. M. l'Empereur le 27. Mai 1826 aux Maréchaux de la Noblesse du Rme de Pologne.

(au Cte Jezierski:) Je suis content de Vous voir ici car j'ai toujours besoin de Vous & je Vs répète les mêmes paroles que Vous avez déjà entendues, Vs Vs souvenez, n'est-ce pas de ce que je Vs ai dit à Varsavie. — (à tous) Je suis content de la Pologne et Vs remercie Mrs de la manière dont la Noblesse s'est conduite durant ces 4 ou 5 dernières années. Je suis

heureux quand je puis approuver & saurai toujours approuver lorsqu'on se conduira comme je l'entends, — dites cela à vos compatriotes. Je compte sur vous & j'ai voulu vous donner un témoignage dans la médaille que vous portez), mais comme je vous l'ai dit point de rêverie. La Pologne doit faire partie pour toujours de la grande famille des Empereurs de Russie.... Roi de Pologne. (appuyant sur ces derniers mots.)
Répétez cela partout. —

(: vers Uruski) Quant à vous
je V. remercie en particulier
pour le zèle dont vous avez
toujours fait preuve. Je
l'apprécie & m'en souviendrai
dans l'occasion. (vers tous)
Je sais que V. pensez tous
ainsi, - j'y compte & espère
que je ne serai jamais déçu
dans ma confiance. Quant
aux autres, c'est à vous
Messieurs à les guider.

La réponse du P^ce Gortchakoff au Cte Tyszkiewicz est parfaite. Si vous arrivez à Varsovie avant moi, j'espère que V. de votre côté saurez empêcher que de pareilles démarches ne se répètent, car il vaut beaucoup mieux prévenir un esclandre que de me mettre dans le cas de faire publiquement une admonition sévère, & je vous préviens que ce serait la suite inévitable de toute tentative de ce genre. Avis au lecteur.

Własnoręczna Adnotacya N. Pana na reponse od X. Gorczakowa dla p. Tyszkiewicza przysłana przez Szambelana Chodkiewicza.

16.

BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE.

Laissez-passer. M. Smit

avec un ~~Volume in-~~ album in-4°.

~~Portefeuille~~

Paris, ce 22 Octobre 1859

C. Claude

pour le Conservateur.

17

Memoria acerca del estado de la enseñanza en los establecimientos de la Univd. Central.

Anuario de 1859 á 1860

Librería de Sanchez - Calle de Carretas

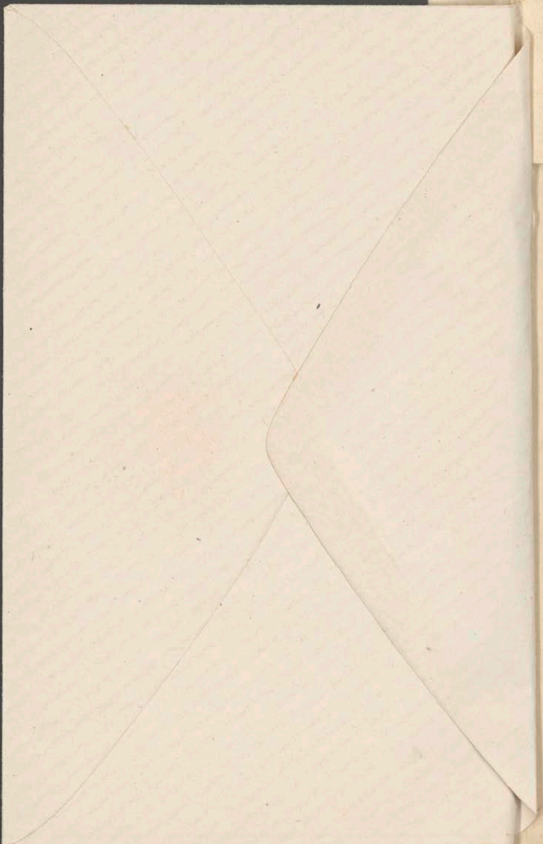
Ochoa - Calle de Jacometrezo

Nota p. Colmeiro.

c
l
a
le
tw

18

Autograf Księżny Czartoryskiej

Reçu un Bouquet de la part de Madame X— amie des Polonais pour lequel nous lui témoignons tous notre reconnaissance.

[illegible]

[illegible]

35

21

A

Son Excellence Mad[ame]

la Senateur de Hube

Paris

l'Hotel des Princes rue Richelieu

1448.

Casimiro Poloniæ Regi Advocatia Lublinensis adjudicata.

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc omnis dubietas ab hominum animis recceditur, dum facta humana claris testimoniis et literis perhennentur. Proinde Nos Sbigneus Dei Gratia Episcopus, Joannes de Ciessow Castellanus et Capitaneus, Joannes de Tenczin Palatinus Cracovien. Consulesq̃ sex civitatum ad sedendum pro Regali Judicio Deputati, videlicet Cracoviensis, Sandomiriensis, Bochnensis, Vieliciensis, Caziniriensis, Illusiensis. Significamus tenore presentium quibus expedit universis presentibus et futuris horum noticiam habituris. Quomodo dum Serenissimus Princeps Dominus Kazimirus Poloniæ Rex, Magnus Dux Lithvaniæ et Hæres Russiæ etc. Dominus noster gratiosissimus, nobis suæ Serenitatis literis commisit specialibus et Mandatis, ut de Advocatia Lublinensi discernere, sentencialiter cognoscere, deffinirique secundum Deum et justitiam deberemus: an videlicet illa Advocatia Lublinensis ad ipsum Serenissimum Principem Dominum Cazimirum Regem Poloniæ Dominum nostrum gratiosissimum pertinere debeat, vel ad Famosum Joannem Teczen Consulem Cracoviensem, jure propinquitatis, et legitime successionis sit hæreditarie devoluta, finali

et

et irrevocabili sententia ipsam quæstionis materiam, ne deinceps ulla de hoc oriatur dubitatio decidentes et in cujus possessionem et usum perpetuum dicta Advocacia cedere debeat, declarantes et judicialiter determinantes.

Nos Regalibus Commissioni et Mandatis satisfaciendo prædictis, assumendo Consiliarios Regni et Dominos, ad nos infra pro Assessoribus et testibus scriptos, allegationibus, juribus, privilegiis, productionibus ac sententiis decisoriis seu lucrativis prænominati Ioannis Teczen, quibus ipse in Generalibus Dominorum colloquiis, hanc advocaciam, ad ipsum hæreditarie, juridice, et juste devolutam esse approbavit, auditis, conspectis, ac revisis, ac debite calculatis, talem sentenciam, Deum et justitiam præ oculis habendo, præsentium per tenorem fecimus, declaramus et pronuntiamus. Quod Serenissimus Dominus noster gratiosissimus Kazimirus Rex Poloniæ, nullum jus, nullum titulum, nullam proprietatem, ad prædictam Advocaciam Lublinensem habuit, aut habet, ex eo: Quia præfatus Ioannes Teczen Consul Cracoviensis, jure propinquitatis in eandem Advocaciam Lublinensem, post Famosum Petrum, immediatum et ultimum Advocatum Lublinensem, cum ipse Ioannes Teczen, fuit fraterne conjunctus in tertia linea consanguinitatis, nullo alio proximiore superstite existente, tanquam verus hæres et legitimus successor, legitime successit. Propterea præfato

Ioanni

Joanni Peczen Consuli Cracoviensi et ejus legitimis successoribus, Advocatiam prædictam Lublinensem adjudicavimus et per præsentes adjudicamus, decernentes et declarantes ad Joannem Peczen et ad nullum alium Advocaciam Lublinensem prædictam cum sua posteritate legitima spectasse et pertinuisse, et spectare pertinereq[ue] debere, ac ipsum Joannem Peczen et suos legitimos successores, prædictæ advocaciæ Lublinensis, et omnium jurium et pertinenciarum ejus decernimus et declaramus veros et legitimos possessores et Advocatos, omnibus oppositionibus et impedimentis, quæ illi supradicta advocatia sunt mota, (:sic:) silencium perpetuum imponendo.—

In cujus rei testimonium, sigilla nostra sunt subappensa. Acta et data Cracoviæ Sabbatho post festum Sancti Michaelis proximo, Anno Domini Millesimo Quadringentesimo Quadragesimo Octavo, præsentibus ibidem Magnificis: Joanne de Oleznicza Palatino, Przedborio de Konieczpole Sandomiriensi, Crzeszlao de Kurozwiaki Lublinensi Joanne de Conieczpole Cancellario, Hincza de Rogow Rosperien[sis] Castellanis, et Thesaurario, Petro de Szczekoczin Vice-Cancellario Regni Poloniæ, Barthossio Obulicz de Bory Judice, et Petro de Sczytowicze Subjudice Cracoviensibus, circa hæc Assessoribus, et quampluribus fidedignis ad præmissa testibus.—

Concordari cum originali suo testor:

Detmerski

(:Ex libro Privilegiorum civitatis Lublin, fol: 5.:)

Inscrip. Castr. Lublinensium 1538-1539 - k. 5

Actum ~~Lublini~~ in Castro Lublinensi feria quarta ipso festo Visitationis Mariae proxima. An. Dni 1539.

fol 130. Ministerialis terrestris Paulus de Lublin stans personaliter coram officio et actis praesentibus palam recognovit. Quia ipse coram residentia Advocati et Scabinorum civitatis Lublinensis in Praetorio circa judicium bannitum post festum S. Joannis Baptistae proxime praeteritum interfuit, dum et quando actio et causa inter famatos Mathiam Caspro[w]icz actorem ex una et Adamum Dayzon Consulem Lublinensem parte ex altera, occasione resignationis domus lapideae vertebatur et agitabatur, ubi praefati Advocatus et Scabini, Decreto Regio inter ipsos litigantes lato, videlicet ut vel domum ipse Adam resignaret vel duplum pro domo datae summae praedicto Mathiae Casprowicz daret, ipso Adamo dicente, se domum praefatam resignare non posse ex eo quia jam ante eandem propinquiori resignavit, -

qui per Judicium praefatum ad duplum reponeret et in defectu repositionis dupli fidejussores pro se statueret decreto ejus compellebat. a quo decreto ipse Adam ad Regiam Majestatem appellare et se accipere voluit, quod sibi praefatum Judicium admittere noluit, imo eundem, cum pro se fidejussores non statuit, ad sessionem turris ire jussit, in qua turi clausus residebat. Quae omnia ipse Ministerialis se audivisse et vidisse recognovit. –

Dokumenta
tyczące się Cerkwi Uniackich.

Rok 1638. Cerkiew Sᵗᵒ Spasa w Lublinie. Władysław IV. oddaje tę Cerkiew Metodemu Terleckiemu Biskupowi Chełmskiemu i Bełzkiemu, obrządku Greckiego, wyrażając się w swym przywileju tak: „My tedy mając wzgląd na czoło bicie mianowanego Episkopa, więc nabarziey aby przy pomienioney Cerkwi rząd Nabożeństwa y insze obrzędy przystoynie, odprawowali się, a nie tak, iako pod ten czas gdzie za częstemi odmiany Popow Tułaczow, albo od świętey Unii wyklętych, nie mogli być w swym trybie, Trzczaćnie Wielebnemu w Bogu, Ojcu Methodusowi Terleckiemu, Episkopowi, tę Cerkiew Sᵗᵒ Spasa Lubelską, do żywota iego albo do dobrowolnego zresignowania dajemy, ze wszytkimi płaty, gruntami, polami," etc. — Przywilej ten datowany w Warszawie d: 13 Grudnia r. 1638. — Oblaty rok 1639. — Oblaty Grodz: Lub: Ks: 68. fol: 20. —

R. 1646. Cerkiew w Tarnowie. Maksymilian Andrzej Fredro Kasztelan Lwowski, uposaża wyżej wymieniona Cerkiew i Proboszcza oney, Tymofeja Kozłowicza, w następujący sposób: przydaje grunta połłanek Rudkowski z łąką, przy Cerkiewnym połłanku tamże w Ternowie (:sic:) w puszczach tejże wsi daje drzewo na budowle i opał, — w stawie pozwala ryby łowić „na trzy więcierze, poki pieszo zabrnie, aby nie czołnem zajechać. Także dziesięcinę od chłopow z Ternowa i Ternowskiej Woli, z połłankow po pół kopy

py, a z połowicy po snopów 15. z pozwoleniem na to chłopów. Dokument ten wydany w Tarnowie, majętności zapisodawcy, d: 22 Grudnia, roku jak na początku. Oblaty rok 1786. – Oblaty Grodz: Chełms: Ks: 186. f: 414. –

R. 1682. Jaświński Klasztor Grecki, położony w Dyecezyi Chełmskiej: Przed Biskupem Chełmskim Stanisławem Święcickim, staje Podprzeorzy Klasztoru Greckiego Jaświńskiego Gennady Deszkowski: Humenus: i prosi o przyjęcie go wraz z całym klasztorem do Unii, pod Iurysdykcyę Biskupów Chełmskich, rzrzekając się Iurysdykcyi Metropolitów Kijowskich, – i prosi o udzielenie mu na to świadectwa. Biskup Chełmski, przyjmując go pod swoją Iurysdykcyę, świadectwo mu takowe udzielił, datując ono w Grodku, die 7. Iulii, an: ut supra. Zaś Gennady Deszkowski świadectwo to zaoblatował w Aktach urzędowych. – Oblaty Grodz: Krasnostawskie, Ks: 11. fol: 430. Rok Oblaty tenże sam. –

R. 1787. – Cerkiew w Tarnowie. Józef na Tarnowie i Woli Tarnowskiej Wereszczyński, Sędzia Ziemski Chełmski, potwierdzając dawną erekcyę czyli uposażenie tejże Cerkwi, dopełnione przez dawniejszego dziedzica Maximiliana Fredrę, ze swej strony czyni dalsze uposażenie tejże Cerkwi, znacznie przewyższające uposażenie Fredrowskie, bo aż w pięciu polach nadaje on tej Cerkwi grunta. A oprócz tego uposaża i Diaka przy tejże Cerkwi będącego. – W Chełmie 15. Czerwca roku j. w. – Rok Ingrossacyi 1802. – Ingrossacye Chełmskie, Ks: 5. № 1322. –

R. 1797. – Taż co wyżej Cerkiew. Felix Klemens Wereszczyński, dziedzic Tarnowa, zawiadamia Porfirego Skarbka Ważyńskiego, Biskupa Chełmskiego

go i Bełzkiego, iż on udzielił prezentę na Probostwo w Jarnowie Ks: Tomaszowi Kalinowskiemu, które zawakowało po zrezygnowaniu onegóż przez Ks: Grzegorza Białostockiego,—i prosi o zatwierdzenie takowej prezenty. Przyczem zachowuje probostwo to przy gruntach, łąkach, ogrodach, i tem wszystkiem, co mu jest zapewnione dawną erekcyą, i ulepszeniami przez jego ojca poczynionemi. Datt Chełmns d: 27. Decembris, r. j. w. Rok oblaty 1802.— Ingrossat: Chełms: Ks: 5. ~~fol.~~ № 3421.—

R. 1793. Cerkiew w Bezku. Wypis z wizyty Cerkwi Bezkiej, dopełnionej przez Ks: Teodora Połuchtowicza, Plebana Rateńskiego, w imieniu Ks: Porfiryusza Skarbka Ważyńskiego, Biskupa Chełms: i Bełz: za Plebana tejże Parafii Ks: Jakóba Jesiewicza. Extrakt ten zawiera w sobie tylko zapis summy Złp: 24 rocznie, uczyniony przez Józefa Rulikowskiego, Kasztelana Bełzkiego, na rzecz tejże Cerkwi, z włożeniem obowiązku na Proboszcza odprawiania jednej Mszy Śtej na miesiąc. Zapis ten miał miejsce w roku 1775. Ingrossacya onegóż nastąpiła w roku 1802.— Ingross: Chełms: Ks: 5. № 3423.—

R. 1795. Cerkiew w Swieszczowie. Ignacy z Toradowa Rulikowski, z powodu niedogodnego położenia gruntów Plebańskich, w miejsce takowych daje mu inne, w lepszem położeniu będące i urodzajniejsze. Nastąpiło to za Plebana Jana Bobrykiewicza. A Biskup Chełmski i Bełzki Porfiry Skarbek Ważyński, akt ten zatwierdził. Działo się to w Swieszczowie d: 1. Października, roku j. w.— Rok Oblaty 1802.— Ingrossationum Chełmskie, Ks: 5. № 3420.—

R. 1768. Cerkiew w Stręczynie. Józef Bąkowski Podkomorzy Ziemi Chełmskiej, zawiadamia Ks: Maxymiliana Rytto, Biskupa Chełmskiego i Bełzkiego, Opata Dubieńskiego i Derm-

mańskiego

mańskiego, iż on dla pomnożenia chwały Bozkiej, erygował de novo Cerkiew we wsi swej dziedzicznej Stręczynie, która to Cerkiew będzie filią Cerkwi Cycewskiej; i przeznaczył fundusz na utrzymanie przy niej Wikarego Złp: 300 rocznie; którą to summę ówczesny Wikary Cycewski, przeznaczony na Wikaryusza do tejże filii w Stręczynie, Ks: Jan Iltyński, ma pobierać kwartalnemi ratami, po Złp: 75. Działo się w Stręczynie d: 25. Marca, r. j. w. — Rok Ingrossacyi 1802. — Ingrossat: Chełms: Ks: 5. N° 3424. —

R. p. nie wymieniony: Cerkiew w Berku. Jakób Jesiewicz, Proboszcz Berki, stanął do Akt Ziemskich Chełmskich, i zażądał wydania sobie extraktu zapisu Złp: 24. uczynionego mu przez Józefa Komorowskiego dziedzica dóbr Święcicy. Lecz ponieważ zapis ten wydanym mu być nie mógł, z powodu zniszczenia podczas rewolucyi Akt przez „Moskali" d: 10. Maja 1775 r. — przeto wydanem mu tylko zostało o tym wypadku świadectwo. Rok Ingrossacyi 1802. — Ingrossata Chełmskie, Ks: 5. N° 3425. —

Archiwaryusz Detnerski

Dla Jaśnie Wielmożnego Rzeczywistego Tajnego Radcy Stanu Senatora Hube. ~~W. Wielmożnego A. W. Maciejowskiego~~ 28

1. W zapisach Grodzkich Lubelskich w księdze 5. pod r. 1539 na karcie 130. znajduje się takie ~~relacya~~ zeznanie Woźnego: iż on był przy sądzeniu sprawy przez Sąd Wójtowski i Ławniczy m: Lublina, tego rodzaju: iż Adam Dzygoń Rajca Lubelski /: Radny :/ sprzedawszy dom Maciejowi Kasprowiczowi, nie chciał mu potem tego domu oddać w posiadanie, tłomacząc się, że go już wprzód komu innemu sprzedał. Sąd więc zawyrokował: żeby albo dom oddał, albo summę zaliczoną w dwójnasób zwrócił. Dzygoń chciał appelować do Sądu Królewskiego — Sąd Wójtowsko-Ławniczy appellacyi niedopuścił, i Dzygona w wieży osadził. —

2. W Aktach Radzieckich m: Lublina, Ks: 17. r. 1589. jest spór o sprawowanie opieki; gdzie matka małoletnich występując przeciwko opiece o nadużycia, twierdzi iż opiekunowie niewolno swoich dóbr długami obciążać, [zastawiać, ani alienować,] że jakoby ich majątek był zastawem dla małoletnich, — opierając twierdzenie swoje na przepisach prawa tak zacytowanego: S.S. libro 3. art: 26. oraz SS. libro 1. art: 31. jakniemniej na artykule 140. prawa Municypalnego. —

3. W Aktach Grodz: Chełms: „Protestationum, Relationum et Oblatarum" w Księdze 18. pod r. 1575. ~~są oblat~~ fol: 459. są oblatowane 2. przywileje Mikołaja Reja z Nagłowic, 1. z roku 1542. drugi z r. 1568. Pierwszym zakłada wieś Saffczyn na gruncie ~~Kobielskim~~ Kobyleckim, a ludzie mają mieć na 3 lata „walior", a gdy przyjdzie rok czwarty, mają płacić: po grzywnie czynszu — po dwoje „kurc", mają też 6. dni pieszych odrabiać na każdy rok, — gdzie też gwałt na dwór, na staw, na młyn, bo to jest pospolity Skarb, tedy powinni będą pomodz. Stado dwakroć do roku żegnać. Który będzie miał owce ser Wałaszki, gromady swoje mieć mają, i Kniazia swego mają być posłuszni etc. Tym Kniaziem był chłop, jak się z drugiego przywileju okaże. Ab

onego

onego słowa: „Ja Mikołaj Rey z Nagłowicz wyznawam żem zostawił Waszka Kniazia w Wereszczach na starym czynszu, i na starym prawie jego, a któremu iż ma Dąbrów przyglądać, a siekiry na poli brać, a w tym go mam zachować aż do żywota jego i potomki swe obowiązuję" etc. –

Z uwagi, że za pośrednictwem pana Zielińskiego dostarczonym został z Archiwum tutejszego Wmu Proffessorowi Maciejowskiemu dokument zawierający w sobie różne percepty, na wypisanie którego wziął p. Zieliński Rub: 20 – wnioskuję że tego rodzaju dokumenta są temuż Wmu Proffessorowi potrzebne. Otóż mam zaszczyt oświadczyć że wyłącznie z takimi dokumentami (znajduje się tu ksiąg 51. poczynając od roku 1475 aż do większej połowy 18go wieku. Materyał obfity, lecz trzebaby tem specyalnie się zająć. Możeby W. Professor sam zechciał się tem zająć, a szeroko drzwi mego Archiwum z chęcią dla Niego otworzę, i możliwą pomoc udzielę. Mógłbym także i sam dorywkowo się tem zajmować, abym tylko wiedział co Wmu Proffessorowi może być najpotrzebniejszem. Oto np. zamieszczam niektóre rzeczy na próbę: „Census bonorum in Civitate Lublinensi pro festo S. Martini 1528 anno:" Lipka gr. 30. Sadło gr. 36. Paulus gr. 30. Martinus Płaski gr. 6. etc. – „Summarius omnium et singulorum perceptorum ex proventibus Civitatis Lublinensis provenieny exactorum et collectorum ad annum 1569." „Thesaurus fl: 113. gr. 18. den: 9. Census bonorum hortorum in Suburbio fl. 20. Domus hospitale fl: 2. gr. 12. Census Regalis ad arcem fl. 1. gr. 1. d: 18. Institores fl: 75. gr. 18. Pistores fl: 14. Pannicidæ fl. 8. Sutores fl: 4. Lanii fl: 48. Balnea fl: 30. Pontale fl: 277. gr. 24. Albatorium fl: 240. gr. 27. Census super tortorem fl. 2. etc. etc. „Summarius omnium et singulorum expositorum de omnibus perceptis proventuum civitas Lublinensis ad annum 1569." „Dispensatores fl: 48. Notarius fl. 32. Stateraris fl: 12. Notarius stateræ fl. 4. gr. 4. Szalnik fl. 1. gr. 24. Budne exigentibus fl: 13. Exactori quartualium fl: 2. Altaristæ fl: 16. gr. 12. Horologistæ fl: 6. gr. 12. Custodia in portis fl: 32. gr. 15. Quartualia tortoris fl: 3. gr. 6.

(margin:) (to jest z perceptami i expensami.

(margin:) (Księga 1.

Tortori

Tortor cum damnatis fl: 18. gr. 25. Magister cannarum fl: 52. Graberius fl: ~~24~~ 12. gr. 4. Cannarum reformatio fl: 153. gr. 25. den: 6. Nunciorum sumptus fl: 10. gr. 20. Mundatio civitatis fl: 111. gr. 9." etc etc. — Jeszcze ciekawe „Refectiones Dominorum." fl: 10." „Tortor cum damnatis." „Dominica 4. post Epiphaniam." Mistrzowi nowotnemu prawo jego gr. 6. Drugiemu, na tenczas kiedy ich było 3.ch przyszło gr. 6. Trzeciemu Mistrzowi gr. 2. Dominica Reminiscere. Mistrzowi od czyszczenia miasta gr. 8. Od wywiezienia tychże feces gr. 3." etc. Dominica 2. Pasche. Daliśmy za drabinę 4. gr. Mistrzowi, co ją doniósł tam na to miejsce 1. gr. Mistrzowi, daliśmy od exekucyi tego więźnia gr. 12. Na świece na próbowanie tegoż więźnia gr. 3." etc. etc. —

„Liber contributionis fumalis Anno 1685." „Garbów." „Poddani z Garbowa oddali podymne ośmioro juxta tarifam anni 1683. z dymów półdwunastu fl: 47." — „Moszenki." Pan Niezabitowski oddał podymne ośmioro juxta tarifam an: 1683. z dymu N.o 1. fl: 4. — Moszeńska z części swojej oddała, z czwartej części dymu fl: 1. „Starościn et Wola." Poddani ze wsi Starościna oddali podymne ośmioro juxta tarifam anni 1683. z dymów N.o 4. bez ćwierci fl: 15." etc. etc. etc. —

„Percepta podymnego z roku 1580." Wedle regestru r. 1578. poborowego." „Unieszowice." Wojewodzina Bełzka stara, jako zastawna pani z łanów 2. za lat 10. fl: 1. gr. 10." „Motycza." Koniecpolski z łanów 10. za jeden rok gr. 20." „Konopnica." Poddani z tej wsi wedle regestru starego z roku 1545. z 28.miu łanów za 3. lata zł: 12. gr. 24." — etc. etc. ꟗ

Ks: 51. r. 1529. „Census mercator. ab Institis." „Kasprowa marcam unam, Bołartowa marcam unam, Niklalmanus marc: unam. Joseph mar: unam." Exactio quatuor temporum." 1542. an: „Venditrices." „Jagnieska gr. 4. Zofia gr. 4. Gajkowa gr. 4. Błaszkowa gr. 4." etc. etc. ꟗ —

Ks: 1. „Na Posłów różnych expensar. 1677." „Przyjechał Poseł wielki Tatarski od Hana J.M: na sejm wielki do Warszawy nazwiskiem Kamamet Mursza, drugi od Sołtana, Gałgii przy nich, za przystawę J.M.P. Zajerski, Korony: z wszitkich koni 56. — osób 38." „Za ryby dla Zajerskiego tłómacza Koronnego złł. 2. gr. 5. Za oliwę, kapustę i krzan gr. 24. Za dwa kapłony dla Murszy złł. 2. Za owsa korcy 7. po złł. 3. złł. 21. Za siana wiązek 250. złł. 5. Za masło, kaszę, drwa i sól gr. 28. Za ptaszki gr. 8. Za furę drew złł. 1. gr. 3. — Za piwo na 5. gospod złł. 3. Za stoczek dla samego Kamameta Murszy od Jmć. P. Burmistrza złł. 1. gr. 10." — „Przyjachali Posłowie dwa: jeden od N.P. Hana, nazwiskiem Rikasze Aga, — drugi od J.M.P. Nursa-

Nur

Nuseddin Sołtana" „Przystawo: JeMP. Maciej Łukowski ko-
ni 40. osób 26." – „Za 2. garca miodu Złł. 2." etc. Następnie jest mowa o
sustentacyi posłów wracających z Warszawy do Krymu, o Postach Ko-
Ks: 42. zackich, o Pośle od Hana jadącym do Prus etc. etc. etc. – /
„Percepta od win wprowadzanych przez Greków." „od r. 1752 do
1756 włącznie". „Od Trędowskiego Greka od beczek 22. Złł: 45.
Od Tomasza Trędowskiego od beczek 25. Złł: 110. Od Leona
Greka od beczek 8. Złł. 64. Od Butołzyna od becz: 17. Złł. 64." etc.
„Taxa szczegółowa kamienicy w roku 1771. których muru
łokci ~~?~~ było 9641. rachując łokieć po Złł. 1. gr. 20. uczyniło
Ks: 47. summę Zł: 16.068. gr: 10." Księga 47. – /. założone /. –
~~K~~ Ks: 49. ~~f~~ cała zawiera Percepty i expensy miejskie z lat od 1792. do 1798 r.
włącznie. Między perceptami są takie np: Od Żyda który sztu-
kowe trzyma Złł. 18. Lunowego od P. Bauera R. S. od wina
Złł. 16. Kontraktowego od P. Frosta Złł 50. Od Julego
Włocha za Tutium Złł: 44. Od P. Bibliopoli z pod Ratusza
czynszu Złł. 18. – etc etc. Expensy: Za gontów kop: 46. Złł 12.
Za tarcic 30 na pułap: Złł. 13. gr. 15. Za krokwie 4. i łat 30. na
Ratusz Złł. 4. gr. 4. ~~Za faskę gwoździ gr. 20.~~ Za dylów 5. do
mostu Złł. 2. gr. 15. – Za gliny fur 6. na wieżę Złł. 2. gr. 16.
Trębaczowi na bótę Złł. 3. – Za dylów 8. do mostu zwo-
dzonego Złł. 4. –
r. 16~~11~~. Ks: 25. Census Domorum." Lapidea Dni Majer fl. 1. gr. 6. Domus
Strykowski fl 1. gr. 12. Domus Przytycki gr. 12. Braxato-
rium Masło gr. 6. Pistores Złł. 20. Sutores fl. 4. Lanii fl. 20
1556. etc. etc.
r. ~~1668~~ Ks: 14. f. 383. Obl. Gr. Lub: Zygmunt August ustanawia sądy żydowskie
w Lublinie; i upoważnia Wojewodę Lubelskiego do mianowania sędzią żydo-
wskim tylko szlachcica „possessionatum". i sądzenia sporów żydowskich na-
wet ze szlachtą. – R. 1596. K: 268. f. 492. Obl: Gr. Lub: Zygmunt III.
udziela Archimandrycie Kijowskiemu i Nikiforowi Tur przywilej
na założenie własnym kosztem na gruntach klasztornych, ~~zamku~~
nad rzeką Łepeniem zamku i miasta. Dziwny tego przywileju
jest język – trochę po polsku; trochę po małorusku. I tak: „Zygmunt
Tretiy. Oznaymuiemy tym lystem naszym wsim, w obec y kaž-
domu zosobna komu to widamy należyt." – R. 1581. Ks: 26. f. 279.
Zap: i Obl: ~~?~~ Gr. Chełm: Szwedzki Król żąda przystania 2ch Biskupów

Dnia 30. Marca 1874 r.

Detmerski

Dimbarre (?)

30

ÉTABLISSEMENT
THERMAL
de
Cauterets.

CABINET
de
l'Inspecteur

Madame de Hubé ne pouvant
monter au petit St Sauveur
comme on le lui a conseillé à
Paris, et ayant d'ailleurs besoin
de quelques douches sur la
région dorsale, je lui conseille
d'essayer les bains des Espagnols.

elle prendra son bain dans
un des Cabinets du centre, à la
température de 35°.

La durée du bain ne sera que
de demi heure dans le principe.

Madame fera porter à son
domicile, une bouteille d'eau de
Mahourat, de bonne heure, afin
de pouvoir boire un verre avant
de sortir de chez elle.

elle prendra une second verre en sortant du bain.

À cet effet, elle emportera sa bouteille d'eau au bain pour la plonger dans l'eau pendant le bain et la maintenir ainsi à une douce température.

Dimbarre

[illegible]

Omaggio dell'autore

All' Illustre Signore

Cons. R. Hubé

Senatore dell' Impero Russo

Città

[illegible] prof. Ellero.

Hierbei fünf der seltensten deutschen Rechtsquellen,

Ed. princeps der Carolina von Hornung 1533

Ed. secunda " " Aug. 1533.

Mainzer Ausgabe der Bambergensis von 1531 mit vielen Holzschnitten.

in 1 band { Wormser Reformation von 1507
Nürnberger Reform. von 1484

die ich zwar alle mehrmals besitze, aber die 3 ersten nur in Sammelbänden, und von denen ich mich nicht leicht trenne!

Meine Sammlung ital. Statuten ist leider noch so wenig umfangreich (ca 40 bände), daß ich von den bezeichneten Duplicaten nur 2 besitze, die Statuta Romae nur in einer späteren Ausgabe habe u. die andern Statuten noch nicht kenne, daher deren Seltenheit und deren Werth im Verhältniß zu dem, was ich zu bieten vermag, nicht beurtheilen kann. Diese Statuten sind Lodi 1586, Valsax. 1674, Urbino 1625, Cl. Marini 1835, Forolivi. 1615, Casalis maj. 1592, Ferrara 1624, Urbino 1696, Jolly comp. 1679. Bononiae ed. recent.

Gern würde ich mich daher dieselben zu erhalten u. eintretenden Falls auch zu einer Ausgleichung bereit sein.

Dr. Liebe

Lpz. 30 Oct. 1865.

Sur cette page blanche où mes vers vont éclore,
Qu'un regard quelquefois ramène votre cœur.
De votre vie aussi la page est blanche encore,
Que ne puis-je y graver un seul mot : Le Bonheur !

Aglaé Jelly

Paris 1er Mars 1843.

35

Talarów dwieście pięćdziesiąt dwa odebrałem na rachunek trzystu, za sprzedany Obraz JW. Pani Senatorowej Hube. —

Berlin 25 kwietnia 1868

Karol Jordan

Franz. Floris.

Litz.

JWmu R. Hube

w miejscu

Warszawa, d. 3 Kwietnia 1865.

Przyznając się do odbioru wystawionych przez JWgo Pana Rs. 1000.- (Tysiąc Rubli sr.) zawiadamiam niniejszem że takową summą rachunek bieżący JW Pana został zakredytowany. —

Z uszanowaniem

S. A. Fraenkel

Jaśnie Wielmożnemu

Taynemu Radzy Senatorowi

Hube

Prezydującemu w Wydziale Karnym

Radzy Stanu Król. Pol.

przytem przesyłka
z książkami

Wdn

Kitty Franklin

40

Изъ сего объявленія видно, что Athenaeum будетъ журналомъ. По справкѣ въ Канцеляріи Министра, оказалось что на изданіе онаго дозволенія не было дано. По этому я считаю себя не въ правѣ выпустить въ свѣтъ объявленіе объ изданіи, на которое не имѣю въ виду разрѣшенія Правительства.

Цензоръ П. Гаевскій

29 Окт.
1842.

Grotta (?) Carlo Lo Giulati ?

Sarebbe in Verona alienabile una Lettera autografa del celebre Torquato Tasso, pubblicata con illustrazione nel 1874 — L. Ital. 600

Anche il quarto o quinto libro stampato in Italia, le Epistole S. Hieronymi due grossi volumi in fogl., senza data; in fine Sev. Vic. Jac. Ru., stimata edizione Romana! con belle miniature. — L. Ital. 1000.

rivolgersi a Mr. Gbattacarlo Co. Giuliari
Bibliotecario

Prawa i przywileje Ormianów Kamieńca Podolskiego znajdujące się w Głównem Archiwum Królestwa.

1498 r. Potwierdzenie praw dawnych i przywilejów Ormianom Kamieńca Podolskiego. Potwierdzenie to jest ogólne nie wymienia osnowy przywilejów.

1502. Alexander król potwierdza wszystkie przywileje jakie tylko Ormianie Kamieńca Podolskiego mieli nadane przez Leszka, Kazimierza Starego, Władysława dziada, Władysława stryja, Kazimierza ojca, Jana i Olbrachta braci i innych królów poprzedników swoich, we wszystkich punktach i artykułach w całej mocy i rozciągłości ale osnowy ich nie wymienia.

1523. Zygmunt król rozstrzyga spór między Ormianami a Rusinami co do ponoszenia wszelkich ciężarów w Kamieńcu Podolskim w ten sposób: ponieważ Ormian jest więcej i bogatszych, a Rusinów mniej i uboższych zatem płacić powinni podatki w następującej proporcyi:

Jeżeli potrzeba wnieść do skarbu	Płacić są obowiązani Ormianie		Rusini	
	groszy	denarów	groszy	denarów
1. grosz	"	11.	,	7.
2 "	1.	4.	1/2	5.
3 "	1½	6.	1.	3.
12 "	7.	6.	4½	3.
30 "	18.	6.	11½	3.
1 marka	29	6.	18½	3.

1536 r. Potwierdzenie przywileju mocą którego uwalnia król Ormian od składania przysięgi homagialnéj w ratuszu miejskim podług roty kościoła Rzymskiego lub Greckiego ułożonéj, dozwalając wykonywać takową w języku polskim przed Wójtem swoim Ormiańskim w domu który im za ratusz Ormiański służy, ale zawsze wobec starosty lub podstarościego i burmistrza Kamienieckiego zawsze Polaka.

1540. Przywiléj uwalniający od podatków księży Ormiańskich w Kamieńcu Podolskim

1552. Przywiléj Ormianom Kamienieckim na prowadzenie handlu palenie wódki, warzenie piwa i miodu podług praw dawnych dany.

1553. Ormianie Kamienieccy uwolnieni od opłaty cł w czasie rozwożenia towarów po Królestwie

1557. Ormianie Kamienieccy uwolnieni od żywienia i kwaterunku załogi fortecznéj, oprócz wojska świeżo przybyłego.

1559. Przywiléj niedozwalający w Sądach Ormiańskich stawać ani bronić prokuratorom innego wyznania, tylko samym Ormianom lub przyjaciołom przez nich wybranym.

1569. Ormianie w Kamieńcu Podolskim uwolnieni od opłaty od sprzedaży ryb solonych i surowych. Na dowód zaś że własne ryby a nie cudze przedają, podniesienie dwóch palców zamiast przysięgi zastępowało.

1569. Ormianie Kamienieccy uwolnieni od opłat przy rozwożeniu towarów i pędzeniu różnych zwierząt na sprzedaż po Królestwie

1576. Dekret królewski stanowiący aby Ormianina sąd inny nie sądził, ale go oddał Sądowi Ormiańskiemu i razem z nim stanowił w sprawach kiedy występek był mieszany np kiedy Ormianin katoliczkę zgwałcił.

1576. Przywilej potwierdzający dawniejsze prawa na mocy których Ormianie tylko przed Sądem swoim odpowiadać winni.

1592. Przywilej Ormianom dany do appellowania wprost do Sądów królewskich pomijając Sądy starościńskie do których dawniej należeli.

1594. Ormianie w Kamieńcu Podolskim uwolnieni od służby wojskowej polowej i zrównani w przywilejach z Ormianami miasta Lwowa.

1635. Ormianie uwolnieni od wszelkich kwaterunków

1669. Ormianie Kamienieccy zrównani z katolikami co do odprawienia straży miejskiej w Kamieńcu Podolskim

1765. Przywileje mieszczan Kamieńca Podolskiego

1766. Konfirmacya praw i przywilejów Ormian w Kamieńcu Podolskim. Dwa ostatnie dokumenta obszerne i zapewne interesujące, wycięte zostały z ksiąg przez Kommissarzy w Petersburgu przy extradycyi tej części metryki koronnej która się obecnie znajduje w Warszawie, a zatem tamże pozostały.

W lustracyach królewskich są także opisy różnych przywilejów mieszczanom miasta Ormiańskiego w Kamieńcu Podolskim służących jak np na pobieranie trzeciej miary z młynów na rzece Smotrycz

itpo

Juliński A.

itp. których dochody na potrzeby miasta obracać mają; ale ponieważ w Głównem Archiwum mało jest Lustracyj gdyż takowe wzięte zostały do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, zatem w tamtych księgach więcejby zapewne można czerpać w tej materyi wiadomości.

W aktach Sądów Assessoryi koronnej napotkano pod nomenklaturą Kamieniec Podolski kilka wyroków jak np. z roku 1756 z 1757 bis z 1769 bis Ormian dotyczących, lecz gdy wszystkie wyjęte zostały przez Kommissarzy w Petersburgu jak wyżej nadmieniono, zatem trudno wiedzieć co w sobie obejmują.

1765 r. Zapadł wyrok w Sądach Assessorskich w przedmiocie uważliwości Ormian Kamieńca Podolskiego wyznaczający Kommissyą na grunt, któraby prawa i przywileje i dawniejsze dekreta Ormian dotyczące przejrzała, inkwizycye wyprowadziła, wszystkie spory opisała i do decyzyi Sądu Zadwornego odesłała. Operatu tej Kommissyi i potwierdzenia go przez Sąd królewski nie wynaleziono, może jest w Petersburgu.

Z powyższych przywodów okazuje się że Ormianie w Kamieńcu Podolskim co do praw obywatelskich miejskich na równi stali z katolikami.

Uwaga. Przywileje ogólnie w Księgach Głównego Archiwum zapisane znajdować się powinny w całej osnowie a nawet w oryginałach w aktach miejskich Kamienieckich lub w ziemskich i grodzkich do których zapewne podług dawnego prawa polskiego per oblatam wniesione zostały.

W Volumnach Legum nic szczególnego o Ormianach nie napotkano.

Bandtkie w Historyi prawa Polskiego wydanej roku 1850 wspomina o Ormianach na stronnicach 292, 300, 493. 570. –

A. Juliński Ut
Archiwarysz

w Warszawie dnia 2 stycznia 1854 r.

Les Plaisirs.

Les plaisirs sont les fleurs, que notre divin Maitre.
Dans les ronces du monde, autour de nous fait naitre.
Chacune a sa maison, et par des soins prudens.
On peut en conserver dans l'hiver de nos ans.

Caroline Halsey.

Do [illegible] i [illegible]

Kopia dokumentu Bolesława Wstydliwego z 13 XII 1275, w którym potwierdza wszystkie nadania klasztorowi tynieckiemu

druk: Kod. Tyn. s. 36–40

Transsumptum de 1105 - 1275.

In nomine domini nostri ihu xpi Amen. Cum igitur opera karitatis minimum non existat vitam religiosam degentibus et gerentibus pium et benignum sacerdo presidium et prestare ne forte cuiuslibet temeritatis incursus aut eos a sue devotionis proposito revocet, aut rigorem quod absit sacre religionis contingat infringere seu turbare. Nos Boleslaus dei gratia dux Cracoviensis et Sandomiriensis cum nostra carissima coniuge domina Kyngha ob reverentiam omnipotentis Dei et Ecclesie sancte, ac in remissionem nostrorum peccaminum animarumque nostrarum salutem nihilominus etiam propter servicia utilia venerabilis in xpo patris domini Cosme divina miseratione Abbatis Tynciensis et Canonici Cracoviensis nobis et nostre terre impensa fideliter et frequenter paci, tranquillitati et utilitati virorum religiosorum fratrum Conventus eiusdem domini Abbatis Tynciensis volentes benigna sollicitudine providere, privilegia donationum et libertatum datarum tam villarum quam ascripticiorum eorundem et aliarum rerum, a glorioso Rege Boleslao excellenti quoque Regina Judita Regni Polonie necnon postmodum ab Illustribus ducibus Boleslao et Wladislao filio suo dominantibus in Polonia duximus renovanda et que minus lucide dicta fuerant, declaranda et etiam confirmanda,

ne caligo vetustatis et rubigo antiquitatis privilegiorum datorum Tynciensi Monasterio in posterum possent aliquod preiudicium generare. Quarum donationum et libertatum confirmationem factam per venerabilem patrem dominum Egydium Tusculanum Episcopum felicis recordationis de verbo ad verbum presentibus inserimus sub hac forma. In nomine patris et filii et spiritus sancti. Omnes fideles christianos qui dei ac proximi dilectionem habere noscuntur sanctam ac venerabilem xpi Ecclesiam fideli reverentia condecet augere, et monasteriorum quieti summa cum devotione tam in temporalibus quam in spiritualibus providere, ne religiosorum virorum quies aliqua interveniente controversia, disturbata, eterne dulcedinis suavitatem degustare et sancte devotioni prout saluti eorum expedit insistere nequeant. Quapropter ego Egydius Thusculanus Episcopus sancte Romane Ecclesie et domini Kalyxti Pape per Ungariam et Poloniam Regnum legatus, sancte Tynciensi Ecclesie consentiente gloriosissimo Polonorum duce Boleslao et filio eius Wladizlao et Episcopo Cracoviensi Radosto, quidquid eadem Ecclesia in predijs et foris thabernis et macellis presentibus et futuris et quod polonico more Pomochne dicitur, sive omnium censum quali vel quocumque modo vulgariter nuncupatur et duodecim Mar-

cas argenti pro occiso homine soluendas, si inter homines Eccle-
sie Tinciensis quod absit euenerit, que omnia eidem Ecclesie
a Boleslao Rege et Juditha Regina concessa esse prefatus
Dux testabatur. et a se, et ab omnibus auis. proauis suis reue-
renter custodita testabatur. apostolica Auctoritate presentali
concessione firmamus quidquid habet et tenet vel futuro
tempore iuste acquisierit. Id est Thinciensem villam cum trans-
itu nauali et vna taberna, secunda vltra fluuium cum
voto Ducis duodecim Marcarum argenti et tribus poledris sin-
gulis annis et omnibus ministris curie Regis competenti-
bus, cum omni castellatura ab omnium impedimento defen-
sis, tam Pistoribus, Lagenarijs, quam Cocis et Camerarijs
Piscatoribus et Pecorarijs, et omni constantia munivit vil-
lam Lantixi cum ascripticijs, villam Kasow cum ascripticijs,
villam Cysow cum smardonibus sub vna circuitione. Woyto-
uo cum Piscatoribus, Niuice artifex Lagenarum et doliorum.
Prandnya cum una taberna cuius heredes Mars et Ratey
tres scotos soluentes. Que ville ab omni sunt pensione Du-
cis immunes. Duo macella in Cracouia. In Sypina qua-
tuor surouice et due taberne et zamar de unaquaque sar-
tagine et dedina. Chorouice villa, Radessow villa cum mel-
lificis et venatione. In Bytom thargoue due taberne. In Se-
wor nouum thargoue, una taberna, unum macellum,

Stedoth, Grusow. Ad magnum salem quatuor tharganc et quatuor taberne et petine, et qualibet septimana tres alnecos et quartum sredne, et septem pro lignis. Labscicia et cum Coyanow et sale et seruo Zului et fratribus eius. Regina Juditha contulit Thinciensi Ecclesie Kxegnyci cum taberna et seruis Sokol et filijs eius Nedamir et Milui Zgliza. In Dolany kamerarij Moris, Juor, Petrus cognominatus Zrobado, Domian in litore Wisle, camerarij in Kargow Sulek pistor. In Ponozow Zira cum fratribus. Jukow, heredes Medwed Ksch, Mych, Woyan. Zdanouici villa Pozropis, Miley, Brestrik, Paleta. Unochouici villa Unoch, Graza, Carbela, Zbor. Bezdohouici villa Unic, Gostenta. Suepetrici villa Nenomyst. Crothouici villa Croth, Varga, Zuloth, Mlodos, Wisetrop. Sebna villa Graza, Gnevan. Dobozin villa Renesa, Mlosha, Dobrosta. Similno villa Syroxina, Negrod. Ponozow villa Negus, Vouoz, Radesa. Cecouici villa Quenoni et Granzonis, Maldina, Unemist, Sdun, Tharnow, Pilzno, Mislosouici, Zdebne, Neroda, Nedosa, Repoh, Lube, Ucolici, fabri. In Dunaniz domine Juditthe homines Radesa, Nemoy, Zduta, Radech. Unesici villa Zdimir, Drogota, Zgles, Lezteka, Jesela, Usezul. Zobalici villa Miley, Ztron, Borsa. Clececi villa Ztroy, Pinona, Crazika, Unes, Crasek, Negan, Zglon, Brestek, Billa, Banz, Rados. Hij omnes ho-

mines cum villis in Knegrych pertinentes, Ecclesie Thincien-
si tributum et Strozam cum Pomochne soluunt. Opatonech
quod Rex Boleslaus cum foro et taberna et transitu na-
uali et voto duodecim marcarum singulis annis et du-
abus tabernis in Wisla ecclesie Tinciensi contulit cum ho-
minibus Rac, Chruss, Branco, Duran. Harum villarum
decimas et omnium que religiosis viris collate sunt ro-
gatu Ducis Boleslai Radostus Episcopus eidem Ecclesie contu-
lit. Thinciense vero monasterium omnimodo liberum esse,
apostolica auctoritate decernimus, saluo tamen honore
et reuerentia Cracouiensis Ecclesie ac domini Radosti,
suorumque successorum, scilicet: ut nullus Dux, Episcopus,
Archio, comes, vicecomes, nulla persona magna vel
parua Ecclesiam Thinciensem molestare vel de prediis et
decimis Ecclesie aliquid subtrahere presumat + Quisquis
autem huius nostre pagine extiterit violator vel de Eccle-
sie rebus aliquo conamine quidpiam auferre voluerit a
liminibus sancte Ecclesie et omnium fidelium Christiano-
rum consortio separatus ac viuifico corpore et sanguine
domini nostri ihu xpi segregatus, iram omnipotentis dei
et maledictionem omnium sanctorum incurrat, et sit a-
nathema maranatha et cum Juda traditore in die iudi-
cij portionem accipiat. Qui custodierit et dei ecclesiam non

et n

d, nat

o.- cij

o_ cij

molestauerit, benedictio quam promisit Deus diligentibus se, in eum descendat et cum fidelibus omnibus vitam eternam possideat. Amen. Acta sunt hec Anno Incarnationis domini M°C°V° Indictione XIII, epacta III. Sub Bolezlao duce in ciuitate Cracouiensi annuente ipso Duce ab Episcopo Radosto, coram hijs testibus Scarbimiro, Woyzlao, Pozligo, Andrea, Sulek cum filio Martino, Brondota, Gnagor. Quapropter nos predecessorum nostrorum vestigijs inherentes prefatum monasterium et conuentum speciali deuotione et gratia prosequendo, libertates, donationes, et immunitates vniuersas et singulas, memoratas, indultas et concessas a glorioso Rege et Regina, necnon ducibus prefatis de grato et communi consensu pariter et assensu ac unanimi voto venerabilis patris domini Pauli Episcopi Cracouiensis et nostrorum Baronum videlicet Warsonis Castellani, Neussap Palatini Cracouiensium, Iarussij Palatini, Myrozlai Castellani Sandomiriensium, Sassini Castellani Wisliciensis, Scarbimiri de Wogynich, Nicolai Castellani de Beych et aliorum omnium Castellanorum et Iudicum existencium in Ducatu Cracouiensi et Sandomiriensi perpetua sanctione presenti decreto inuiolabiliter confirmamus, statuentes perpetuo ut quemadmodum a predecessoribus nostris proauis, auis et pa-

rentibus nostris dicte ville cum pertinentijs suis et etiam
ville que nunc locate sunt vel locari debent in territorijs
earundem cum omnibus ascriptitijs suis presentibus et fu-
turis et tributis earundem, monasterij Thinciensis quiete
et pacifice retroactis temporibus extiterunt, remaneant.
stabiles et inviolabiles perseverent. A nobis et a nostris
successoribus in suo robore firmitateque perpetua dura-
ture. Siquis vero ascriptitiorum dictarum villarum et a-
liorum ibidem habitantium pro re aliqua maleficio seu
contractu vel alia qualicumque iniuria ad nostram
sive Castellanorum seu Palatinorum aut Judicum
predictorum aut ad quorumcunque Officialium presen-
tiam citatus fuerit, non respondeat nec proinde aliquam
penam recipiat, sed coram Judice Monasterij Thinciensis,
contra ipsos si quis aliquid questionis acceptare voluerit,
suam Justitiam prosequatur. Ne autem ausu temerario
et iniquo hanc confirmationem et declarationem predic-
tarum villarum ascriptitiorum necnon libertatum earun-
dem quispiam attemptet infringere in posterum et presumat,
ipsam sigillis nostro et karissime Coniugis nostre superius no-
minate duximus roborandam. + Quisquis autem omnium
premissorum in favorem et quietem religionis sacratissime
concessorum, vel in quocunque eorum violator extiterit seu

transgressor, iram omnipotentis dei et Electorum suorum incurrat, super hoc rationem gravissimam in die iudicij redditurus et cum maledictis et iniquis in gehenna recipiat portionem. Actum publice in Chorczyn Anno domini Mº ccº lxxº vº In die sancte Lucie, Indictione III, Epacta XXII presentibus prefatis domino Paulo Episcopo, Castellanis, Palatinis et Iudicibus et consentientibus ut superius est expressum. Nec non presente domino Procopio, nostro Cancellario, per cuius manus presens pagina est donata et alijs quammultis.

Na pergaminie u spodu we środku wisi spora wiązka nici czerwonych i na nich dwa woreczki próżne mate rzemienne.

Odpis własnoręczny Wacława Hanki z oryginału zachowanego w Muzeum Czeskiem w Pradze, przejrzany R. Hube

Hanka Wacław

Rec. p. Hegeman

Pasztet

Bierze się wątróbka cielęca, sło-
-niny nie solonej pół funta
masła nie solonego pół funta
wyżyłuje się wątróbka surowa,
szpikuje się bardzo gęsto, te
słoninę, co zostanie od szpiko-
-wania kraje się w plasterki
i wykłada rądelek - obi się wątrób-
-kę surową - gotuje się parę
grzybków lepiej trufli, bierze
się wątróbka kładzie w rądelek
razem i truflami lub grzy-
-bami kilka ziarnek pieprzu
6 - lub 8 parę cebul pokraja-
-nych na pół - jak będzie na
dodusieniu wątróbka pokra-
-jać ją w kilku miejscach

potem brać po kawałku
przez ocetu będzie w ciepłe byle
nie na ogniu:) przewracać je
przez gęste sito, potem te
grzybki i słoninę co było
wytłoczony rzędem siekać je
bardzo drobno, a trzeba
grubiej, cebula i pieprz
z wyrzuca - jeżeli nie
smaczny to dosolić -
Te pół funta masła
klarowne i wlewa ciepłe w
ten farsz i doskonale wiercić
w donicy ostrej kwadrans
kładzie się w terynkę i
wypłyga - przed jedzeniem
trzeba na 3 godziny wnieść
do

do pokoju żeby roztopniał
bo byłby suchy i zimny.

[illegible]

Podanie Hubego z odpowiedzią Kardynała Hergenröthera

Eminenza Revma

Il Senatore de Hubé, Membro del Consiglio dell' Impero di Russia ha l'onore di pregare Sua Eminenza Revma di volere avere la bontà di dargli il permesso di poter consultare de' documenti esistenti negli archivi Vaticani. Che.

Permittitur
J. Card. Hergenroether

A Sua Eminenza Rmã

Il Sig.r Cardinal Hergenröther

Prefetto degli archivi Vaticani

Litwini.

Te ładne, wesołe i pełne prawdy obrazki, w jakich przedstawili siebie samych najpierwsi ziomkowie moi Anglicy, a za ich przykładem Francuzi, Belgowie i Rossjanie, oddawna już zachęcały mię do zatrzymania (to fixe) w obrazach, i niezniącego się oblicza tej prowincii, w której zamieszkałem. Do spełnienia tej myśli, jedyną mi dotąd była przeszkodą pobudka może z siebie marna, ale już w charakterze Anglików: aby się komu nie zdawało, że człowiek ze Starej Anglii mógł się poniżyć aż do naśladowania! — Wahałem się więc czas niejaki, ale nie tem wahaniem się przepolitem, zegarowem, bez myśli i bez końca: nie! wahałem się jak człowiek głęboko myślący, dopóty tylko, dopokim nie przyszedł do tego zaspakajającego wniosku: że będąc Anglikiem i przyswajając myśl samorodną, szczero-angielską, nie mogę w żaden sposób nazwać się naśladownikiem!

Lecz cóż? ledwie wyrozumowałem w sobie ten dobry zamiar i pewny mojej własności, chciałem się odezwać do uczęstnictwa i pomocy innych, gdy oto jednego ładnego poranku, przebie-

gając

przebiegając wychodzące w Wilnie niby-perijodyczne Atheneum[1], znajduję moję myśl, opowiedzianą słowo w słowo, i to w taki sposób, jak gdyby o niej miał objawienie pierwszy i sam tylko niejaki P. Kraszewski.

— Kto on jest i co zacz? — spytałem więc u znajomych mi uczonych.

— Jest to rodzaj intruza, — odpowiedziano mi jednogłośnie — który od niejakiego czasu wmięszał się wszędzie i do wszystkiego, który musi podsłuchać i zerwać z ust, każdą, ociągającą się myśl dobrą, i którego cała zasługa na tém, że zawsze pierwszy z tém się odezwie, o czém wszyscy już oddawna myślili i byliby niezawodnie powiedzieli bez niego. —

Udobruchałem się: bo przyszło mi na pamięć jaje Kolumba.

— A czy on młody? i żonaty? — spytałem jeszcze.

— I młody i żonaty.

— A więc go nie zastrzelę! — pomyśliłem sobie. — Musi mi on wszakże zdać sprawę: czy miał i jaki miał zamiar ubliżenia cudzoziemcowi? —

I tegoż samego poranku, z odchodzącą na Wołyń pocztą, napisałem do Sir Kraszewskiego. Po czém wyliczywszy dzień i godzinę aż do powrotu poczty: postanowiłem czekać.

Aż oto, dnia jedenastego. od daty mojego listu, o godzinie 7mej wieczorem, (: punktualność ta niemyślnie mię ujęła! :) otrzymuję

odpowiedź

1) Rok 1841. tom 6ty str. 289.

dżentlmena
odpowiedź, w której Master Kraszewski, z godną, najwytworniejszego
uprzejmością, pisze mi tak: wierz mi
— Sir! — prawdziwie ubolewam, że nie mogę Go przepraszać. my dear Sir, nie
Pan, że nie na chęci mi to zbywa. Ale nieszczęściem,
ma za co! —
— To się nazywa po angielsku! — zawołałem — Kocham Go! I gdybym cię
miał pod ręką, my sweet Sir Kraszewski! musielibyśmy spełnić z sobą
koniecznie trzy po trzy! — Ale co być musi, tém samem może! więc
twoje zdrowie, dwakroć i potrzecie, za twoje kochane zdrowie Master
Kraszewski!
Poczém przystąpiłem do dalszej treści listu.
Mr Kraszewski, trochę niespodzianym zwrotem, powiada mi dalej: że po-
dług niego, nie idzie tu o myśl, ale o jej spełnienie. Bo można
mieć myśl i objechania kuli ziemskiej: nie przeto jednak być Kukiem! —
— No! Kukiem, to jest Cook! Dziwi to po części tak! Yes!
W końcu oświadcza mi on gotowość nadesłania swoich artykułów, radzi
abym uczynił w tej mierze odezwę do pisarzy litewskich /: przekładając
im, że tu idzie o honor uprzedzenia mieszkańców innych prowincij, i o za-
chęcenie ich do naśladowania: zawsze więc pozostanie trochę miejsca i pra-
wa do oryginalności! :/; przedewszystkiem zaś uznaje potrzebném porozu-
mieć się z naszym białym-krukiem, P. Adamem Zawadzkim: czy ma on
nadzieję i przyrzeka postarać się o niezbędne do podobnego zbioru o-
brazów, ryciny? —
Jakkolwiek było nam niemiło odbierać te niby wskazówki, których i sami-
byśmy się domyślili, przebaczając wszakże, nieuleczoną już widać w tym
młodym człowieku, słabość podchwytywania cudzych myśli, obróciliśmy się
z zapytaniem do P. Adama Zawadzkiego.
W tej chwili, mamy przed sobą jego odpowiedź, i wołamy jak reverendus
Sampson: — prodigiously!
— Oświadcza on, nie tylko wszelką ze swej strony gotowość, co do wydania
jak

jak najpiękniejszego i ozdobionego rycinami, na jakie stanie Wilno, ale co większa, /: prodigiously! prodigiously! :/ gotowości nadesłania kilku udatnej ręki obrazów – ruchu i processu dzisiejszego litewskiego księgarstwa, oraz tych szanownych, zasłużonych, żelaznej cierpliwości i doznanej trzeźwości, tak mało komu znanych facyjat, na których najbezpośredniej sława autorska polega.

od czasów Roberta Stefana, i spółczesnych mu prawie naszych Krakowskich drukarzy, pierwszy to raz zapewne, /: zwłaszcza u nas :/ raczy zabłądzić do rzeszy *ipse pastor et tonsor gregis*!

Prosimy! Z rozpostartemi rękami, i z otwartem sercem prosimy!

Czy długo ten dobrowolny soldat-citoyen nam dotrzyma? o tem z wielkiem prawdopodobieństwem godzi się wątpić: że przystępuje z najpiękniejszem przygotowaniem i rzadkiemi zdolnościami, o tem wątpić nie należy: że dzieło do którego należy sam wydawca, wyjdzie najpiękniej, i najstaranniej, o tem najmniejszej już zda się nie można mieć wątpliwości!

Wracając do samej rzeczy, i przepraszając za roztrzepanie, jakiegośmy się w tem ogłoszeniu dopuścili, najpiękniej prosimy wszystkich piszących, a w szczególności Litwinów, aby raczyli ocenić dobrą chęć i zamiar naszego dzieła, i wzbogacili te obrazy litewskie artykułami, podług swojego wyboru, nadsyłając je do księgarni P. Józefa Zawadzkiego, w Wilnie.

John of Dycalp.

26 września.
1842 r.

Do wydawcy!

— Mieszkając w Słonimskiem, miałżebym nie wiedzieć, że mam szczególne prawo zawezwać Go do łaskawego udziału w obrazach litewskich? Pan jeden – i jeden tylko /: bo zda mi się ze smutkiem: że J. E. herbu G. rodzi Micros'a, tak jak Jupiter Jowisza?:/ możesz nam skreślić petersburskich Litwinów, tak napływowych jak i znaturalizowanych! — mogęż Go prosić o to? ——

Zapiska Jos. Jirečka b. Ministra Oświecenia Czeskiego z d. 11 kwiet. 1872 do mnie zwrócona.

Gonitwa

A. Polonica.

1233. decimam ex integro persolvant in gonithwam Hebel 344.

1262. decimam in gonithwam solventes ib. 359.

1388. decimæ dantur in communem cursum dictum gonitwam Cod. dipl. univ. Crac. I. 11.

B. Bohemica.

a) Rozkochaný XIV. Vetust. voc. p. 78. { parochia osada / dyochesis konitwa / pontifex knyezyne etc.

b) Catholicon magnum XV. ib. p. 177. { territorium gebiet konitba.

d) Psalterium Wittenberg. et glossæ in psalt. Musei Boh. XIII sec. ps. 95, 7. { Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: Přineste konitwy národóv...

Psalt. Clement. e contra habet: Přineste Hospodinu vlesti národóv ...

Entscheidend scheint mir die Urkunde vom J. 1388, welche kaum anders ausgelegt werden dürfte als dass ich oben erklärt. Nämlich: ubi colunt rustici agros in bonis hæreditariis, decimæ dantur in communem cursum dictum Gonitwam, sed ubi per kmetones agri coluntur, canonico crac. decimare tenentur, d. h. dass der Zehent von den erbgesessenen Bauern (dĕdinníci) den eigenen Pfarrern, von Kmeten dem Canonikus von Krakau zu leisten sei.

Communis cursus – Gonitwa scheint dann auch nichts anderes zu sein als ein Ausdruck für die parochia (Pfarrsprengel), womit auch die böhm. Auslegung am besten stimmt. Auf Rozkochanýs dyochesis ist wenig zu geben; Rozkochaný ist in seinen Übersetzungen überhaupt sehr willkürlich. Vergl. übrigens Sprengel mit gonitwa: Sprengen und goniti.

Zu wstecz

finde ich nur bei Miklosich (lex. palaeosl.) folgende Stelle, die Miklosich selbst nicht zu deuten vermag:

такожде же шьдь и на дроугаа врата града, и чюди ее видѣвъ вьстьчьнь, врьхоу его.

Menaeum Mihanovičii XIII saec.

Scheint mir fehler, oder ein Stab zu sein.

Zu vergleichen kommt das altslav. тъчьнъ similis, æquipollens, тъчьно pari modo: zvěrь tъčьnъ ženě zlě, dymъ točno bogatьstvu isčeznetь. Darnach würde wstecz sich mit casus similis interpretiren lassen.

Nachdem ich dies geschrieben, finde ich in Linde noch u. ecco! die Sache klärt sich ganz auf. wstecz ist = nazad, retro:

I ty Jordanie, czemuś się wstecz wrócił?

Słowo z ust moich wyszłe już się wstecz nie wróci Leopol. Wisa.

Quando super judicato dubitabitur et ad judicem recipietur, alias wstecz: quod si ille in memoria teneat, qualiter judicavit, statim dicat. Vol. leg. 1, 42.

Gdy będzie wątpliwości o rzeczy osądzonej, a będą się wstecz brać do sędziego, który jeśli będzie pamiętał, jak skazał, wnet powiedzieć powinien.

Herb. Stat. 504.

Jireček Josef

61

Tytuł wydania warszawskiego Kormczej.

Początek: Сказаніе извѣстно чесо ради вселененій патріархъ Константина града, и александрійскій, и антіохійскій, и іеросалимскій, римскихъ папъ отъ божественныя восточнія цркве отъ обычнаго поминанія и любовнаго союза извергоша и своего патріаршескаго поставленія отъ нихъ невостребоваша etc.

Konec: Сія стая и богодоховненная книга нарицаемая
Кормьчая
Содержащая въ себѣ правила : стыхъ аплъ. И стыхъ седми вселѣнскыхъ соборовъ. Также де и девяти помѣстныхъ соборъ. И законъ гражданскій. Типомъ издана въ Варшавѣ въ типографіи И. К. В. короля Полскаго и великагь князя Литовскаго.

Въ лѣта отъ созданія мира. ѯ зсчг (7293) съ переводу печатаной въ Москвѣ. ѯ зрѯа (7161).

Grossquart, ~~~~~~

~~(828 stron.)~~

„Medju pricvodima najodličnije mjesto zauzima srbski nomokanon, koji pisa g. 1262 u Ilovici nekakav Bogdan i to na zapovied biskupa zetskoga kir Neofita. Ova dragocjena starina čuva se sada u zbirci Mihanovićevih rukopisa u Zagrebu; knjiga je pisana krupnim ustavom na koži, ima 398 listov, ali to nijesu svi, jer je na više mjesta iz sredine po nekoliko ih istrgnuto. Na posljednjem listu čita se godina, mjesto i ime pisca. Budući dokazano (sr. Vostokov, opis rumj. muz. br. 232), da je god. 1270 despot bugarski Jakov Svętslav poslao u Rusku, kijevskomu mitropolitu Kirilu III., jedan eksemplar slovjenskoga (starobugarskoga) nomokanona, koji su po zapoviesti despotovoj u 50 dana prepisali tri pisara (jedan se zvaše Dragoslav), a tekst i nutrnje uredjenje onoga nomokanona još se i u kasnom ruskom priepisu iz 16. vieka posvem slaže s tekstom našega nomokanona – to nam je dopušteno izvoditi, da je i Bogdan god. 1262 imao nekakav stariji original pred sobom, po kojemu je taj naš codex prepisan; samo je teško izreći, da li je Bogdanov original bio recenzije starobugarske, kao što Dragoslavov, ili pak recenzije srbske. Meni se čini prilično po onome, što najdosmo

već kod ſv. Save spomen o prepisivanju zakonih knjiga, da je Bogdan prepisivao iz ſtaroſrbſkog rukopisa; ali to se opeta poreći nemože, da je nomonanonu ſrbſkomu izvorom bio ſtarobugarski tekst. Nenolino bugarizama ima još i u Bogdanovu priepisu; n. pr. koji put ѧ ili ꙗ m. Є, ѣ m. ь, i ѣ m. ꙗ: сьнндоше сѧ pag. 1., сьѣокоупиша сѧ pag. 3., ѣь лѣтѣ pag. 5., оучитеꙗ pag. 6. itd."

(V. Jagić, Historija književnoſti naroda hrvatſkoga i srbskoga. I. Staro doba. ſtr. 179.)

(Рука сина Јозефа Јиречка)

63

In Отечесния Записки

1844 & 1845

ist in der Abtheilung V. „Критика" ein fortlaufender Artikel unter dem Titel: Сочинения Пушкина; und zwar im Heft 2. 3. 5. & 12 vom Jahre 1844 und im Jahre 1845 in mir unbekannten Heften; vielleicht zieht sich der Artikel selbst bis ins Jahr 1846. Ich habe nur vom Jahrg 1845 den ersten Artikel welcher sub Tit. ~~Статья ...~~ das „окончание" der Besprechung des „Онегина" enthält.

Meine ergebenste Bitte ist, dass mir die betreffenden Hefte des Journals, und zwar nur die V. Abtheilung oder das ganze Heft auf eine kurze Zeit geliehen würde, falls es, wie man mir aus Petersburg versichert hat, nicht mehr zu kaufen wäre. Ich bedarf den ganzen Artikel über Puškin, Lermontow & Gogol.

Prag.

K. J. P. Jordan.

1362 – II.

Von Weller in Bautzen.

Časopis tow. Maćicy Serbskeje
1 – 5 $\frac{6}{2}$ 1848 – 1851

(ręka doktora Jordana)

p. Hance brakuje 3 arkusz. Tomu XI.

madame la princesse giedroyé,
les circonstances ne me permettant
plus de conserver mon service
d'honneur je vous rends le serment
que vous aviés prêté entre mes
mains comme dame du palais. je
me rappellerai toujours avec
plaisir les marques d'attachement
que vous m'aviés données, et je
serai heureuse de trouver les
occasions de vous prouver les
sentimens que je vous ai voués.

josephine

malmaison ce 3 avril 1814 –

Koss...... , prof. sanskrytu

Jaśnie Wielmożnemu Panu

Senatorowi

Hube

upominek

od najszczérzéj całém
sercem oddanego Mu

autora.

(autograf Kossowicza
prof. Sanskrytu).

1859
15 Junii

Jaśnie Wielmożnemu

Romualdowi Hubemu

b. Professorowi Uniwersytetu Warszawskiego,
Rzeczywistemu Radcy Stanu, Kuratorowi,
etc.

w dowód rzetelnego, głębokiego
szacunku,
mam honor poświęcić to pisemko moje
A. Kryński

O, zarte Sehnsucht, süßes Hoffen,
Der jungen Liebe goldne Zeit!
O, daß sie ewig grünen bliebe
Die schöne Zeit der ersten Liebe!

Zur freundlichen Erinnerung an Kreuznach
und Ihrem ergebensten

Wolf Baron von Lilien=Markt.

PIUS PP. IX.

Dilecte Fili Salutem, et Apostolicam Benedictionem. Virtutum laude, et erga Apostolicam Sedem obsequio praestantes viros, amplissimis titulis, honoribusque decorare libenti animo solemus. Jam vero quum Nos probe noscamus, te pietate, integritate, antiqua fide, prudentia, doctrina consilio summopere commendatum peculiari observantia Nos, et Apostolicam Sedem prosequi, iccirco in eam mentem venimus, ut splendidissimum tibi deferamus honoris titulum, qui Nostram erga te propensam voluntatem, animumque testetur. Praecipuo ergo te honore augere volentes, et a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, vel quavis de causa latis, si quas forte incurristi, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, hisce Litteris auctoritate Nostra Apostolica Te Equitem a Magna Cruce Ordinis S. Gregorii Magni classis civilis eligimus, constituimus, et renuntiamus, teque in ornatissimum hujusmodi Equitum coetum, et numerum referimus. Proinde tibi concedimus, ut ejusdem Ordinis insignia, nempe Magnam Crucem instar numismatis, sinistro adnexam lateri gestare possis, praeter alteram grandem Crucem, quae fascia serica praelonga rubri coloris extremis oris flavis dextero humero sustineatur. Nequod vero discrimen in hoc gestando insigni contingat, ejusdem Crucis schema tibi tradi mandamus.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII Januarii MDCCCLVII. Ptus Nri Anno Undecimo.

V. Card.lis Macchi

Dil.o Filio Senatori Romualdo Hübe
Praesidi consilii legislativi pro Regno
Poloniae

Segria di Stato
81706

Gesetzliche Bestimmungen für den Canton Schaffhausen. 1831.

Code civil du Canton de Vaud. Lausanne 1820.

Bürgerliches Gesetzbuch für den Canton Luzern. I Theil. Personenrecht. Luzern 1831.

Das Landbuch oder offizielle Sammlung der Gesetze, Beschlüße und Verordnungen des eidgenössischen Standes Uri. Flüelen. 1823 und 1826. 2 Bände

Der Canton Tessin hat vier Gesetzbücher: eines für das peinliche Rechtsverfahren, ein Strafgesetz, eines für das bürgerliche Rechtsverfahren und eine Notariats-Ordnung.

Der Canton Thurgau besitzt noch keinen Civil- und Criminal-Codex.

Konotatka Mayera v. Knonau z Zürich

d. 29/8 37.

№ ~

PRACOWNIA
CHEMICZNA, MIKROSKOPOWA I BAKTERJOLOGICZNA
dla celów djagnostyki lekarskiej
Dra Wacława Mayzla.
w Warszawie, ulica Szkolna Nr. 7 (od Marszałkowskiej Nr. 142).

Mocz W-go Pana Senatora Hube nadesłany dnia 17°
mca Lutego 1889 r. z polecenia W-go Dra Frankensteina.

Ilość nadesłanego moczu 320 c. c. Ilość na dobę

Barwa winno żółta, nieciemna (według skali Vogel'a III–4)

Woń niezwyczajna, nieco „urynowa" (od rozwoju bakteryj).

Przezroczystość niezupełna „ponieważ wytworzenia dużej znacznego osadu „[illegible]".

Oddziaływanie kwaśne, nieco.

Ciężar właściwy 1,020. Części stałych 46,0 Grm w 1000 ctm. sz.

Mocznik 23,15 Grm w 1000 c. c. moczu (niewiele, lecz nie mało).

Kwas moczowy i moczany Kwas moczowy nieco zwiększony w stosunku do mocznika, i wynosi 0,62 Grm na dobę. W osadzie nie występuje.

Chlorki 7,5 Grm w 1000 c. c. moczu (niezmniejszone)

Fosforany 2,15 " " " " (średnia fosf. w ziem. i alkalicznych stos. [illegible]

Siarczany 2,4 " " " " (dużo obfite; zwiększony nieco stosunek kw. eterosiarkowych do przeformowanych.

Szczawian wapna występuje w osadzie nieobficie.

Składniki nieprawidłowe:

Białko bardzo wyraźne ślady białka surowiczego (0,10 Grm [illegible] na mille) ślady innych białek z powodu obecności leukocytów. Mucyna nie jest wydatna

Cukier niema w tym moczu.

Barwniki żółciowe i kwasy ż. niema ani zwiększonego urobilinu w moczu. Barwniki moczowe nieobfite

Indykanu dużo wydatny.

Badanie mikroskopowe. Odczyn Ehrlicha i Gerhardta negatywnie.

Osad Znacznej obfitości (ze 100 ctm. moczu wydzielił 20 ctm.

P

rotrzęsi w ciągu 20 godzin 2 1/4 ctm. osadu. – Osad jest lekki, łatwo rozprasza się, w postaci szarego lekkiego mętu, bez żadnych widocznych zgęszczeń, nitek lub t.p. –

Osad zawiera:

1/ Leukocyty jako główną część składową osadu. Są one dobrze, przezroczyste, nierozpuszczone(?). – Leżą pojedynczo, dosyć często w kępkach po kilkanaście sztuk; kępki zaokrąglone, w każdym razie niecylindryczne. –

2/ Czerwone ciałka krwi – w bardzo małej ilości – tak że ich znaleźć trudno (1 na 850 leukocytów); są niezbarwione, ale tylko nieco wyblakłe, nie w formie obrączek. – Leżą pojedynczo –

3/ Nabłonki – dosyć liczne; płaskokomórkowe płaskie najliczniejsze; również dosyć liczne zaokrąglone, przezroczyste, nieduże, często z wyrostkami – prostemi lub zagiętemi po kilka leukocytów otoczonych(?). – Leżą pojedynczo i w grupach po kilka i więcej. – Pochodzą z wszelkim prawdopodobieństwem z pęcherza moczowego, szyjki, – w części z cewki. –

4/ Strzępki nitkowate, „śluzowe" wydłużone i krótkie, w ilości nieznacznej" – Cylindrów żadnych nie znaleziono. –

5/ Pojedyncze kryształy drobne szczawianu wapna. – Spotykane(?) tylko w kępkach leżące. –

6/ Mikroorganizmy (Schizomycety) liczne, (są przyczyną mętności moczu świeżego niezależnie od leukocytów). – Znajdujemy głównie bakteryj młodszych, rzadko mikrokoków. (Notoryczne [bacill. [illegible]] drobnoustrojów nie znaleziono. –

Cystitis w stopniu nieznacznym. Odkażacz(?) niezgodna(?) [illegible].

Stan prostatae?

Dr Mayzel

74

Dr. WACŁAW MAYZEL.

PRACOWNIA ROZBIOROWA DIAGNOSTYCZNA
CHEMICZNA, MIKROSKOPOWA I BAKTERJOLOGICZNA
Warszawa. – Ulica Szkolna № 7 (Marszałkowska 142).

Wielmożny Pan

Dr Frankenstein

75

Von Hrn. Stadtrath Reimer in
Weidmann'scher habe ich für Rechnung
des Hrn. Dr. Wilmanns in
Rom für Collation einer Hdschr.
a conto Salair 50 = fünfzig
Francs empfangen.

Mommsen

Berlin
31 März 1868

Acta Diætalia Comitiorum Hungariæ
inde ab anno 1790 usque 1848. bis 1830
lateinisch, zuletzt ungarisch: országgyülési iratok.
Ferner: Acta Deputationum Regnicolarium
ex Comitiis 1790/1 et 1825/7 exmissarum,
oder sogenannte Operata Systhematica

Ferentz Professor der slavischen Sprache an
der Pesther universitât.

(pismo barona Ožegovića)

Prośba o [pozwolenie na] zwiedzenie Kaplicy św. Stanisława Kostki w Rzymie. Zezwolenie podpisali Kard. Patrizi (?) i przełożony generalny T[owarzystwa] Jez[usowego]

Emo Principe

La Sigra. Hube Polacca con altre cinque dame di sua compagnia desideravebbe per divozione visitare le capelle di S. Stanislao Kostka, Luigi Gonzaga, e S. Ignazio al Gesù. Per cui implora dall'Emza Vra la dovuta licenza. Che della grazia etc.

A Sua Emza Rma
Il Sigr. Cardinal Patrizj
Vicario di Roma
etc. etc. etc.

20 Febrajo 1847
Al Rmo P. Preposito Generale
della Compagnia di Gesù
colle facoltà
Il Card. Vicario

V. purchè si combini il
giorno e l'ora coi rispettivi Su-
periori — Gio. Roothaan

Per l'Oratrice
La Sigra. Ilübe Polacca

Biskupi Polscy

obchodząc dziś w kościołach S. Uroczystość S. Patrona JW Radcy Stube, byli tu z pomnożeniem Imienin. — aby Bóg za wstawieniem Jego S. Patrona, dał mu wszystko czego tylko sam Sobie życzy Solenizant. a nasz Zacna Życzy. —

W. 26 Stycznia / 7 Lutego 1842.

81

Statuto di Lucca 1308. Lucca 1867

" Padova Pad. 1873

" Bologna

" Ferrara } Nelle memorie di Romagna

Val de Lievre, Launegild und Wadia. Innsbruck 1877.

Statuto di Modena del 1327. publicato dalla Società di storia patria dell'Emilia.

Notamen per Pertile 17/7 77

83

Io Sottoscritto ho ricevuto da S. E. il Sig.r
R. De Hubé Lire Cinquantatre, e C.mi 40
per affitto di giorni Otto dal giorno 1.°
Maggio att il giorno Otto della appartamento mobiliato sito in Piazza di Spagna
n. 32 2.° piano in ragione di £ 200 al
mese. Roma li 8 Maggio 188 Sei

Salvatore Pigliucelli

£ 53:40

autograf Kardynała Pitry

84

Monsieur Hubé

Sénateur

Place d'Espagne

De la part de l'auteur

Pius IX
(Odpust zupełny w godzinę śmierci)

85

Beatissimo Padre

I Conjugi Romualdo e Teofila Hubé Polacchi umilmente prostrati al bacio del Sacro Piede implorano dalla bontà della Santità Vostra la Plenaria Indulgenza sopra tutti i loro peccati ogni qual volta che confessati e communicati pregheranno per i bisogni di S. Romana Chiesa e secondo l'intenzione della Santità V̄ā, e l'Indulgenza Plenaria in articulo mortis. Che della grazia ec.

Die 15. augusti 1847

Concedimus Indulgentiam ut in precibus, lucrandam semel in mense cum adjecta conditione conf. et com. &c. —

Pius PP. IX.

Alla Santità di N. S.

Papa . Pio . IX.

P. O. M.

Felicemente Regnante

Per gli entroscritti Oratori

Romualdo e Teofila Hubé Polacchi

Nierozumiem – Czy zaś pisma którego celu niemożemy doścignąć redukcyą na umieszczenie w Tygodniku, zostawiam ocenieniu pana Dobr.

Słówko o techniczności w prawie

Nikt zapewne nie zaprzeczy ważności tego co nazywamy poglądem na rzecz w jakiejbądź gałęzi intellektualności. Jakiekolwiek mogą być bezwzględne dane przedmiotów do tej sfery należących zawsze znaczenie ich i w wielkiej części rozwinięcie, zależeć będzie od stanowiska jakie względem nich zajmie nasz umysł, od sposobu zapatrywania się na nie. Łatwaby tego dowieść śledząc za rozwinięciem najpoważniejszych nawet gałęzi wiedzy i sumienia. Nie powinno więc zadziwiać iż w prawie, techniczność, uważanie go za sztukę, miało lub ma gdziekolwiek wpływ na jego losy. Pierwiastek techniczności objawia się w prawie w rozmaity sposób; nietrudno go jednak zbadać, zwłaszcza bacząc na to czém jest sztuka i że praktyczność, zastosowalność, jest głównym jej charakterem. Dla adeptów sztuki jakiejkolwiek, niebędzie niezrozumiałem gdy powiémy, iż ją cechuje także całostkowość rozwinięcia i przedmiotowość metody. Otóż jeżeli prawo jako nauka nosi na sobie charakter jedności i udoskonalności (: perfectibilité) właściwy każdej nauce a najprzód umysłowi naszemu; jeżeli jako prawo sensu stricto, reguła na czynności ludzkie, jest całe przejęte szacunkiem dla woli ludzkiej, opiera się na wolności jako żywiole w którym działalność ludzka się rozwija; to prawo jako sztuka nosi na sobie wszystkie cechy jej właściwe. Dość jest rzucić okiem na dawniejsze i obecne jego rozwinięcie żeby się o tém przekonać, a zarazem o niestosowności tego poglądu na prawo.

Co spostrzegamy w samym początku rozwinięcia prawa w Rzymie? oto kastę późniéj korporacyę prawników, formuły i uczenie się prawa przez tradycyę. Jus scriptum i kontrowersye w szczupłym jego zakresie, barbarzyński język, były godłami téj korporacyi, któréj szorstkość i śmieszna wystarczalność przebijają przez mgłę czasów. Stagnacya na którą duch ten byłby niechybnie skazał prawo Rzymskie poruszona została przez pretorów. Chociaż mimo reakcyi jaką ta piękna

instytucya

instytucya wywarta ~~niewątpliwie~~ przeciw techniczności t. j. rzemieślnictwu prawnemu w Rzymie, widzimy jeszcze potem ten sam pierwiastek podnoszący głowę w sporach między Labeonistami & Prokulianami a przeciwną im partyą, która w prawie poświęcała zasadę jej zastosowaniu. Szczęściem dla ludzkości która odziedziczyła po Rzymianach ich prawo, dzielność ta nie wzięła przewagi w zbiorze Justyniana, co zapewne przypisać należy udziałowi w tej pracy i kierunkowi mężów stanu.

Historya praw nowszych, Niemieckiego, Francuzkiego, przedstawia w swoich początkach piękny widok prawa wolnego od dotknięcia nieczystych rąk jego zrzemieślniczonych adeptów. Owe instytucye przysięgłych o których nam tyle mówią tajemnicy średniowiecznych starożytności, pomniki praw takie jak zwierciadło Saskie, kapitularze, kutiumy, wilkierze miast, są to pamiątki czyniące na nas wrażenie podobne temu jakiego doznajemy na widok strumienia nie był jeszcze odległego od swego źródła i który dlatego toczy wody niezmącone i czyste. Ale wkrótce techniczność, duch korporacyi, nie omieszkały wywrzeć wpływu swego na te prawodawstwa. Widzimy ją w redakcyi 5ciu kodeksów Napoleona, pisanych dla prawników. Widzimy ją w tym labiryncie jurysprudencyi Niemieckiej która zdawna już udeptała czołem przed pandektami, a jednak przez to, ani przez olbrzymie usiłowania nauki, nie zdołała wydobyć się z zamętu w który pogrążyli ją właśni jej zwolennicy. Czyż potrzeba jeszcze przypominać jaki był los naszego ojczystego prawa zasadzonego na statucie Wiślickim, pod wpływem ducha rzemiosła naszych jurystów? Dziwna to jest rzecz iż żaden stan oświaty prawnej nie wyłącza stanowczo tego ducha. W czasach wysokiego i różnostronnego ukształcenia prawo zarówno stać się może sztuką piękną, jak w czasach ciemnoty sztuką pożyteczną. Ludzie są zawsze ludźmi, a nie mylą się tylko proici w duchu. W najnowszych czasach techniczność w nowy sposób objawiła się na dziedzinie prawa Europejskiego. Mam na myśli tego ducha kodyfikacyi i systematów a priori któremu Napoleon dał hasło a Niemcy główne u siebie założyli gniazdo. Kodeks jako dzieło sztuki, kodeks dla kodeksu, to jest

idea która spoczywa na dnie tego ruchu prawodawczego. Zrozumiał to dobrze w swoim czasie i wyraził wielki prawnik ale zarazem profesor i mąż stanu, Savigny. Jakkolwiek zaś głos jego wtedy nie był jak należy zrozumiany jednak zapewne nie daleką jest chwila kiedy to nastąpi. Bo reakcya przeciw techniczności w prawie zaczyna się już wywięzywać z samego ruchu prawodawczego przez ten pierwiastek wywołanego. Głos za dostępnością za uogólnieniem prawa podnosi się zewsząd. Dotąd jednak znam tylko jedno prawodawstwo które na tej drodze zrobiło pewne kroki. Jeden tylko Swod zadał śmierć robakowi techniczności toczącemu krajowe statuty,(1) a kodyfikując się, jak dotąd przynajmniej, nie poświęcił zasady dla jej zastosowania ani też nacechował się całostkowem oderwaniem właściwem dziełom sztuki. –

P***.

(jak się zdaje Prokopowicz)

---

(1) Bezwątpienia szczęśliwy zbieg okoliczności miejscowych ułatwił to zwycięstwo w duchu prawdziwego postępu otrzymane. Rozumiem tu organizacyą sądów w Cesarstwie i reformę edukacyi krajowej która przypadła prawie jednocześnie z zaprowadzeniem Swodu. Sądy w Cesarstwie, tak cywilne jak i karne złożone są (: jak i u nas niegdyś :) głównie z deputatów. Obok izb (: присутствія :) są kancellarye które prawie to samo znaczą co dawne nasze palestry. Złożone są jednak z urzędników. Nagłe, że się tak wyrażę zaprowadzenie universytetów i szybki ich wzrost, wprowadziło tak wielką różnicę w ukształceniu starych i młodych urzędników, że nić tradycyi jurystycznej między pierwszemi i ostatniemi musiała się zerwać. Dodać tu należy iż aplikacya w sądach Rossyjskich, przynajmniej od czasu zaprowadzenia universytetów, niema miejsca.

Do

pierwszego włoska siwego, spostrzeżonego na mojej głowie $\frac{14}{26}$ Czerwca 1836 roku.

Kwiatku mój srebrny, nie tego świata
Jużeś to dla mnie zawitał?
Więc już Ktoś moje policzył lata
I wyrok głośno przeczytał.

Przeszło przez zenith słońce żywota;
Rozumiem twoję przestrogę;
Pójdę gdzie każesz, przez jakie wrota,
Pójdę, bom gotów na drogę.

Niech inni płocho klną twe przybycie,
A mnie napotkać cię miło;
Cóżby to było, to nasze życie,
Gdyby mu kresu nie było!

Cóż mię wiązało kiedy do ziemi,
Żebym jej chętnie nie rzucił?
Gdzieżem się spotkał z ludźmi takiemi,
Bym się od nich nie odwrócił?

Czy spójrzę za się, czyli przed siebie,
I pusto i chłodno wszędzie;
Wszędzie taż ziemia; mówią że w Niebie
Weselej i cieplej będzie.

Inni miłością dni swoje grzeją,
Pewnym zamiarem lub żądzą,
Szczęśliwi jutrem, celem, nadzieją,
Stokroć szczęśliwi że błądzą;

Mój udział twardy był na tym świecie:
Samotny w Stworzeniu całem,
Nie dla mnie zwitło miłości kwiecie,
Ziemskiego nic nie kochałem.

Zawsze surowa, zimna rozwaga
Ciężyła na mnie swym lodem,
I Prawda, jak śmierć, blada i naga,
Mym zerwowała pochodem.

W sercu pyszymia, w głowie czuwanie,
Cogo nic uśpić niezdoła
I sępa Myśli wieczne krakanie
W głębi studzonego czoła.

Krąg czarnoziężki, krąg niepojęty
Otoczył mię od powicia,
W nim to sam z sobą, zewsząd zamknięty,
Odbywam pielgrzymkę życia.

Ale żyć niedość – walczyć potrzeba.
Od pieluch już człowiek prawy
Niechaj przywdziewa daną od Nieba
Zbroję do wiecznej wyprawy.

Niech się naciągłe sposobi boje,
Na słoty i niepogody,
I niech na Ziemi zatrudy swoje
Żadnej nie czeka nagrody.

Wprawdziem nieupadł – dotrwałem pola
I nigdym sobie nie skłamał;
Przemogła wszystko żelazna wola,
Wszystkom wytrzymał, lub złamał,

Ale i walka nakoniec znudzi
I żeglarz zapragnie lądu;
Dość wojowałem rzeczy i ludzi
Wiosłując przeciwko prądu.
A więc witajże włosku mój siwy,
Gdzie wiedziesz, ja pójdę wszędzie;
Niech tu, kto może, będzie szczęśliwy,
A tam już gorzej nie będzie.

Do

Władysława Przemyckiego, pogrążonego w illuzyach, gorliwie śpierającego się i pilnie pracującego na pożytek rodzaju ludzkiego, przy przesłaniu mu, dla ochłodzenia zbyt zapałów, wiersza do małej Jenny, herbu Glaubicz.

O tobiem myślał, cny Władysławie,
Kiedym te kreślił wyrazy;
Jak ojciec Jenny, tak i ty prawie,
Ludzkie ścigasz obrazy.
Tyś równie z prawdą zawarł przymierze,
Pełenęś czucia i wiary,
Słuchaj co człowiek powie ci szczerze
Nie laty, lecz sercem stary.
Ty marę gonisz — Fałszu pomroka
Jeszcze zbyt gruba i ciemna;
Do gwiazd wzlatując, patrz by ci z oka
Nie znikła ta kula ziemna.

Kogo gorliwość unosi szczera,
Wierz mi, ten mocno się łudzi;
Patrz od Chrystusa, aż do Jennera:
Co czeka przyjaciół ludzi.

Wybieraj, jakoś sam upodobisz:
Szyderstwo – albo męczarnie;
Lecz nie myśl, ludziom gdy dobrze robisz,
Że ci to ujdzie bezkarnie.

Miej duszę twardą, a rozum suchy,
Wystudź serce, podnieś czoła,
Gnęb kogo możesz, deptaj jak muchy,
Ludzkość cię wielkim obwoła.
Patrz na zdobywcę, co lot szeroki
Wpośród morskiej zwinął piany:
Któż więcej ludzkiej wylał posoki,
Któż kiedy tak był kochany?
Oto masz ludzi. Tak, w dziejach świata,
Wielka wiekuje przestroga:
Ludzie wielbili swojego kata,
Ludzie umęczyli Boga.
Ty prawa piszesz – a więc głęboko
Znasz prawa historyą całą;
Powiedz, gdy Likurg utracił oko,
Cóż się Drakonowi stało?
Pomnij że także masz oczu dwoje,
Że ich niepodobna kupić,
I tak wydatne te oczy twoje
Że je zbyt łatwo wyłupić.
Ale ty prawuj, nieś na ofiarę
Swe życie dobru i sławie;
Ja sobie spytam, za latek parę:
„A co, Panie Władysławie"!

pisał Józef Emmanuel herbu Glaubicz
na pamiątkę dla P. Romualda Hube
d. 1/13 Czerwca 1838 roku w Petersburgu

91

Księgę Radomską od Jaśnie Wielmożnego Senatora Hubego odebrałem.

Warszawa dnia 13 Września 1879 roku.

Wojc: Retmański

Archiwaryusz Gł. i Ar. Króle

92

Breslau den 26ten Juli
1874

Die in dem Kistchen befindlichen Erdproben sind ohne Ausnahme sandiger Thon aus Quarzkörnern und Thon bestehend. Das Quantitäts-Verhältniss der beiden Gemengtheile ist in den verschiedenen Proben verschieden. Im Allgemeinen sind es Gemenge von Thon und Sand wie sie gewöhnlich die Ackerkrume bilden.

Von Porzellanthon oder feuerfestem Thon ist keine Andeutung vorhanden

Dr. Ferd. Roemer

Seiner Excellenz
dem wirklichen Staatsrathe
Herrn von Habe
hier

Le Nid.

De ce buisson approchons-nous ensemble:
Vois-tu ce nid posé sur la branche qui tremble?
Pour le couvrir, vois-tu les rameaux se ployer?
Les petits sont cachés sous leur couche de mousse,
Ils sont tous endormis!.... Oh! viens ta voix est douce:
Ne crains pas de les effrayer.
De ses ailes encor la mère les recouvre;
Son oeil appesanti se referme et s'entr'ouvre;
Et son amour souvent lutte avec le sommeil:
Elle s'endort enfin.... Vois comme elle repose!
Elle n'a rien pourtant qu'un nid sous une rose
Et sa part de notre soleil.

Vois, il n'est point de vide en son étroit asile
A peine s'il contient sa famille tranquille;
Mais là le jour est pur et le sommeil est doux;
C'est assez!... Elle n'est ici que passagère;
Chacun de ses petits peut réchauffer son frère,
Et son aile les couvre tous.

Et nous, pourtant, mortels, nous passagers comme elle
Nous fondons des palais quand la mort nous appelle;
Le présent est flétri par nos voeux d'avenir;
Nous demandons plus d'air, plus de jour, plus d'espace;
Des champs, un toit plus grand!... Ah! faut-il tant de place
Pour aimer un jour..... et mourir!

Caroline Roget

Genève le Vendredi 9 Février 1838

Se. Excellenz Hr. von Kube haben beliebt aus meiner Fabrik, ein neues Pianino, von Palisanderholz, von 6 3/4 Oktaven für dreihundert fünf und siebenzig Rub. Silber zu kaufen, deren Summe richtig erhalten zu haben ich hiermit bescheinige

J. Schröder

St. Petersburg,
d. 22. October, 1848.

97

ARCHIVIO GIURIDICO

diretto

dal professore Filippo Serafini

PISA

Pisa

Chiappelli — Vita e opere di Cino da Pistoja. Pistoja 1881.

Lettera prof. Serafini d. $\frac{5}{2}$ 81 a Spizie.
via della Faggiola.

Napoli Università Strada Salvator 39.

Vico Rosariello a Portamedina 1.

cav. Pepere Introduzione generale alle scienze giuridiche e storia del diritto.

cav. Pessina senatore diritto e procedura penale S. Paolo 31.

cav. Polignani diritto romano

Beltrani diritto internazionale

Archivio di Stato Vico Sanseverino 3.

Vera storia della filosofia palaz. Montemiletto

Società reale di Scienze, lettere, archeologia e belle arti Rampe S. Salvatore 1.

Libreria Galilei

(Nistri)

Blépharophthalmie granulaire et lymphatique ancienne, plus forte à gauche. Tumeur lacrymale réductible également ancienne gauche. Presbyamblyopie double très ancienne ou probablement congéniale, augmentée par l'usage prématuré de lunettes convexes beaucoup trop fortes (N° 24), et actuellement compliquée de congestion cérébro-oculaire. (A l'œil nu, Mme lit le caractère 14 de Jaeger et avec un verre convexe N° 36 difficilement le caractère 10.) L'ophthalmoscope montre quelques petites plaques brunâtres flottant dans le corps vitré, surtout à l'œil droit. — Constitution

lymphatique et dysmé-
norrhée.

Le traitement di-
rigé depuis un mois a déjà
amené une amélioration
notable, mais plutôt
sous le rapport de la
phlegmasie palpébro-ocu-
laire et de l'état général
que sous celui de l'ambly-
opie.

Continuer le traitement
de la manière suivante.

Pendant l'emploi des
eaux de Pougues cesser tout
traitement interne; toute-
fois on pourra prendre les
pilules emménagogues suivantes
pendant les 8 à 10 jours qui
précèdent l'époque, si Mr.
le docteur Raubaud trouve
leur usage opportun.

℞ gomme ammoniaque 5 Gram
poudre } de Sabine
~~extrait~~ } āā 1 Gram
M. et divis. en 50 pilules
En prendre 3 à 5, matin et soir.

Pendant 8 à 10 jours continuer l'usage de la pommade N° 2, puis revenir au collyre de borax N° 3. En employer 2 flacons, puis passer au suivant

℞ acetati de plomb crist. 50 Centigr.
eau distillée 100 Gram
Dissolvez — collyre.
même emploi.

Après deux flacons reprendre le collyre de pierre divine N° 4, en le coupant d'abord de beaucoup d'eau.

De retour des eaux de Pougues le traitement interne

devra être repris de la
manière qu'on in-
diquera alors.
Exercer beaucoup la vue
sur de gros objets distants.
En général éviter de lire
et d'écrire; dans les cas de
lectures absolument néces-
saires, substituer aux
verres qu'on a, d'autres du
|| N° 30, et observer les règles
suivantes. Eloigner les
objets le plus possible,
et s'interrompre toutes
les 4 à 5 minutes, pour
reposer la vue, en ôtant
les lunettes, et en regar-
dant au loin.

Sichel. Me

13 Juill 60.

Mme s'est refroidie hier, et a aujourd'hui quelques douleurs rhumatismales entre les épaules.

A 4 heures et demie prendre un bain modérément chaud. Après le bain se coucher, et prendre une infusion de bourrache et de tilleul.

Demain matin ne se lever que quand toute transpiration sera passée.

Prendre en outre demain, matin et soir, dans quelques cuillerées d'eau gommée et sucrée, 10 gouttes du liquide suivant

T. teinture de semence de colchique
15 Gramm

13 Juill 60.

[illegible]

Путешествіе новг. архіеп. Антонія
въ Царьградъ въ 12-мъ вѣкѣ изданіе
П. И. Савваитова.

T

ręka Strzemińskiego

Jaśnie Wielmożnemu

Romualdowi Hube

Rzeczywistemu Tajnemu Radcy Stanu, Senatorowi
Kawalerowi Orderów,
Z powinszowaniem Nagrody Akademji Umiejętności
w Krakowie za najlepsze dzieło w zakresie historji Polskiej
„Prawo Polskie w Wieku XIV."

Kto w swych obowiązkach w czynie jest prawy,
Jakiekolwiek przyjdzie znosić zawiści:
Temu Bóg w dobroci będzie łaskawy,
Cześć u zacnych ludzi jeszcze w korzyści!

Prace

Pracę i zasługę na widowni świata,
Jak sztukę graną w teatralnej scenie,
Wdzięcznych Rodaków w szacunku zapłata,
Trwać będzie jak słońca jasne promienie!

Przychylność

Przychylność Rządu i Łaska Cesarza,
Niech Rzeczywistemu jest Radcy Stanu,
Ciebie Senatorze dalej obdarza;
Żyj długo dla kraju, miej ufność w Panu!

Bo sympatyczna dla Ciebie publika,
Już dawno ocenia Twoje zasługi:
Niech Ci sprzyja zdrowie, i szczęście wnika,
Żyj więc swobodnie na okres nam długi!

A

A świeże uznanie w historji pracy,
Akademja dała dzisiaj Krakowska:
Zaczyt dla Ciebie, – wdzięczni Rodacy,
Niech Cię salwuje dalej Łaska Boska!

*

Warszawa dnia 26 Maja 1887 roku.

Jan Józef Staroźyk
Literat.

105

Chacun se dit ami, mais fou qui s'y repose.
Rien n'est plus commun que le nom,
Rien n'est plus rare que la chose.

Fanny Steinner.

v.he [illegible]
p [illegible]
T [illegible]
p [illegible]
un [illegible]
ce [illegible]
m [illegible]
e [illegible]

v. Ledebur Archiv XIV. 73.
Copiarium (sec. XIV–XVI) monasterii Novi operis, 1859 aus dem Staatsarchive zu
Berlin an das Prov. Archiv zu Magdeburg abgegeben.

106

1185.

In nomine sancte et individue trinitatis. Anno
MCLXXXV. Indictione nona epacta XXVIII Con-
currente 1. Regnantibus in Polonia Kazimiro du-
ce et misecone fratre suo Ego Ziro per divinam
misericordiam Masovie palatinus considerans
et sepe pertractans quam bonum et quam
deo placitum esset, si: ea que a parentibus et
ab avis nostris collata sunt ecclesie sancte
dei genetricis Marie que in suburbio plocen-
si sita est, videlicet villas et predia ad
priorem statum utilitati ejusdem ecclesie re-
vocare et congregata et ab injustis possessoribus
abstracta perpetuo jure ad honorem matris do-
mini quo ad possem stabilire conarer, Cum
igitur curam prefate ecclesie suscepissem quo-
niam semper adesse festinant tempora et nichil
in eodem statu permanet Et quia parva apud
posteros priorum est memoria perutile duxi, ut que
predecessores nostri pro remedio peccatorum suorum
sepe jam dicte ecclesie contulerunt scripto manda-
rem et nominatim tam villas quam ecclesias illi
loco pertinentes huic carte inscriberem, ne quis
diabolica surreptione stimulatus aliquid ex hiis
que semel deo et matri ejus oblata sunt pre-
sumat distrahere, periculosum est enim incidere in
manus dei viventis, hec itaque sunt nomina villa-
rum quibus a prioribus prefata ecclesia dotata
est Ozsec cum lacu et omnibus appendiciis, fo-
rum de rochne cum taberna, opinegote cum (r?) opmegote
terminis suis, Otrosoio Cholpaw poplatin, dnug
Ostrawantz cum ecclesia sirozi munire*) Hec *) nnrine (also entweder mu-rine oder murine, jedenfalls nicht muaire)
sunt ex antiquo attitulate, omnino vero quia
isti bone (bn) et religiose de resurrexione cogita-
verunt que pro spe divine remunerationis
talia vota deo obtulerunt Ego jam prefatus
Ziro misericordia dei indigens apposui animum
quatenus merces domini mei Jhesu Christi in
eadem ecclesia aliquo donario quod acceptare
precor dignare honorarem, offero igitur
et offerendo confirmo ne unquam a servicio

dei genetricis avelli valeant villas quas sudore
servicii mei acquisivi videlicet partici psonina
Cransi dransowo que omnes super fluvium
que dicitur bugu site sunt, hiis etiam Schupno
+) cum ecclesia quam avia mea drobomita (+) ab heredi-
dobro- bus XXX marcis argenti comparavit adjungere
mita curavi Et quia hec taxata dei ecclesia ad sortem
dei electa sine insigni gubernatione et per se
subsistere non valet cum omni conamine et cordis
affectu dilecte Hallensi ecclesie [f] committimus
[f] Vipsam Et ut ea que ad spiritualia pertinent vere
ei subpeditet statuimus et ut inconvulsum
permaneat fecimus (n)

Rgla Dro Strehlke

Cop F.X. fol. 105 b

Mivbca

Das öffentliche Ministerium in der k. französ. Strafgesetzgebung.

Wien 1849

Aus der k. k. Hof- u. Staatsdruckerei.

Ueber Handelsgerichte

v Sommaruga.

písmo p. Strobacha.

Słowo o celu sztuki

(: z powodu krytyki pana Micros :) (x)

[illegible] krytyka pana Micros na powieści Morena podobała się tu. Dowcip istotnie tak pewne jest rzeczą rzadką w naszej literaturze. – Być może iż krytyka pana Micros również ma za zasadę prawdę jak dowcip. Z natury głosu naszego nie mamy nawet prawa chcieć sądzić o tem. –

Nie zamierzamy też wcale bronić powieści Morena ze strony ich wykładu; – ~~w~~ tem nie mamy prawa tym więcej. – Przedmiot ten nadto, mało może podlegać, rozumiemy, rzeczywistości: ~~[illegible]~~ wiek, płeć, stan, czas, różne mają w tym względzie chęci i różne zdania. Smak i sąd pana Micros być może iż jest lub też stanie się smakiem i sądem większości.

Ale mówiąc o powieściach ~~Morena~~ tych które być może nic wspólnego nie mają [illegible] ze sztuką p. Micros, ile przypominamy to sobie, dowiódł niegdyś zważniejszych (: i rozważ[n]ego napadł na sztukę. p. Micros, ile przypominamy to sobie, dowiódł niegdyś ... :) i rozważnego napadł na sztukę? –

Tych daleko : (: pojęć duchowych, dlaczegoż więc napadł na sztukę? –

P. ~~Micros~~ p. Micros Sprawę sztuki nazwał łatwem i zbrodnią. – Powieści ~~które wydaliśmy~~ [illegible] nie [...] sztukę, mają za cel (: tak przynajmniej sądziliśmy :) źródło jej, żywot duchowy, – uniewinniamy się więc wyznając co sądzimy o celu Myśli albo jej formy (: sztuki :) i o związku coś i prawdy. –

Kształcenie i rozwijanie władz myśli, ze strony nas istot światowych nie jest sądzimy zbrodnią. Świat nasz nie jest światem przypadku, bieg jego biegiem bezładu. Z duchem i myślą żywą śród istot ziemskich, nie możemy utrzymywać je martwe, na wzór tych istot. Myśl ludzka, to narzędzie woli, zmian, biegu, losów, wypadków, przybliżań się ich do celu. – Bieg bowiem raz poczęty nie może być biegiem bez celu. – Mimo wielkiej drogi wyjemne, jest jedna droga wielka którą bieg idzie; – podstawą tej drogi jest – prawda, jej celem – urzeczywistnienie prawdy. – Nie jesteśmy na ziemi – dziećmi i widzimy jej losy przed sobą. – Spoglądamy np. na stan duszny pośród ludzkości, losów światy ~~[illegible]~~ i porównywamy granice jej pośród wieków. – W jednym i tymże kierunku postępują (: jeśli nawet ~~ni z~~ jest napewne z losem dusznym :) ~~[illegible]~~ ducha muszą: (: inne pierwiastki ludzkości, a śród tych ~~za~~ główne (: związanem ...

czyli ~~[illegible]~~ (: Myśl :) ~~Sztuki~~ Poznawanie, kształcenie myśli : jest oddalaniem od zmysłów, od władzy

(x) wydawca Tygodnika zakommunikował niniejszy artykuł panu [illegible] Micros i odebrał od niego odpowiedź którą tu umieszcza.

Słowo o ...

a przybliżaniem stopniowem do władzy Wiary. Dzieł i utworów sztuki itd.

jest nader dodatki na drodze ogólnej sławy uważany. – Dowód nieupełn

nimemania tego, mamy przed sobą w dziejach. Strzeżmy się abyśmy nie potrz

dowód czegoś nowego, albo jak mówi p. Mierosł nadzwyczajnego: i dla tego przytac

zamy go z dziejów.

Niewiara albo fałsz duszy obudzona śród wieków dawnych, prosto zmysłowych, przetrwała wieki; – obudzona śród wieków dalszych wieków już pewnych wzrostów moralnych, była przedmiotem walki; – obudzona w wieku ostatnim, przed nami w wieku wysokiego i szerokiego rozumienia władz myśli, nie mogła przetrwać lat kilku.

Wyd. Moreny.

6 Września 1842

Warszawa.

Pismo p. A. Tyszyńskiego

autora: Amerykanki

w Polsce.

109

Le Soussigné reconnait par la présente avoir reçu de Son Excellence Monsieur de Kubé, d'ordre de Son Excellence Monsieur le Conseiller Privé actuel Comte de Bloudoff, pour être déposés dans les archives de la Légation Impériale, une liasse de papiers et documens, relatifs aux affaires avec le Saint Siège et dont la liste composée de 81 numéros a été dressée par le soussigné et transmise par Son Excellence Monsieur l'Envoyé de Bouteneff à Son Excellence Monsieur le Comte de Bloudoff. Rome le 11/23 aout 1847.

Le Premier Secrétaire de la Légation

M. Oustenoff

Je soussigné Docteur en méde-
cine, Ancien médecin en chef
des hôpitaux civils et militaires,
membre de l'académie Royale de
médecine de Belgique, déclare avoir
été appelé il y a quelques jours, pour
donner des soins à madame Hubé
épouse de Monsieur le conseiller
privé de ce nom.

J'ai trouvé cette dame en proie à
une fièvre violente, accompagnée d'ir-
ritation gastro intestinale; d'agita-
tion et d'un grand bouleversement de
l'ensemble du système nerveux.

Le traitement ordonné dès ma pre-
mière visite n'a pas tardé à amener
une grande amélioration, à conju-
rer la gravité du mal et à faire
cesser les symptômes inquiétants;
mais Madame Hubé conserve une
maladie chronique qu'elle porte depuis
plusieurs années, qui exigera un

traitement longtemps et assidument continué sous les yeux d'un ~~Mé~~ médecin éclairé.

Ce traitement pour être efficace, devra être institué sous des conditions hygiéniques et climatériques convenables pendant un temps dont, il m'est impossible de fixer la durée, mais qui exigera plusieurs mois.

Bruxelles 3 juin 1863

Dr Varlez

D H

Je prescris à Madame Hubé sous le N.° 1 neuf paquets de poudre: elle en prendra un matin midi et soir, dans une cuillerée d'eau, en restant une heure avant, et une heure après chaque poudre sans rien prendre. Elle restera quinze jours sous l'influence de ce médicament puis elle prendra le N.° 2 en une fois dans une cuillerée d'eau le soir. Puis elle m'enverra un bulletin bien détaillé de tous les symptômes qu'elle éprouvera.

Je conseille à Madame Hubé de prendre chaque jour à jeûn ou deux heures et demie après son déjeuné un bain de siège froid, d'abord de cinq ou six minutes en augmentant insensiblement la durée de ce bain de siège

jusqu'à un quart d'heure ou vingt minutes. Immédiatement après le bain de siège Madame Hubé fera une heure d'exercice en plein air. Ce bain doit être pris à jeûn ou deux heures et demie à trois heures après le premier déjeuné.

Madame Hubé doit observer un régime nourrissant sans être échauffant elle doit s'abstenir de café, de vin pur de tout ce qui est préparé avec poivre, moutarde, muscade, girofle, thym, ~~romarin~~ romarin, cerfeuil, persil, oignons, poireaux, céleri, cannelle, vanille, fromage, salade, asperges, cornichons, truffes, viande de cochon

Dr Varlez

Bruxelles 3 Juin 1863

114

Manuskrypt Jaśnie Wielmożnego Pana Senatora, list do P. Prachimowskiego, korektę i księgę Krakowską P. Ulanowskiego otrzymałem.

4 Października 1886 r.

A Wodowski

XLV. Statuimus, quod marito mortuo, uxor
circa donacionem et dotem..
Que mulier habendo pueros, si alium virum
receperit vel recipere voluerit, decernimus:
quod ad eosdem pueros omnia bona paterna,
lia integraliter, cum alia medietate eo-
rumlibet bonorum maternalium, in qui-
buscumque rebus consistant.. devolvantur
et cum alia medietate maritum [illegible].

Z tego [illegible] zia
żona zalecała i w posiadaniu całego
majątku – ec [illegible]
i że podział [illegible] [illegible] [illegible]
s [illegible].

Ex communi usu servabatur quod uxor marito mortuo, in sede viduali remanens – contra Italianos omnia bona possidebat et tantum circa dotem et dotalicium remanebat.

1399 ..

Alexander Hrabia Chodkiewicz.

Miło widzieć kilka iak pisma tożsamo udzieliło czytelnikom nader ważną i pochlebną dla kraiu naszego wiadomość o dokonanym przez Alexandra hr. Chodkiewicza pracy wypadkiem który Mąż ten uczony wzbogacił nauki przyrodzenia wskazaniem prawie pewnych na uważaniu tey prawdy iaką tyle liczne i tak ważne wieków dowiodły w sposób sobie właściwy uważały.

Nie wątpię aby to nowe odkrycie nie wzbudziło uwagi i pilnego zastanowienia się czytelników iak równie sprawiedliwego sądu w ocenieniu gorliwego poświęcenia się naukom które nasz Uczony nie przestawał nieść światu. Opisanie podobne było za nadto uszczuplone z przyczyny niemożności rozprzestrzenienia onego w tym rodzaiu pismie mniejszego od poświęconego nie samych tylko prywatnych wiadomości lecz i innych stanowiących cechę i zaletę Gazety iaką iest Tygodnik Petersburski tak dogodny i upowszechniony w naszych stronach; dla tego to tak ważne odkrycie iak równie i inne godne uwagi miejsca stosownego szukać muszą gdzieby w całey obszerności mieścić się mogły.

Przy tych chlubnych wspomnieniach będących naywyższego przekonania prawdą wytęży smutku i żalu prawdziwego przymuszę dla tem Rodaków bolesną wiadomość o zgonie tegoż Hr. Chodkiewicza Męża światłego który wieczną pamięć w duszach godnych zostawił ---.... Jakaż strata dotkliwszą dziś być może dla Świata Uczonego nad tę którą przeznaczenie namiotło pokrywające żałobą dusze prawdziwych twarzy. Pamięć też smutku żalów gorzkich naywiernego serca wyciskać nie przestanie.

Nie ia tu mam prawo wnieść wieczystą chwałą Męża uświęconą Ukrainie, dzieje

nich

nich ukażą prawa stosowania do których że być godnym sądzi — Moi przełożeni od dawna wynurzyli wdzięczną stałość, którą jemu dziś i mi teraz tylko wspomnieniem dochować mogę —

Uczony nasz Mąż będący przedmiotem pisma niniejszego aż nadto umiał rozwinąć dania sobie poznać publiczności, pomimo skromności właściwej posiadał wszystko, do czego być się godnym czuł. Krajowym i obcych Państw stowarzyszeniom uczonym przez stosunki jest to korespondencji jakie między temi ośrodkami i Nim zachodziły, jest to wyborem z dzieł własnych i obcych. Dał on wiele dowodów zapału i wytrwałości swojej, zostawiwszy po sobie liczne prace oraz uwieczniające imię jego (a), przez co uczonemu podał rozważanie każdemu sądzenia sobie i wpatrywania się w znamiona i prace własne.... Lecz niech nad ludzkich krótkiej Dobry zdolniejszych imię świetne niechaj się dotknie, bo tych przymiotów w ... piszę Szabrać potrzeba, ja zaś niestety szczęście z bliska się wpatrywać w to wszystko co wydobywała stosunki czynnie że ubolewam Kodeks. Hr. bowiem Chodkiewicz ciąg życia swojego poświęcił był usługom krajowym, gorując się tam gdzie powinność każdego uczonego wzywa, zachęcając ich wszystkich w których dar i chęci upatrywał. Ten zapał w poświęceniu się i niezłomna wytrwałość tej skłonności dla Sendzbulu, tej szczerości w wyświadczeniu i pracy, obojętność na blaski powabu, ich równie żeś zasadach obcych, surowość i sprawiedliwe w sądzeniu, uprzejmość w posiedzeniu

zapominamy

(c) Wielka część prac Autora w stanie własnych rękopisów w gabinecie Jego spoczywa których ogłoszenie drukiem wielkiej przysługi krajowi przyniosło.

zapominam wraz i tym podobnie mogły być dla nas przykładem jakie uczy-
niliśmy Ks. Chodkiewicza czytelni; bo co go [illegible] lub [illegible] kiedy-
kolwiek w tym szczytnym [illegible] z [illegible] zapewne spoglądali na mo-
żliwe i godne naśladowania przykłady; a wyznać tych zasług nawet [illegible]
najdroższe ognisko [illegible] ze [illegible]!

Następnie iż każdy w to pismo myśl przybiera w sprawiedliwem
pracowaniu piszącego uważać będzie i bardziej zwróci na przedmiot jak tro-
skliwe badanie pióra uwagę; w tém ostatniem przekonaniu zostaję artykuł po-
dobny umieszczam. Powodem tego jest wdzięczność Ucznia którego, który po-
zyskawszy względy Ks. Chodkiewicza odebrał z rąk Jego dowody wykształ-
cenia umysłu i serca — Wdzięczność z tąd mieć [illegible] mieć nie może a tej
smutku [illegible] nie znajduję, i mieć [illegible] Księże wydatki nie
prawdziwe szczęście [illegible] i [illegible] się jak [illegible]
nie z siebie tego ciężkiego brzemienia powinności [illegible]
świata Jego; serce tylko [illegible] tém smutnem pismem dogadzam
potrzebie [illegible] jakie wspomnienie mile przedstawić [illegible] — (6)

Zanadto [illegible] zwięzły to pismo które dla niedostatku miejsca
ograniczać musiałem, a zatem ile możności zwięzły myśli [illegible] musiałem.

Stawszy się zaszczyconym imieniem Ucznia Księże uczonego za po-
winność biorę ogłosić drukiem te słowa jako [illegible] umysł

Jego

---

(6) Zostawił [illegible] obraz świętego [illegible] Księża a tych którzy
[illegible] wszystkiego [illegible] naśladować go [illegible], a dla
których [illegible] chowam jako [illegible] prawa odziedziczać one
[illegible] charakteru [illegible] świata.

Jego dokonał, a który przedmiotowo świeżo razem po wielkiej części do grobu przeniósł; mniemam mi się tylko powiedzieć, iż w tej części przykład wziąwszy, przez co mi Hr. Chodkiewicz powierzał wszystkie w naukach myśli nad przedmiotami niektórymi rozpostrzeniona; i tak zwrócił uwagę swoją na stan istotny Cieplika światła i Elektryczności, pokazawszy przyrodzeniu dwóch istot ostatnich w rozprawie własnej w r. 1837 napisanej. Zastanawiał się nad sposobem tworzenia się przez Elektryczność w atmosferze ziemskiej i prawo to ustanowił najnaturalniej stosowniej. Wywiódł we własności szczególniejsze Attrakcyi powszechnej w układzie świata i inne tym podobne różnych gałęzi nauk przedmioty.

Nie trudno było korzystać wszystkim uczonym w Domu Hr. Chodkiewicza, tam gdzie obok biblioteki w naukach przeważnej wszelka pomoc była pod ręką na który zapalony miłośnik kosztu nie oszczędzał; i tak w wydziale Chymicznym, osobne pokoje mieściły w sobie pracownię ze wszelkiemi dogodnościami odpowiedniemi przyrządzoną tak że każde doświadczenie tego rodzaju swobodnie odbyć się mogło. Piece Chymiczne narzędzia podobne i dostatek materyałów najrzadszych utworzonych i otrzymywanych w rzeczywistości prawdziwie stanowiły. Fizyka szczególna podobnie odrębny miała gabinet złożony z narzędzi najnowszych które się przy każdym zdarzeniu pomnażały. Oprócz tych najznakomitszych zakładów zbiór mineralogiczny systematycznie ułożony (c) i Zoologiczny dopełniały całości nauk

przyrodzenia

(c) W nim się znajdował piękny egzemplarz Aerolitu (powietrznego kamienia) po-
my

kaflinny bowiem wydział w Trzpienicy branżowy i będzie wspaniałym da-
icbierem pole zajęcia dla naturalistów tego rodzaju.

Wszystkie niemniej zbiory przez Hr. Chodkiewicza między któ-
rymi biblioteka mieszcząca się w Warszawie bowiem który utracił w roku
smutnym przypadku miał sprowadzić do Młynowa miejsca swego miesz-
kania liczącą do 15000 tomów, z których zbiór najnowszych w liczbie 8000
dochowały się w nieliczności i pozostawały staraniem troskliwości
synów założyciela.(§)

Zapał jaki towarzyszył Hrabiemu w ciągu czynnych badań
chymicznych dowodził stałości ducha z jakim był przejęty dla nauki,
jest przykładem rzadkiego poświęcenia się. Mąż ten w ciągu doświadczeń
dał się być przedmiotem wzruszenia zaiste, iż tu wtedy się wszelkimi my-
ślami ubocznymi rozchodził, a wynikające prawidła mogących z każdego
wyniku je zawierzał do pewnego stanu wszelkimi ich stosowania. Nie-
raz wypadki nieszczęsne przez Badacza, które w prawie wiele chymicznych
bywają bardzo często, świadczą że nigdy nie odstręczały od powołania i poświę-
cania dalej swojej wszystkiej stałości. Prawdziwie myśli Uczo-
nego który zawsze potrafił umiał niezgrabnemu przeciwstawić. By-
ły wypadki w których szkłami nadzwyczaj groziło niebezpieczeństwem;
szklanki pary jak równie gwałtowna detonacja zabiła twarz i rzu-
ciła staraszonego Badacza; te i tym podobne wypadki nie tylko nie
umniejszały chęci poznawania ściślejszych doświadczeń lecz owszem
podwajały

ny pamiątka artysta trzydziestego, w roku 1833 znaleziony w zbiorach Wołyń-
skiej ~~Wiosce~~ Olnitkach.

(§) Niedaleko na tych przedmiotach stanowiących skarbnicę nauki na Wołyniu

podwoił, ale do wykrycia przyczyn wypadku zrządzających (c)

„Wszystko już ustało, jakby badacz usnął a pracownia same
„tylko wspomnienia do siebie przyjęła wyciskające łzy za każdym na
„nią spojrzeniem. Niebo zamknęło wstęp do niej temu który niegdyś
„tam pod niebo ulatał, [illegible] w lito godziny a z niej [illegible]
„drogi ustało oprócz nieszczęsnej pamięci która widzi jeszcze szczątki
„osoby w sercu prawych Rodaków ugruntowała.

„Chwile przeleciały jak błyskawica znikły, a wspomnienie onych
„ich przeszłość pokryte zostaną marzeniem tylko było się zdaje. Jeden
„moment zniszczył to dzieło które w głębi nie [illegible] dla
„dla siebie zachwyciło. O Matko! [illegible] nawet wspomnienie przesz-
„łości jak bystro ona uleciała, [illegible] tak przeminęła, to co które
„stało przed oczy i niech się u stóp grona Przyjaciół wzlegało, to
„raz w ponure zamienione się milczenie lub narzekaniem ptaków i [illegible] nietykalnie które żadne nie potrafi te-
„bolesnej straty? Któż nie umiał Męża [illegible] godnego człowieka!

„Chciało Niebo przecięgi pasmo szczęścia na którym Akliwa
„[illegible] rodziny, jeszcze to wszystko, zwyczajne na stronę ob-
-cego

ako malarza również się tam zachwyca, spoglądając na pracę delikatnego pędz-
la zdolniejszego tak pięknie ściany gmachu wspaniałego; lecz o ileż też dla-
by dla domu tego przybywa który ręką Niewiasty pracowitej wzbogaconym
został.

(c) W końcu roku zeszłego Hr: Chodkiewicz chcąc wprowadzić zamiłowanie do przed-
miotu [illegible] dla Młodzieży zajęty się obszerną budową laboratorium

[illegible]

„[illegible] przeniosło się świata a za nim duch czysty i nieskażony, śmiertelny
„okrutny tyran [illegible] przedwcześnie [illegible] i powszech-
„nie [illegible] Męża, on niegdyś otoczony gronem radosnym przyjaciół [illegible]
„serce i umysł prawił, dziś spoczywa sam [illegible] w [illegible]
„pośród trwożnej ciszy...... On spokojny, [illegible]
„[illegible]......... On czuć nie może [illegible]
„nie zna......– Czyż jest żal [illegible] [illegible]? [illegible]
„wszystko, już serce nie bije, dłoń [illegible] nie [illegible]....

„Ostatni świata powaby. Oto [illegible] do ciebie [illegible]
„nie i zapał który się [illegible] ostatni [illegible] [illegible] pro-
„pasji niedościgniętego przekonania.–

„Lecz [illegible] to pismo [illegible] nie [illegible] z [illegible]
„[illegible] w [illegible] pisarza kiedy pamięć [illegible]
„[illegible] nie [illegible]; żal się wznawia, łzy oczy [illegible], ręka drży, myśl
„się rozchodzi i natomiast cała moc ducha męskiego [illegible]
„[illegible] to pismo będące wyznaniem najdalszych [illegible]
„[illegible] dał dobrodziejowi [illegible]

Kazimierz [illegible]

1838 Roku 15 Marca

z Podola.

[illegible] w którym [illegible] przez [illegible] [illegible] w [illegible]
kilka [illegible] niewielkich [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Caro, J., Liber cancellariae Stanislai Ciołek. Zweiter Teil. 1875.

Zeißenberg, K., Die Gründung der römisch-kathol. Bistümer in

den Territorien Halicz u. Wladimir. 1875.

Notatka prof. Zeisberga.

Rekta pr. Zeißberga.

121

H. Zeißberg, Das älteste Matrikelbuch der Universität Krakau. Innsbruck. Wagner'sche Buchhandlung. 1872.

G. Bornhack, Geschichte der Franken unter den Merowingern. 1. Teil. Greifswald. 1863.

Junghans, Childerich u. Chlodowech.

Einzelne Aufsätze in den „Forschungen zur deutschen Geschichte" herausgegeben v. d. histor. Commission in München. Göttingen. Merere Bände.

Bonnell, Die Anfänge des Karolingischen Hauses. Berlin. Duncker u. Humblot 1866.

Breysig, Jahrbücher des fränkischen Reiches 714–41. Leipzig " " 1869.

Oelsner, Jahrbücher des fränkischen Reiches unter König Pippin. " " 1871.

Boretius, Zur Lex Saxonum. (Historische Zeitschrift v. Sybel XXII. Band.

123

Poświęcę wszystko, a wszystko na świecie
Zniosę największe cierpienia;
By tylko Pani od ciebie, przecie
Pozyskać iedno, choć iedno westchnienie!

1848. R.
Orta
18 9/2

Alexander Hr......y

Łaskawej pamięci i przyjaźni poleca się Brat i Sługa ~~[illegible]~~
w Chrystusie Panu B. J.

125

Rp

Morph. muriat. gr ij 0,12

4/3 6 ...
v. M. Aq. Laurocerас. ℥ij 7,5

M D S. 10 tropfen 3 . a .

Frau v. Huber

26. April 68.

[illegible]

oeufs aux lait

prendre 1 litre de lait pour 6 personnes 6 oeufs sucre et vanille, ou citron. faire bouillir le lait ajoutez le sucre et le parfum, ensuite battre les oeufs blanc et jaunes ensembles melanger le tout et verser dans un moulle enduit de caramel, c'est à dire mettre du sucre en poudre un peu d'eau et faire prendre couleur

faire cuire au four
ou au bain marie

---

pour laver la flanelle
prendre premièrement
de l'eau tiède avec
un peu de carbonate
de soude, tremper
la flanelle et toujours
la tenir en long
ensuite faire avec
du savon râpé une
eau bien mousseuse
et toujours tiède

frotter le tout de
Cou, les endroits
les plus sale et
toujours frotter en
long pour empêcher
de rétréssir. enfin Rinser
plussieurs fois, et
mettre au bleu
toujours à l'eau tiède
éviter de faire sécher
à l'air.

128

fonda del commercio
plaza del sol.

Démeousté une cuarto

donnez moi un appartement

Nessun è maggior dolore
Che ricordarsi nella misèria
il tempo félicé passato

é vero

1.

Benedetta sia la madre
Che ti fece così bella,
Che così gentil donzella
Non v'é come sei tu.
Tu sei la più graziosa,
Tu sei la più vezzosa;
Tu sei la gioja mia
Benedetta tien' ti sa Ave ti fa

2.

Quando tu mi volgi i sguardi
Quando tu mi stringi al seno
per te son' felice appieno
quando un bacio mi dai tu.
Tu sei dolce tu sei cara
sei la gioja la più rara;
Tu sei la vita mia
Benedetta tien' ti sà

1855/6.

11130 3

13-70. 3

5

Modlitwa.

Co się rodzi i co ginie
W szczęśliwym lub biednym stanie
Co było jest lub przeminie
Niech Cię wszystko chwali Panie.
I Swięci co w koło Ciebie
Mają swe udzielne trony
I te swiatła co na Niebie
I ziemia za hoyne plony
Wszędzie widzim łaski Twoje
A jesli i to bydź może
Abyś przyjął prozby moie
Tak Cię będę prosić Boże
Obdarz mię pięknemi cnoty
Day bym mogła biednych wspierać

133

Nim nie otrę łez sieroty
Nie dozwalay mnie umierać
Ty bądź stróżem w każdym razie
Niech zysk podłych mię niewzrusza
Day bym widziała w cnót obrazie
Że część bóstwa moja dusza
Bym dla biednych pracowała
Bym gardziła podłych krokiem
Bym to wiernie zachowała
Co Twych praw świętych wyrokiem
Ty wiecznie będziesz na Niebie
Mego życia zniszczy chwilę
Dom ciała mego w mogiłę
Ty duszę zabierz do Siebie.–

1848 r. 8bra 8 d.
St. Petersburg.

При рѣшеніи тяжебныхъ дѣлъ, поступающихъ на пересмотръ Правительствующаго Сената изъ присутственныхъ мѣстъ Бессарабской области, принимаются въ соображеніе во 2-мъ Департаментѣ Сената слѣдующіе законы:

I. Переводъ ручной книги законовъ, или, такъ называемаго, шестикнижія, собраннаго отвсюду и сокращеннаго достопочтеннымъ Номофилаксомъ и Судьею въ Ѳессалоникѣ, Константиномъ Арменопуломъ; при чемъ прилагается и ручная книга о бракахъ, сочиненная Алексіемъ Спаномъ. 2 части. Съ изданія, печатаннаго въ Венеціи въ 17.. году, печатано при Сенатской типографіи въ 1831 году.

Компиляція Арменопула дѣлится на двѣ части; каждая часть содержитъ по 3 книги; книги дѣлятся на титулы; 1ая книга заключаетъ XVIII титуловъ; 2ая XI tit.; 3яя XI tit.; 4ая XII tit.; 5ая XII tit.; 6ая XV tit.

Къ сему шестокнижію приложены два отдѣльныя сочиненія, о которыхъ не упоминается въ заглавіи, а именно: 1) законы земледѣльческіе, выбранные изъ книги блаженныя памяти Императора Юстиніана; они содержатся въ 10 титулахъ:

[Marginal notes:]
Текстъ цѣлый.
Указаніе [illegible] II части
I. Часть
обр. 1–284.
(содержаніе 3 книгъ)
II. Часть
обр. 1–183.
(содержаніе 3 книгъ)
Законы земледѣл.
обр. 183–196.
Законы о [illegible]
обр. 196–198.
О разныхъ наказаніяхъ или [illegible]
p. 198–209.
О значеніи словъ
p. 209–218.
Ручная книга о бракахъ.
p. 219–273.
[illegible]

tit 1 - о земледѣліи; ~~tit 2~~ о раздѣлѣ плодовъ, о поло-
винной прибыли; tit 2 - о потравѣ; tit 3 - о пас-
тухахъ; tit 4 - объ убыткахъ, причиненныхъ живот-
ными; tit 5 - о вредѣ или убыткѣ; tit 6 - объ у-
мерщвленіи животныхъ, о бой двухъ животныхъ
или о вредѣ; tit 7 - о деревьяхъ; tit 8 - о зажига-
тельствѣ; tit 9 - о рабахъ; tit X - о новыхъ постройкахъ,
о межевницѣ. 2) Разные законы въ 3хъ титулахъ:
tit 1 - о чинахъ, tit 2 - о разныхъ канонахъ или пра-
вилахъ, о обманѣ, tit 3 - о значеніи словъ. 3) При
сихъ двухъ сочиненій къ экземпляру Арме-
нопула приплетенное, какъ бы самаго заглавія
~~листа~~, сочиненіе Алексѣя Спана, подъ названіемъ:
ручная книга о бракахъ; въ ней содержится 8
главъ, а именно: гл 1я - о степеняхъ родства; гл 2 -
раздѣленіе родства; гл. 3я - о томъ, въ какихъ
степеняхъ родства по правиламъ бракъ дозволяется; гл 4я -
о томъ, въ какихъ степеняхъ двоюроднаго свой-
ства позволенъ бракъ; гл 5 - о бракахъ по тро-
юродному свойству; гл 6 - о родствѣ духовномъ,
т. е. по святому крещенію; гл 7 - объ усыновле-
ніи; гл 8 о обрученіи.
~~Къ~~ экземпляру сдѣлано слѣдующее приложеніе:
Примѣчаніе ~~къ книгѣ~~ законовъ Бессарабскихъ,
собранныхъ Арменопуломъ. - Востребованный
Правительствующимъ Сенатомъ отъ Полно-

мочнаго Намѣстника Бессарабіи эк-
земпляръ книги Арменопула не есть под-
линникъ, но учиненный уже въ концѣ XVIII
столѣтія Новогреческій переводъ съ текста, со-
чиненнаго Авторомъ на древнемъ еллинскомъ
языкѣ. По переводѣ сей книги на Россійскій
языкъ, Государственная Коллегія Иностранныхъ
Дѣлъ сличала оный съ вытребованнымъ изъ
Императорской Публичной Библіотеки экзем-
пляромъ книги на древнемъ греческомъ языкѣ.
Вслѣдствіе сего сличенія, въ нѣкоторыхъ мѣстахъ
оказалось несогласіе между подлинникомъ и Но-
вогреческимъ переводомъ. Слова, въ русскомъ пере-
водѣ напечатанныя косыми буквами, означаютъ
смыслъ Новогреческаго перевода; отмѣтки же
на поляхъ сдѣланныя, показываютъ значеніе по-
длинника. — Правительствующаго Сената
2. Департаментъ опредѣлилъ: при рѣшеніи
дѣлъ принимать точное содержаніе отмѣтокъ,
на поляхъ сдѣланныхъ.

II Краткое собраніе законовъ, извле-
ченныхъ изъ царскихъ книгъ для руководства
обучающихся онымъ, съ указаніемъ на кни-
гу, титулъ, главу и параграфы царскихъ
законовъ, въ первый разъ напечатанное
съ дозволенія Его Свѣтлости Господаря

и Владѣтеля Молдавіи Скарлата Алек-
сандровича, Каллимахи Воеводы и
съ благословенія Высокопреосвященнѣй-
шаго Митрополита Молдавіи, Госпо-
дина Веніамина, трудами и усердіемъ
Молдавскаго Боярина Андронаки До-
нича изданное. Яссы 1814 года. Напеча-
но при Сенатской Типографіи 1834 года
Въ семъ краткомъ Собраніи Законовъ Мол-
давскаго Боярина Андронакія Донича
содержится 42 титула: tit 1 — о законахъ;
tit 2 — о судьяхъ; tit 3 — о просителяхъ; tit 4 —
объ отвѣтчикахъ; tit 5 — о тяжбѣ апелля-
ціи и третейскихъ судахъ; tit 6 — объ
искахъ; tit 7 — о повѣренности; tit 8 — о де-
нежныхъ долгахъ; tit 9 — о дѣлахъ, относя-
щихся къ вещамъ; tit 10 — объ условіяхъ;
tit 11 — о продажѣ; tit 12 — о купли; tit 13
о залогѣ; tit 14 — о депозитѣ; tit 15 — о
наймѣ или откупѣ; tit 16 — о наймѣ
или оброкѣ въ числѣ; tit 17 — о мѣнѣ;
tit 18 — о сдѣлкахъ; tit 19 — о процентахъ;
tit 20 — о поручительствѣ; tit 21 — о записяхъ;
tit 22 — о свидѣтеляхъ; tit 23 — о присягѣ;
tit 24 — о дарахъ или подаркахъ; tit 25 —
о предпочтеніи; tit 26 — о пріобрѣтеніи

по естественному праву; tit 27 – о товариществѣ; tit 28 – объ опекѣ; tit 29 – о несовершеннолѣтiи; tit 30 – о обрученiи и бракѣ; tit 31 – о степеняхъ родства; tit 32 – о предбрачныхъ подаркахъ; tit 33 – о приданомъ; tit 34 – объ [illegible]; tit 35 – о завѣщанiи; tit 36 – о наслѣдствѣ по завѣщанiю; tit 37 – о томъ же безъ завѣщанiя; tit 38 – о легатѣ, или отказѣ по завѣщанiю; tit 39 – о совокупномъ вносѣ; tit 40 – о раздѣлѣ; tit 41 – объ уголовномъ преступленiи; tit 42 – о судебномъ рѣшенiи.

III. Соборная грамата изданная 28 Декабря 1785 года въ правленiе Маврокордато; въ ней заключаются постановленiя о совершенiи купчихъ крѣпостей, о выкупѣ и о Цыганахъ. —

Донынѣ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] … въ гл. IX. [illegible] … сія земля претерпѣла большiя [illegible] … жители выйти и переселиться въ другiя земли, вслѣдствiе которыхъ многiе … произошли многiе [illegible] и разоренiя…

въ гл. II о продажѣ § 17. [illegible] порядокъ который должно соблюдать относительно продажи недвижимаго имущества опредѣленъ общимъ Собора 28го Декабр. 1785. года

Титулъ 17. о уморіи (о предпочтеніи) [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Молдавіи.

порядокъ умир. [illegible] [illegible] [illegible] по обычаю Молдавіи изло-
женному въ бумагѣ 19го февр. 1782 года въ пунктахъ
7 и 8.

Решены [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] соответственны [illegible].

Титулъ XXX о обрученіи и бракѣ.
§. 20. Молдавскій [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1781.

Титул. XXXV. О ипоболѣ.

О ипоболѣ въ царскихъ законахъ не значится, но въ особой
новеллѣ Императора Льва, которая также не состоитъ
въ ряду прочихъ новеллъ, и по сему разумѣть можно
что она новелла послѣдовала въ отмѣну древнихъ обы-
чаевъ: въ оной сказано, что ипоболъ не что иное есть
какъ часть изъ имѣнія мужа, которую онъ по усло-
вію закладываетъ за приданое, принесенное въ домъ
его женою, почему и написано въ оной новеллѣ:
если случится смерть мужу, то при возвращеніи
приданаго отдавать и ипоболъ, сколько по
условію слѣдовать будетъ; если же не было услов-
[illegible] то вычесть третью часть соразмѣрно приданы-
и отдѣлить оную изъ мужнина имѣнія, если
нѣтъ дѣтей предоставлять женѣ, паче собствен-
ность, если же есть дѣти по оную третью часть
хранить для нихъ, а женѣ пользоваться только
плодами. По сей самой новеллѣ состоя-
лись въ Молдавіи по примѣненіямъ разныя судеб-
ныя рѣшенія, по коимъ иногда болѣе отдава-
лось изъ оставшагося послѣ
мужа въ ипоболъ изъ имѣнія третія часть, по количеству
не приданнаго оказавшагося, но имѣнія му-
жа, когда оное было менѣе величиною при-
даннаго. [illegible] [illegible] въ собран. закон.
Имп. Михайлы Дуки [illegible] зак. Михаила
Атталіотика § 27. см. Кол. Арм. Кн. 1
§. 10.

И Никифорида [illegible] [illegible] новелле Льва о ипоболѣ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]:

137

Находя существующій обычай не только и вредъ-нымъ для общества, мы, признаемъ за нужное быть [illegible] отмѣнить сей законъ. если имущество мужа довольно только для уплаты приданаго [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Дѣвицѣ дается подарокъ, называемый Θеоритронъ въ честь ея дѣвства; вдова не получаетъ Θеоритрона, а только установленный праводанъ и обручный подарокъ.

Если жена умретъ прежде мужа, требованіе приданаго не имѣетъ мѣста, а дается только Θеоритронъ, если она была дѣвица; но и того не дается вступившей во второй бракъ. Θеоритронъ считается по 6 монетъ на приданое въ счетъ золота.

1. Проступки противъ постановленій о сборахъ и доходахъ казны, напр. по питейной части, по соляной, по таможенной, по лѣсной, — которые прежде были разсматриваемы и рѣшаемы въ Царствѣ Польскомъ въ Губернскихъ Правленіяхъ и въ Пр. Коммисіи Финансовъ, какому вѣдомству въ настоящее время подлежатъ въ первой инстанціи, и какому вѣдомству во второй инстанціи?

2. Нѣтъ ли предположеній

о передачѣ вѣдомству Судовъ
нѣкоторыхъ изъ сихъ проступковъ,
какъ это нынѣ существуетъ
въ Имперіи, или же должны
они всѣ и на будущее время
подлежать расправѣ админи-
стративныхъ мѣстъ?

При замѣнѣ торговой казни существующимъ въ Остзейскихъ Губерніяхъ наказаніемъ прутьями, Коммиссія — какъ Ваше Сіятельство припомнить изволите — признала нужнымъ слово "прутья" замѣнить словами "связки большихъ лозъ", потому, что въ общихъ народныхъ понятіяхъ прутья представляютъ наказаніе лег-, а высшая въ Государствѣ казнь, должна, по самому своему имени, внушать сильное чувство страха. Для достиженія сей цѣли, конечно, весьма важной, не будетъ ли признано возможнымъ, вмѣсто названія связокъ большихъ лозъ, названія совершенно новаго, нѣсколько растянутаго, и напоминающаго (какъ и прутья отчасти,

домашнее, неправильное и почти дѣтское наказаніе, употребить старинное у насъ, и не совсѣмъ еще забытое и нѣкогда страшное слово батоги, наказаніе которыми, по точнымъ словамъ Манифеста 17го Марта 1775го года велѣно почитать среднею казнію?

Для указанія же, что батоги, дабы усилить наказаніе, будутъ возстановлены нѣсколько въ иномъ видѣ, нельзя ли присоединить къ нимъ какого нибудь эпитета, на примѣръ торговыхъ батогъ, по примѣненію къ торговой казни?

26го Февраля.

142

... Zajątkiem Urzędowego zakłopotanego Chciał się ściśle zastosować do życzeń Dyr[a] Głównego, ale co do ubezpieczenia schedy młodszej córki odpisał mu jego Mecenas że wydziałby hyp[oteczny] który niewątpliwie do tabuli aktu działu między córkami który by go nie pozbawiał własności jego dóbr galicyjs[kich] Taki akt zresztą w niczem by go nie wiązał - wypuszczonym raz razie mu ściągała by jego córka, to jest, w obecnym stanie rzeczy on sam zapłacić bez zwłoczenia. Albowiem podatek spadkowy który w Austryi nawet w linii prostej wynosi dwa od sta od wartości majątkow[ej] a wypłacający swoją starszą niebyby w stanie zbyć tej summy bez zaobciążenia majątku tejże córki młodszej. Jeżeli kodex nie wymaga od ojców wydzielających schedę jednemu dziecku wydania natychmiast i młodszemu należnego mu działu - a majorat nie jest niczem innym tylko także że pozwala przecie samo polegać na ojcu jako na najlepszym stróżu losu swych dzieci w razie bowiem nieprzyjęcia do skutku wypo[sa]żenia starszej, obie córki byłem bardziej i to bez ograniczenia od ojca zależały ... etc

Czwart. Kawa-
obiad.
1 Kawe.
2 Mleka
Butelka.

piątek 1 Kawa
1 obiad.
2 Mleko
Kufel
Butelka
Szynka,

Sobota 2 Kawy
2 obiady.
1 Kawa
2 Mleka
piwa butelka,

Niedz. 2. Kawy.
2 obiady.
Kawa zaparzona.
2 Mleka.

poniedz 2 Kawy
2 obiady
Kawa Koniak
Mleko
piwo.

Wtorek – Kawa
obiady.
1 Kawa – mleko
mleko
piwo
Kotlety.

Środa kawa
obiady
1 kawa – mleko
Mleko
piwo,
File.

Wtorek 2 Kawy
2 obiady
Kawa.
Mleko
piwo.
Kotlety
Świeca.

Czwartek – – Kawa. Obiady. piwo. Kawa – Mleko 1. piw. Kotlety.
piątek. Kawa. jajka. Obiady. Kawa (bez [illegible]) Kotl. but. piwa i [illegible]
Sobota. Kawa jajka 2. Obiad. Kawa Kotl. [illegible]. 1 Mleko. butelka.
Niedz. Kawa 2 jaj. obiad. Kawa. Koniak. Wieczór [illegible]. Kotlet. Butelka
poniedz. Kawa 2 jaj. Obiad [illegible]. Kawa limonada piwo. mleko.

Notatka
o Busku.

W roku 1879 rząd oddał Dr. Dobrzańskiemu w dzierżawę na lat 15 zakład wód mineralnych w Busku i folwark Radole z obowiązkiem zrobienia na koszt Dobrzańskiego licznych amelioracyj - które wraz z ulepszeniami nieobjętemi kontraktem, a niezbędnemi dla przyprowadzenia zakładu do jakiego-kolwiek porządku kosztowały 120 tysięcy rubli - a ponieważ zakład dopiero w ostatnich 4 latach zaczął dawać nieco większe dochody - więc Dobrzański włożonego kapitału nie mógł wycofać i nie wycofał - Czysty bowiem dochód niezawsze wystarczał na opłacenie procentu - licząc po 6% od sta - a wiadomo jakie dziś kapitały przynoszą procenta -

Dobrzański chcąc się ratować prosił Rząd o przedłużenie dzierżawy na lat 25 - Rząd się zgodził, lecz znowu zażądał od Dobrzańskiego nowych amelioracyj - kosztorys których wynosi około 90 tysięcy rubli - przy czem Rząd postawił warunek, że je-

żeli Dobrzeński niewykona w zapełności wymagamych amelioracyj przed końcem dawnej dzierżawy t.j. do 20 Czerwca 1894 r. to koszta włożone na wykonane amelioracye przepadają, i rząd odda dzierżawę komu innemu - i postawiwszy tak ciężki i niebezpieczny warunek rząd niezawarł nadto formalnego kontraktu, lecz obiecał go zawrzeć, dopiero po odebraniu robót -

Dobrzeński rozpoczął roboty dla spełnienia warunków do nowego Kontraktu od wykopania nowej studni - i łączy ją w tej chwili z zakładem -

Ponieważ w tak niepewnych warunkach ciężko jest o dostanie potrzebnego kapitału - przeto Dobrzeński zamierza starać się o pożyczkę od Skarbu, na warunkach amortyzacyjnych na lat 25 - w ilości 75 do 100000 rubli - w ten sposób żeby rata amortyzacyjna była spłacaną odnocześnie z ratą dzierżawną -

Gdyby zaś Rząd takiej pożyczki niedzielił

że Dobrzański chciałby zawrzeć formalny kontrakt zaraz - aby tym sposobem mógł dostać potrzebny mu kapitał - bez ~~czego~~ Kontraktu, bowiem formalnego żaden kapitalista niechce wchodzić z nim w interes - obawiając się grymasów przy odbiorze robót -

Busko d. 8 Lipca 1890. -

(D[illegible]

Die
mitte
lex Sc
blick
lora
mata
zum
verg
der
letzte
später
Lücke
getret
fälsch
Veran
andere

(Forschungen zur deutschen Geschichte. 16. Band)

Göttingen 1876

Seite 609.

Beiträge zur Entstehungsgeschichte des salischen Rechts.

Von J. Hartmann.

I.

Das Alter des pactus pro tenore pacis.

Die sieben sogenannten capitularia in legem Salicam mittenda, welche zuletzt Boretius als Anhang zu Behrends lex Salica herausgegeben hat, zerfallen, wie der erste Überblick ergiebt, in drei Gruppen. Das 1. 2. 3. und 6. Capitulare enthalten – mit vereinzelten Ausnahmen – nur materielle Satzungen, theils familienrechtlichen Inhalts, zum grösseren Theile aber Bußbestimmungen. Sie bewegen sich im Ganzen noch in dem Anschauungskreise der lex Salica, sind zwar später aufgezeichnet als die letztere, zeigen aber kaum hier und da eine Spur der späteren Epoche[1]. Ihre Absicht geht klärlich dahin, Lücken, die im Gerichtsgebrauche der lex Salica hervorgetreten sein mochten, auszufüllen; Änderungen des altsalischen Rechtes sind dabei nicht ausgeschlossen[2]. Vereinzelt derogirt auch ein Capitulare dem anderen[3].

---

1 Dies gilt insbesondere auch von cap. VI, das zwar nach der Zählung von Boretius – aber auch nur nach dieser – jünger erscheint, dem er indessen selbst „ein hohes Alter" zuschreibt.

2 Vgl. z. B. cap. III, 3 mit Sal. 41, 9.

3 Cap. II, 10 scheint cap. I, 2 und 3 aufzuheben.

Vollkommen andern Charakter sind der pactus pro tenore (cap. IV) und der edictus Chilperici (cap. V). In die Augen fällt, daß in beiden die Ordnung des Rechtsschutzes überwiegt. Die Kriminalpolizei wird eingerichtet[4], das Asylrecht geregelt[5], die Beidigung verboten[6], das Rügeverfahren angedeutet[7]. Die Form erinnert an die Devotion der merowingischen Urkunden[8], die Ansprüche der Kirche treten in den Vordergrund[9]. Die Besitzverhältnisse haben sich | verschoben, wiederholt erwähnen beide Kapitularien den Unterschied[1] zwischen dem Reichen qui per diversa possidet und dem unruhigen Kolonat[2]. Der königliche Fiskus wird mehrfach genannt[3], außer und über dem Stande der Antrustionen erscheinen jetzt die optimates[4] – alles Zeichen einer vorgeschrittenen Zeit.

| Seite 610

Das siebente Kapitular ist ein Weistum vom Jahre 819 – es ist für unsere Untersuchung ohne Bedeutung.

Über die Entstehungszeit jener sechs ersten Kapitularien haben wir nur spärliche Nachrichten. Einen sicheren Ausgangspunkt gewährt jedoch der edictus Chilperici. Die Be-

---

[4] c. IV, 9.

[5] c. IV, 14.

[6] c. IV, 3 und 13.

[7] c. IV, 10. 3 Si de suspectione inculpatur.

[8] c. IV, 15 in Dei nomine. c. IV, 18. c. V, 1.

[9] c. IV, 11. 14. 15. c. V, 8.

Zu S. 610

[1] Auf den schon Boretius, Note 27 zu c. V, 7 aufmerksam gemacht hat.

[2] c. IV, 12. c. V, 9. Eine Andeutung, aber räthselhaften Ursprungs, auch schon in c. I, 9: meliores und minoflidi.

[3] c. IV, 11 und 15.

[4] c. V, 1 cum viris magnificentissimis obtimatibus vel antrustionibus. Waitz, Vfg. II, S. 430 Anm. 2, nimmt dies als Tautologie, was nicht geradezu nötig ist, s. Vfg. I, S. 272.

zeichnung desselben ist durch die handschriftliche Überlieferung geschützt, c. 1 ergiebt, wie Pardessus bemerkt hat, noch einen besonderen Grund, denselben in die Jahre 573 - 575 zu setzen.[5]

Dagegen ist es seit lange bestritten, ob der pactus pro tenore pacis Childeberti et Chlotarii den ersten oder den zweiten Königen dieses Namens angehöre.[6] Die herrschende Ansicht neigt dahin, ihn Childebert II. und Chlotar II. zuzuschreiben. Er würde darnach zwischen den Jahren 584 - 596 verfaßt sein, und der edictus Chilperici wäre mithin von den Capitularien, deren Entstehungszeit bekannt ist, das älteste.

Aber auch für die entgegengesetzte Ansicht ist vielerlei angeführt worden. Zoepfl[7] hob unter Anderem hervor, daß der sogenannte längere Prolog, welcher vermutlich bald nach dem pactus verfaßt worden ist, die gens Francorum als <u>nuper</u> ad catholicam fidem conversa bezeichnet. Neuerdings hat Boretius hingewiesen auf die Ausdrücke germanitatis caritas und indisruptum vinculum, mit welchen die Gesetzgeber ihr Verhältniß zu einander aussprechen, und die sich weniger passend auf die Vettern

---

5 S. die Angaben bei Boretius S. 105.

6. S. die Literatur bei Waitz, Alte Recht der sal. Franken, S. 88 Anm. 2 und bei Sohm, Altdeutsche Reichs- und Gerichtsverfass. I, S. 51, Anm. 40.

7 Deutsche Staats- und Rechtsgesch. 2. Aufl. II, 2, § 4, S. 28.

Childebert II. und Chlotar II. als auf die leiblichen Brüder Childebert I. und Chlothar I. beziehen würden. Aber es ist so wenig damit gewonnen, daß man sich auf ein unbeweisbares stilistisches Gefühl beruft.

Etwas sicherer ist das Ergebniß, welches die Bestimmungen über den Sklavenprozeß, die sowohl im pactus als im edictus und den Volksrechten vorkommen, an die Hand geben.

Die lex Salica behandelt den Verdachtsprozeß gegen Sklaven im Titel 40. Der Verletzte kann den verdächtigen Sklaven von dessen Herrn zur Vernehmung auffordern und ihn gegen Caution (§. 4)| auch peinlich befragen. Zur Auslieferung des Sklaven ist der Herr verpflichtet, verweigert er sie böswillig, so ist schließlich die Folge, daß er selber die Buße zahlen muß, und zwar (§§. 9 und 10) non quale servus sed quasi ingenuus hoc admisit, „nicht so als ob der Sklave, sondern als wenn ein Freier das Verbrechen begangen hätte"[1]. Er zahlt nicht Sklavenbuße, sondern seine Weigerung wird als Billigung, er selber als Thäter des Verbrechens fingirt[2] und hat sich als solcher zu lösen.[3]

|Seite 611

Derselbe Grundsatz herrscht noch in dem pactus Childeberts und Chlothars. Im c. 12, welche Stellen der lex Salica offenbar

[1] Sal. 40, 1-4. 11.

[2] Kraut, Vormundsch. I, 357.

[3] Dasselbe will auch wol l. Rib. 30: aut ipse in rem respondeat besagen.

nachgebildet ist, heißt es: der Herr müsse von dem Verletzten aufgefordert werden, den Colonen auf einen bestimmten Termin zu stellen. Quod si in statutum tempus, intercedente conludio (etwa indem er ihn entfliehen läßt), non fecerit, ipse dominus status sui iuxta modum culpae inter freto et faido compensetur, „so soll der Herr selbst gemäß seinem Stande nach dem Maße der Schuld Friedensgeld und Buße erlegen.“[4]

Was unter dem status des Herrn zu verstehen ist, kann zweifelhaft sein. Boretius deutet den Ausdruck auf den Stand und Rang, welchen der Herr etwa in der Monarchie einnahm; Fredus und Faida würden sich dann nach der Rangklasse gerichtet haben, wofür sonst schwerlich ein Zeugniß beizubringen wäre. Einfacher wird man annehmen, daß status sui nur den Stand des Freien im Gegensatz zum Stande des Colonen bedeute, und daß unser Gesetz nicht sowohl etwas Neues einführen als den übermüthigen potentes, gegen welche es besonders gerichtet ist, die alte Satzung nachdrücklich ins Gedächtniß zurückrufen wollte.

Der pactus nun, welcher an dieser Bestimmung noch festhält, kann nicht von Childebert II. und Chlothar II. stammen, denn dieselbe ist von ihrem Vorgänger Chilperich ausdrücklich aufgehoben worden.

---

4 Über inter fretum et faidam s. Waitz, Alt. Recht S. 194.

Im edict. Chilp. c. 7[5] heißt es, daß, wenn der Herr den verdächtigen und vorgeforderten Sklaven weder im ersten noch im zweiten Termin stellt,[6] auch keine sunnis anmeldet, tunc servus culpabilis judicetur, et causa super domino magis non ascendat nisi quantum de servo lex est, „und die Buße soll für den Herrn nicht höher auflaufen, als sie das Gesetz für den Sklaven bestimmt," — eine ausdrückliche und bewußte Abänderung des früheren Rechts.

1 Seite 612

Wollte man den pactus nun trotzdem Childebert II. und Chlo|thar II. zuschreiben, so müßte man wider alle Wahrscheinlichkeit unterstellen ~~annehmen~~, daß sie ihrerseits die fortschrittliche Verfügung Chilperichs, ihres Oheims und Vaters, aufgehoben hätten und stillschweigend zu dem ursprünglichen Recht zurückgekehrt wären. Der pactus ist vielmehr von Childebert I. und Chlothar I., also zwischen den Jahren 511 und 558, abgeschlossen worden.

Für die Capitularien der ersten Gruppe ergibt sich daraus vorläufig das negative Resultat, daß wir nicht mehr genötigt sind, sie teilweise in die Regierungszeit der Söhne Chlodovechs zu versetzen, sondern daß wir sie ruhig für dem Chlodovech zeitgenössische

---

5 Über das ganze Capitel s. Sohm, Proceß der l. Sal. S. 199 fg.

6 Miserit in praesente = praesentaverit Sal. 40,10 und = praesentare cap. IV/12.

Volksschlüsse, zu vielleicht für noch älter halten dürfen.

II.

Römischer Einfluß im alten Text der lex Salica.

Waitz hat die Meinung ausgesprochen und in der ihm nachfolgenden Literatur zur Anerkennung gebracht, daß die lex Salica in ihrer ursprünglichen Redaktion lediglich eine That des fränkischen Geistes sei und sich insbesondere von römischer Rechtsanschauung völlig frei gehalten habe.[1] Diese älteste Redaktion ist uns nun verloren, die bis auf uns gekommenen Handschriften geben dieselbe nicht unverfälscht, sondern haben unter anderen Zusätzen zweifelhafter Herkunft auch einzelne römische Begriffe und römische termini technici eingeschmuggelt.[2] Von diesen kann hier nicht die Rede sein. Dagegen ist bislang nicht beachtet worden, daß allen Handschriften gemeinsam, also nach Waitz dem verlorenen Urtext angehörig, ein ganzer Titel römischen Einfluß verräth. Dies ist Titel 39 de plagiatoribus.

Das römische Recht verstand bekanntlich unter plagium zwei wesentlich verschiedene Dinge.[3] Erstens

---

[1] Alt. R. S. 75, 83.

[2] Sal. 13, Hs. 2 Text 3 fast wörtlich aus der westgothischen Interpretatio legis 3 C. Theod. de inc. nupt. 3,12 entnommen; s. v. Savigny, Geschichte des römischen Rechts im MA. II, S. 95. Sal. 40, Hs. 1 Text Wolfenbüttel: das quadruplum s. Sohm, Rv. I, S. 226, Anm. 36. Sal. 59,5 Herold: die Descendenten erben non per stirpes, sed per capita. Das decretum Childeberti II v. 595 (Pardessus, Dipl. I, Nr. 205, Pertz LL. I, S. 9) c. 1 muß den Begriff noch umschreiben: tamquam si pater aut mater vivi fuissent.

[3] Rein, Criminalrecht der Römer, 1844, S. 386 ff. — Zumpt, das Criminalrecht der röm. Republik, II, 2, S. 34 ff.

die Verknechtung einer freien Person[4], zweitens den Sklavendiebstahl[5]. Im ersten Falle richtet sich das Verbrechen gegen den plagiatus selbst, nämlich den freien Menschen, im letzteren nicht gegen den plagiatus, den Sklaven, sondern zunächst wenigstens gegen dessen Herrn. Im ersteren Falle ist | das Resultat des Verbrechens eine Unterdrückung der persönlichen Freiheit, im andern eine Vermögensbeschädigung. Der einzige Gesichtspunkt, unter welchem beide Fälle verwandt erscheinen, ist wohl der, daß der Sklave wenigstens jure naturali frei[1], daß er dem plagiator gegenüber nicht Sache, sondern Mensch ist. Aber völlig greift das nicht durch, denn auch der begeht ein plagium, welcher einem flüchtigen Sklaven Hülfe gewährt[2].

| Seite 613

Die lex Salica behandelt nun den Sklavendiebstahl im Titel 10 de servis vel mancipiis furatis, sie weist ihm, wie es dem Barbarenvolke ziemt, seine gehörige Stelle am Schluße jener langen Tabelle an, in der vom Diebstahl aller möglichen Sachen, von Schweinen, Rindern, Hunden, Bienen u.s.w. gehandelt wird. Einfluß des römischen plagium ist hier durchaus nicht zu bemerken, es fehlt sogar das technische Wort; das einfache furare (in andern Texten vendere) drückt den Begriff klar und

4 l. 6 §. 2 D. de lege Fabia de plagiariis 48, 15 (Callistratus). l. l. cit. (Ulpian).

5 l. 5 cit. (Modestin)

1 Das erkennen die röm. Juristen bereitwillig an. l. 32 D. 50, 17. Vgl. l. 15 § 35 D. 47, 10.

2 l. 5, l. 6 §. 2 cit.

bündig aus. Die Freiheitsberaubung eines Genossen nimmt in der lex Salica einen ganz andern Platz ein, sie erscheint in dem langen Abschnitt, der hauptsächlich den Gewaltverbrechen gewidmet ist, unter dem Titel 32 de ligaminibus ingenuorum. Von der Verknechtung wird hier allerdings nicht gehandelt, sondern, wie die spätern Texte und l. Rib. 73 zeigen, von dem Fall, daß Jemand einen freien Franken fälschlicher Weise wegen eines Verbrechens fesselt und gewaltsam vor den Richter führt. Hier wäre gewiß der natürliche Platz gewesen, den zweiten Fall des römischen plagium – gewaltsame Verknechtung eines freien Menschen – anzuschließen.

Statt dessen finden wir einige Titel später einen besonderen Abschnitt, der dem plagium gewidmet, de plagiatoribus überschrieben ist und unter dieser Rubrik sowohl vom Sklavendiebstahl als vom Menschenraub handelt.

Sal. 39,1. Si quis mancipia aliena solicitare voluerit ... sol. XV c.j.

§2. Si quis hominem ingenuo plagiaverit ... sicut pro occiso ... sol. CC c.j.[3].

---

[3] §3. Si Romano plagiaverit – ist für die vorliegende Untersuchung, als nur einen Unterfall des §.2 erwähnend, bedeutungslos. Der Sinn (Romano = Romanus? Romanum?) ist im übrigen zweifelhaft. Waitz, Alt. R. S. 17 Anm.

Über das sollicitare hat Grimm (in der bekannten Vorrede S. XXXIV f.) eine unbegründete Vermutung aufgestellt; es ist ein römischer terminus technicus, der von Alters her für das Sklavenplagium gebraucht wurde[4], und wird am besten mit „abspenstig machen" übersetzt. Im gleichen Sinne verwerthen den Ausdruck das | burgundische und das ostgotische Gesetzbuch[1], die bekanntermaßen unter dem Einflusse römischer Jurisprudenz gestanden haben. Im Kreise des fränkischen Rechts ist er einzig.

| Seite 614

Es dürfte kaum zweifelhaft sein, dass über diese Stelle ein Schatten römischer Rechtsanschauung gegangen ist. Dem fränkischen Bewusstsein erscheinen die beiden Verbrechen, wie natürlich, als verschiedene Dinge, die fränkische Rechtssprache kennt kein für beide gemeinsames Wort – hier nun tritt der römische Doppelbegriff auf und mit ihm die technischen Ausdrücke der römischen Juristen.

Die Thatsache ist merkwürdig genug, um nach allen Seiten betrachtet zu werden. Es wird zunächst wahrscheinlich, dass der Titel 39 später verfasst worden

[4] l. 6 pr. D. 48, 15.

[1] Burg. IV, 1. VI, 5. Ed. Theoder. 80. Die l. Wisig. VII, 3,3 gebraucht sollicitare für das plagium an Freien.

ist als die Titel 10 und 32, und dass er in der Absicht verfasst wurde, den noch nicht vorhergesehenen Fall des Verkaufes einer Freien in die Fremde dem Gesetze einzufügen. Die römische Gedankenverbindung leitete den Verfasser nun auch zum Kolonenplagium über. Er fand dieses aber schon behandelt und begnügte sich darum, nur von dem Versuche desselben zu sprechen (sollicitare voluerit).

Durch die vorstehende Combination wird der Gedanke ausgeschlossen, als könnte Titel 39 aus einer römischen Quelle oder einem andern Volksrecht entlehnt sein. Für Ersteres käme allein der Codex Theodosianus in Betracht, und dieser redet in seiner l. un. ad l. Fabiam 9,18 nur vom Freienplagium; für Letzteres aber würde es, abgesehen davon, dass unser Titel wahrscheinlich immer noch älter ist, als irgend ein anderes deutsches Gesetzbuch, an einer Vorlage mangeln. Die Gesetze der Ribuarier, Thüringer, Sachsen, kennen nicht einmal das Wort plagium[2]. Von dem ostgothischen Edikt und der lex Visigothorum unterscheidet sich die lex Salica aber wesentlich durch ihre rein fränkische Strafbestimmung. Während jene

---

2 Das spät aufgezeichnete friesische allerdings, aber nur im Rubrum und nur für Freienraub. Fris. XXI.

den Klagenden nach Analogie der römischen actio vi bonorum raptorum mit dem quadruplum bestrafen[3], hält sich die lex Salica an die geringe fränkische Buße von 15 solidi; während ferner das römische Recht den Verkauf eines Freien mit Bergwerksarbeit und andern ihm eigenthümlichen Strafen bedroht[4], deutet die lex Salica die germanische Auffassung dadurch an, daß sie für den Verkauften sicut pro occiso das Wergeld bezahlen läßt. So hat denn der Verfasser unseres Titels, wenn er nicht selber ein Franke war, doch theilweise in fränkischem Geiste, vielleicht unter fränkischem Drucke geschrieben.

Es versteht sich von selbst, daß unser Titel nicht aus einem deutschen Original übersetzt sein kann, sondern ursprünglich lateinisch gedacht und niedergeschrieben ist. Insofern wäre es nun vom höchsten Interesse, seine Entstehungszeit festzustellen, wir würden damit vermuthlich der Frage näher rücken, ob der lex Salica, welche wir in Händen haben, ein deutscher Urtext zu Grunde lag oder nicht[1].

| Seite 615

3 Ed. Theod. 80 und Wisig. VII 3, 2.

4 Paulus sent. rec. V, 30 in Coll. XIV 2.

1 Eine Frage, die keineswegs erledigt ist. Neuerdings hat wieder Kern, die Glossen in der l. Sal. S. 149. 164 f., aus seiner Erklärung der Glossen den Beweis eines fränkischen Originals zu führen gesucht.

Der Titel selber giebt auf unsere Frage keine Antwort. Da er aber in allen Handschriften an derselben Stelle steht, nämlich zwischen dem Titel, der vom Pferdediebstahl, und dem, welcher vom Wegeversatz handelt, so hat er auch einen Bestandtheil der Urhandschrift — Text A bei Waitz[2] — gebildet. Die Aufgabe verändert sich also dahin, die älteste Spur des Textes A aufzusuchen, wobei sich freilich, wie das Folgende zeigen wird, vor der Hand auch nur ein unsicheres Resultat ergiebt.

III.

Die älteste Spur eines lateinischen Textes der lex Salica.

Die beiden ersten Capitularien zur lex Salica, welche herkömmlich dem Chlodwig und Childebert beigelegt werden, nehmen häufig mit ausdrücklichen Worten auf ‚das ältere Gesetz' Bezug, und zwar derart, daß wir die angezogenen Stellen auch in unserem Texte der lex Salica nachzuweisen vermögen.[3] Nur zwei Fälle machen hiervon eine scheinbare Ausnahme.

Nämlich erstens das Capitel de hominem inter duas vilas occisum (I, 9). Der Richter, so heißt es, soll auf die Mordstätte eilen, ins Horn stoßen und den zuströmenden Dorfgenossen feierlich gebieten:

[2] Alt. R. S. 11.

[3] Cap. I, 6, 2 quod in anteriorem legem scriptum est = Sal. 13, 4,
cap. I, 7 = Sal. 44,
cap. II, 1 = Sal. 47, 2.
cap. II, 3 = Sal. 62.

ut in mallo proximo veniatis et vobis de lege dicatur quod observare debeatis. Hier ist nicht von einem älteren Gesetz die Rede, sondern die lex, welche Verhaltungsmaßregeln für die Dorfleute gibt, folgt in demselben Kapitel gleich nach, wo der Termin zum Reinigungseid und die Zahl der Eideshelfer des Näheren bestimmt werden.

Den andern Fall – cap. II, 10, 2 – zu erwähnen, gibt Boretius Veranlassung. Derselbe versteht die Worte „quicquid exinde lex Salica docuerit“ irrthümlich so, als ob damit auf eine Stelle der lex Salica verwiesen werden sollte, die es in unseren Texten nicht gibt. Er meint daher, daß auf eine Stelle im vorhergehenden Kapitulare gedeutet sei, „das citirte Kapitel scheint also hier | als Theil der lex Salica zu gelten“. | Seite 616

Das wäre merkwürdig und bedeutend genug, wenn es richtig wäre. Es ist aber gar kein bestimmtes Citat gemeint, wie die wortgetreue Übersetzung der Stelle erweisen wird:

„Wer einen Gehenkten, der schon todt ist, vom Galgen nimmt, ohne Befragung des Richters oder ohne Erlaubniß desjenigen, dessen Sache es ist (d. h. dessen, der ihn in Vollzug der Sache aufgehenkt hat) der soll

seinerseits zu so viel verurteilt werden, als die lex Salica für die Schuld, derentwegen jener gebannt wurde, bestimmt[1]."

Darnach steht nun zwar fest, daß die Bestimmungen der lex Salica, auf welche in den zwei ersten Capitularien verwiesen wird, zur Zeit derselben bereits in schriftlicher Form vorhanden waren[2], aber es ist nicht sicher, daß diese Form die unsrige war, d. h. daß der lateinisch abgefaßte Text A bis in die Zeit jener Capitularien hinaufreicht. Indessen auch dieses letztere ist der Fall gewesen, ja es zeigt sich, daß dem Texte A schon damals eine gewisse officielle Anerkenntniß zu Theil ward.

In dem zweiten Capitulare (c. 8) wird der Fall berücksichtigt, daß ein Antrustio ~~den~~ einen andern Antrustio vor Gericht fordert; der Eigenthümlichkeit dieser Würde entsprechend, weicht das Verfahren von dem gewöhnlichen in einigen Stücken (insbesondere betreffs der Ladung)[3] ab. Weigert sich aber der ~~Antrustio~~ verurteilte Antrustio, das Urteilserfüllungsgelöbniß zu vollziehen (si ad ipso placito venire dispexerit aut manum suam ad aeneum mittere noluerit), so tritt gegen ihn

1 Vgl. cap. II, 4: quantum lex de causa illa habet culpabilis.
2 Schriftlich: cap. I, 6, 2.
3 Vgl. darüber Waitz, Vfg. II (2. Aufl.), S. 266 Anm. 1; Brunner, Zeugen- und Inquisitionsbeweis, S. 46.

das Verfahren der Friedloslegung ebenso wie gegen jeden andern Täter ein. Der Schluß jenes Kapitels wiederholt daher, wie nicht unbemerkt bleiben konnte, die Bestimmungen des 56. Titels der lex Salica, welche als die allgemeineren die primären sind.

Aus dem theilweise übereinstimmenden Ausdruck an beiden Stellen würde man jedoch nicht schließen dürfen, daß der Titel 56 dem Concipienten unseres Kapitels gerade in der uns bekannten Form des Textes A vorgelegen habe; denn es handelt sich da um übliche Formeln, die auch in anderen Satzungen wiederkehren[4], und in jeder Niederschrift ähnlich ausfallen mußten. Man würde noch immer meinen dürfen, daß die lex Salica zur Zeit jenes Kapitulars noch gar nicht in officieller lateinischer Abfassung vorhanden war — eine Möglichkeit im Sinne derjenigen, welche gleich Wilda unsere Texte für private Bearbeitungen ansehen.[5]

Seite 617 Der stilistische Kunstsinn jener Zeit hat uns einen Beweis vom Gegentheil überliefert.

Titel 56 zeigt in allen älteren Texten eine Lücke, die mithin auf Text A zurückgeht. Als Vorbedingung

---

4 Die Ächtungsformel et qui eum paverit u.s.w. auch beim Leichenräuber, Sal. 55,2, und analog bei der mulier aspellis c. I, 5.

5 Die Anhänger dieser Ansicht s. bei Waitz, Alt. R. S. 23 Anm. 2 und S. 24 Anm. 1.

der Achtung im Königsgerichte werden vier Zeugnisse von je drei Zeugen verlangt[1]. Von den drei ersten ~~drei~~ Gruppen dieser Zeugen heißt es refrainartig iurare debent (oder iurati dicant), bei der vierten Gruppe hat der Refrain schon im Text A gefehlt. An derselben Stelle fehlt derselbe Refrain im zweiten Capitulare[2].

Zur Vervollständigung des Beweises hat sich obendrein ein ungrammatischer Nachsatz, der sich in allen älteren Texten vorfindet, auch in cap. II,8 eingeschlichen: tunc ipse culpabilis et omnes res erunt suas.

Wir waren ausgegangen von der Altersfrage der salischen Capitularien und kehren nochmals dahin zurück. Es kommt hier darauf an, die Entstehungszeit des cap. II,8 de andrustione ghamalta zu bestimmen. Das Resultat ist freilich wieder nur ein negatives. Oben wurde schon hervorgehoben, dass die Capitularien der ersten Gruppe (1-3 und 6) älter seien als der pactus

---

1 Die Erklärung der schwierigen Stelle s. bei Sohm, Proceß S. 185. Brunner, Das Gerichtszeugnis und die fränkische Königsurkunde (in den Festgaben für Heffter) S. 143.

2 Es heißt bei den Andern – mit unbedeutenden Abweichungen – so: Similiter illa die si non venerit, collocet ei solem, et illa tria testimonia qui ibi fuerunt ubi collocavit solem – iurare debent, sollte folgen und ist ausgelassen.

pro tenore pacis; wenn aber die dafür beigebrachten Gründe zu allgemein erscheinen sollten, so läßt sich jedenfalls wahrscheinlich machen, daß die Satzung über den Antrustionenprozeß älter ist als der um 573 erlassene edictus Chilperici. Diesen Nachweis verdanke ich einer mündlichen Bemerkung meines Lehrers, Professor Brunner.

Das Kriterium liefert das Gerichtszeugniß. In dem bekannten cap. 7 seines Edictes hat Chilperich unter andern Neuerungen auch die eingeführt, daß über volksgerichtliche Akte ein Zeugniß der Urteilsfinder aufgenommen werden solle. Er bringt dies bei Gelegenheit der Ausfändung vor: sieben Rachinburgen sollen hierbei assistiren; wenn der Gepfändete Widerspruch erhebt und in Folge dessen die Sache an ~~das~~ Königsgericht, so haben die Rachinburgen ihr amtliches Zeugniß über den geschehenen Akt abzulegen[3]. Bekanntlich war es vor dieser Neuerung Jedermann überlassen, ob er Geschäftszeugen zuziehen wollte oder nicht; das Gericht kümmerte sich nicht darum. Und diese ältere Ordnung findet sich auch noch in dem Capital de andrustione ghamalta.

Damit steht unsere Untersuchung nun vorläufig

[3] Brunner, Gerichtszeugniß S. 65.

am Ende. Der Text A ist älter als das zweite Kapitular, und nach allem, was vorgetragen ist, wird man annehmen dürfen, daß er am Anfange des sechsten Jahrhunderts schon vorhanden war.[1] Seite 618 ~~Neuerdings behauptet~~ Der Titel de plagiatoribus hat höchst wahrscheinlich, wenn es auch nicht strict erwiesen werden kann, damals bereits einen Bestandtheil des Textes A ausgemacht. Mehr läßt sich auch über sein Alter vorab nicht sagen.

---

[1] Neuerdings behauptet freilich K. J. Clement in seinem Nachlaßwerk Forschungen über das Recht der salischen Franken (herausgegeben von Zoepfl) S. 208, daß die ganze lex Salica frühestens dem 7. Jahrh. angehöre.

Вѣстникъ Европы. Апрѣль 1868 года.

O znaczeniu prawa rzymskiego i rzymsko-byzantyńskiego u narodów słowiańskich. R. Hube. Warszawa 1868. 89 стр. /: О значеніи права римскаго и римско-византійскаго у славянскихъ народовъ:/.

Сенаторъ варшавскихъ департаментовъ Р. М. Губе, не смотря на постоянную служебную дѣятельность, на участіе въ законодательныхъ работахъ, какъ для царства, такъ и для имперіи, никогда не прерывалъ ученыхъ своихъ занятій и отъ времени до времени обнародовалъ многія изслѣдованія объ отдѣльныхъ юридическихъ вопросахъ. Въ прошломъ году онъ издалъ разсужденія о законахъ салическихъ франковъ, о законахъ бургундскихъ и о гражданскомъ кодексѣ италіанскаго королевства 1865 г. Въ нынѣшнемъ изслѣдованіи о значеніи римскаго права у славянскихъ народовъ, на которое мы считаемъ нужнымъ обратить вниманіе ученыхъ, онъ затрогиваетъ одинъ изъ самыхъ важныхъ вопросовъ нашей науки права, который однакоже почти совершенно не разработанъ. Римское право сложилось въ томъ видѣ, въ какомъ перешло въ наслѣдство новымъ народамъ Европы, въ періодѣ византійскій. На кого же византійская монархія имѣла наибольшее вліяніе, какъ не на племена славянскія? Вмѣстѣ съ проповѣдью христіанства она вносила къ нимъ законы церковные, каноническіе; а вмѣстѣ съ ними и постановленія императорской власти. Духовныя лица, греки по народ-

ности, служили непосредственнымъ орудіемъ примѣненія этихъ постановленій къ жизни новыхъ племенъ, къ ихъ нравамъ, обычаямъ и законамъ. Съ другой стороны и обычаи и законы славянскихъ племенъ, населявшихъ большую часть европейскихъ областей византійской имперіи, не могли не оказать вліянія на ея законодательство, особенно въ эпоху послѣ Юстиніана. На эту мысль нападали уже нѣкоторые изъ западныхъ ученыхъ юристовъ, занимавшихся византійскимъ правомъ, какъ на пр. извѣстный Цахаріе.

Эту же мысль г. Губе развиваетъ болѣе и, руководясь ею, объясняетъ нѣкоторыя изъ постановленій Эклоги Льва Исаврянина и Константина Копронима и Новеллы 922 г. Константина Порфиророднаго. Конечно, это отдѣльныя замѣчанія и предположенія, болѣе или менѣе вѣроятныя; но ничего другого и не могъ сдѣлать сочинитель разсматриваемаго нами разсужденія. Въ предисловіи къ нему онъ справедливо замѣчаетъ, что для объясненія судьбы римско-греческаго права у славянскихъ народовъ необходимо, чтобы совершенъ былъ такой же ~~трудъ~~ трудъ, какой знаменитый Савиньи выполнилъ въ отношеніи къ исторіи народовъ западной Европы въ средніе вѣка. Хотя и необходимъ подобный трудъ, какъ въ видахъ большаго изученія самаго римскаго права, такъ и законодательствъ славянскихъ народовъ; но въ настоящее, однакоже, время, когда много источниковъ еще не извѣстны, другіе не изданы ученымъ образомъ, и изданные не обработаны критически, онъ едва ли возможенъ. Но заявлять о его необходимости, подготовлять матеріалы для его созданія и тѣмъ пролагать путь и облегчать трудъ будущимъ дѣятелямъ, составляетъ уже заслугу. Поэтому нельзя не отнестись съ полнымъ сочувствіемъ къ разсужденію г. Губе, хотя оно и далеко не разрѣшаетъ задачи.

На значеніе греко-римскаго права онъ указываетъ — въ Болгаріи, Сербіи, Черногоріи, Россіи, Далмаціи, Хорватіи, Чехіи, Силезіи и Польшѣ. Нѣтъ сомнѣнія, что на законодательство всѣхъ этихъ племенъ, римское право имѣло вліяніе, но неодинаково. Хотя всѣ славянскія племена получили христіанскую вѣру отъ Восточной имперіи; но нѣкоторыя изъ нихъ скоро подпали зависимости отъ Рима, таковы: Польша и Силезія, Богемія и Моравія, Хорватія и частію Далмація. Римское право дѣйствовало на ихъ юридическій бытъ чрезъ посредство Рима, итальянскихъ и германскихъ племенъ. Оттого въ этомъ отношеніи онѣ примыкаютъ ко всѣмъ другимъ западно-европейскимъ народамъ, между тѣмъ какъ племена русскія, сербскія и болгарскія сохранили непосредственную и живую связь съ Восточною Имперіею, и поэтому историческая судьба у нихъ римскаго права представляется совершенно въ иномъ видѣ. Авторъ разсматриваемаго сочиненія, хотя и не обратилъ вниманія на это различіе, но изъ его же замѣчаній и изслѣдованій о каждомъ изъ этихъ племенъ, это различіе ясно высказывается. Изслѣдовать вліяніе римскаго права на законодательство западныхъ славянскихъ племенъ, конечно, любопытно; но это изслѣдованіе будетъ только дополнительною книгою вообще къ исторіи римскаго права въ средніе вѣка въ западной Европѣ и вовсе не можетъ имѣть того новаго и важнаго значенія, какъ изслѣдованіе о судьбѣ римскаго права у восточныхъ славянъ и вліяніи обычаевъ и законовъ нѣкоторыхъ изъ нихъ на самое развитіе римскаго права послѣ Юстиніана.

Но и въ отношеніи къ этой сторонѣ вопроса мы встрѣчаемъ въ разсужденіи г. Губе нѣсколько указаній и предположеній, не лишенныхъ нѣкоторой степени вѣроятности. Въ отношеніи къ Россіи, онъ не предлагаетъ ничего новаго для нашихъ юристовъ, пользуясь самъ только тѣми свѣдѣніями, которыя почерпаетъ изъ ихъ же трудовъ,

но въ отношеніи къ Болгаріи и Сербіи, въ его разсужденіи находимъ любопытныя указанія. Не можемъ не обратить вниманія на его предположеніе, что извѣстный сборникъ, подъ названіемъ *Закона суднаго царя Константина великаго*, попадающійся и въ отдѣльныхъ спискахъ и вошедшій въ составъ нашей *Кормчей книги*, онъ считаетъ судебникомъ для болгарскаго царства, составленнымъ вѣроятно во время царя Самоила, изъ законовъ римскихъ и болгарскихъ. Это предположеніе, конечно, непредставляется невѣроятнымъ; но оно требуетъ многихъ и подробныхъ изслѣдованій для того, чтобы сдѣлаться достояніемъ науки. Въ отношеніи къ Сербіи, г. Губе не ограничился предположеніями, но узнавъ, что рукопись сербскаго законника царя Стефана Душана, изданнаго Шафарикомъ въ 1851 году, кромѣ этого памятника, заключаютъ въ себѣ сборникъ постановленій, извлеченныхъ большею частію изъ римскаго права, но съ добавленіями, очевидно мѣстными, сербскими, онъ составилъ списокъ съ этого сборника и издалъ его въ приложеніи къ разсматриваемому разсужденію. Обнародованіе этого новаго памятника законодательства, любопытно во многихъ отношеніяхъ, заслуживаетъ особенной благодарности г. Губе со стороны русскихъ ученыхъ юристовъ.

А. П—въ.

Monumenta historico-juridica
Slavorum meridionalium.
pars I. Statuta et leges
Vol. I. Statuta et leges civitatis et insulae Curzolae (1214–1558)
Zagrabiae 1877.
Vol. II Statuta et leges Spalati
Zagrabiae 1878.
J. J. Hanel.

ülésé az dontse ne ostvergena

Kaji mieczoci Jozilwaizylkosi - tal.

bizsima.

ulejé zz darbka az összegzésre

Kéji micyoci Josjiucizyllossi-tal.

Es befindet sich in dem Московском Успен-ском Соборѣ in einer aus dem 12ten Jahrhundert stammenden pergamentenen Handschrift Nro 175/18 Seite 102 – 115 das Leben des heiligen Methods.

(Man ersucht höflichst um eine genaue Abschrift des ganzen Lebens, wie auch um ein facsimile folgender drei nachstehenden Stellen:
Поганескъ князь силенъ вельми, сѣдя въ Вислехъ &c. bis zu den Worten: вѣрую въ Богъ яко предати ти имать я въ скорѣ. еже и бысть.

Da jenes Leben auch in anderen, späteren Handschriften Rußlands sich befindet, so wäre es uns sehr erwünscht die Varianten (Variantes lectiones) des ganzen Lebens und zwar aus folgenden Handschriften zu haben:

a) Aus dem Сборник Московской Духовной Академіи Nro ~~[illegible]~~ 63 Seite 120–128.

b) Aus der sogenannten Макарьевской Четь-Минеи на Апрѣль S. 173–181.

c) Aus der Handschrift "Память и житіе бл. отца нашего Мефодія... Апрѣля 4го", die sich in dem Wolokolamsker Josifow Kloster befindet. —

№ I Auf dem oberen Theile der Glocke rings um die Bügel.

☦ БОЖИЕЮ МИЛОСТИЮ СТЪХЪ ВЕЛИКОМУЧЕНИКЪ МЛѢТА З͠ З͠ СЕД

№ II Am oberen Rande in zwei Reihen

МАГО ☦ МЦА СЕНТЯБРЯ ВЪ Г АБДНЬ ЕНИКОЛАЮ КОЛЪ ВСАЛ ТЪ ВЪ ВЕЛИКОМЪ НОВЕГОРО

ДЕ СТЪМЪ МЧ МУЧЕНИКОМЪ ПРИ ВЕЛИКОМЪ ЦРИ ИВАНЕ ВАСИЛЬЕВИЧЕ ВСЕЯ РУСИ НЕ

(ВИЧЕВЬ)

ИНОСТ ВАДЫИ ПРИ ЦРЕВЯНЕ КОТБЫВ ВЛАСЕ НЯПЕНИТЕС.

№ III Am unteren Rande in einer Reihe.

☦ ПОЛИТЕМА КІЕ ВСЕЯ РУСИ

НПРІЛХІЕПРСК І ПЕПРШІНЕ ВЕЛІКАГОВАГРАДА НПСКОВА ПОВЕЛЕНІМЫЯВЬВЬЛЖ

НІИЛІЧАНЬ НДЕСАЦКОВОПРІХОДА ПОБЕРЕШІОВЬШКОВ ЫІАНТЬВЪЛМЯСТЕРВАСК

ЯКШКО

Gewicht 4 Schiff ℔ und 17 L. ℔

Diese Inschrift befindet sich auf einer Glocke, welche im Kirchthurm zu Schlagsdorf aufgehängt ist, drei Meilen von Lübeck im Fürstenthum Ratzeburg.

Nach dem Kirchenbuch des Kirchspiels ist sie 1617 von Peter Gerhard zu Moskau gekauft und zu Lübeck an die Juraten der Kirche überlassen.

„Nastąpiła iako Catenam świata wrodzono Deklaracyą autentycznemi skryptami poparta Króla Pruskiego przez posłów Graffa Dohna i Wachslagera, iako Król JMć August offerował mu pokój przeciw podziału Polski między niemi."

Przestroga Braterska podczas Interregnum Stanom RP. podana 1733.

Ustęp. V. VI

„Wyrażają nam ratowisz Exkluzyą Króla JMci Stanisława i imieniem Carowey JMci które nie może być [illegible] przez żadnego Rossyiskiego Posła i Ministra, [illegible] przez [illegible], bo rosyjscy Ministrowie wiedzieć muszą iako Piotr W. uważny na śp. Króla Augusta o Traktat z Królową Szwedzką zawarty, chciał [illegible] ni gorzej a Król JMć Stanisław utrzymać; i dawał mu 30. tysięcy wojska pod komendę i pieniądzy co było potrzeba na utrzymanie się. Ale Król JMć Stanisław [illegible] okazyą zamieszania Ojczyzny i zażycia postronnej potęgi na [illegible] Polskiej [illegible] one i wolał cierpieć z dyszczerzę Stolicy privatam fortunam niżeli in publica calamitate [illegible] Ojczyzny swojey."

Odpowiedź Stanów W.X.Lit. na Instrukcyą przez Lievena posła prezentowaną im komunikowaną 1733.

„P. Liven że jeździ wszędzie po Litwie i rozwozi blande semen moskiewskich offert na zjednanie i [illegible] Consiliorum iest to dawny zamor, z [illegible] była: a W.X.Lit. ale iako profunde [illegible] zawsze [illegible] cnoty [illegible] ~~alleatis~~ alleatus Takowemu pod tym udziemiem się iż to tylko [illegible] [illegible] dulce canit. i niedaje [illegible] od [illegible]

Uniwersał do Kancelaryi i Regiment Litew. w Warsz. 12/4 733.

[illegible] KP. [illegible] badacz [illegible] [illegible]

Aby ~~zrozumieć~~ [illegible] tej wielkiej [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] KP. [illegible]

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] KP. [illegible] [illegible] badacz [illegible] KP.

~~Zyskiwszy~~ [illegible] [illegible] [illegible] o którego ~~[illegible]~~ powszechnej [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] dziejów i [illegible] może z [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] które [illegible]

[illegible] [illegible] podawane za [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ KP. [illegible]

a [illegible] w wieku 18. [illegible] ~~[illegible]~~

[illegible] głębszych badaczów wyrodziły.

~~[illegible]~~ (potrzeba [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible])

Łaskawy Sędzie

Dzisiaj potrzebuję troche na obroki pojechać na targ do Rozana i to mi robi dużo ambarasu — znaywiększą więc przyjemnością braj będę od Pana. Co do ceny ustanowię postaramy się wspulnemi siłami, albo co dzień Dziesięć jak targ podyktuje albo inniczenie. Zamawiam więc na Maj kory Dwadzieścia, przyszle jak odbiore pozwolenie od Pana, na oznaczenie ceny takie osobnie, z pieniędzmi nie pospie. szam, z przyczyn w załączającym się tu liście od Sekretarza Urzędu Pocztowego w Pułtusku wyłuszczony. Zadu dzień, jak przyjdzie z Warszawy furgon z Estafetą, wszystkowaz pieniądze Panu nadeszle. — Mam względnie obrok do Wlorku

Z przyjaźnią i Poważaniem

Szelkowo 8/5 44.

[signature]

3 48
18 198
11 246
18 5-15-
18 240-15' 11/ 3
198
192-15'

164

23 X / 4 XI / 1867

My
Alexander IIgi
Cesarz Wszech Rossyi
Król Polski
etc. etc. etc.

Wiadomo czynimy iż przed Rejentem Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Warszawskiéj w Warszawie, zeznany został akt następującéj osnowy.

Działo się w Warszawie w Kancellaryi Ziemiańskiéj dnia dwudziestego trzeciego Października / czwartego Listopada / tysiąc ośmset sześćdziesiątego siódmego roku.—

№ 3644/3781

Przedemną Stanisławem Zawadzkim Rejentem Kancellaryi Ziemiańskiéj Gubernii Warszawskiéj w Warszawie w temże mieście pod № 555 zamieszkałym, w obec świadków w akcie tym niżéj wyrażonych, stawili się z osób znani i do czynności urzędowych zdolni.—

1º Abracham Böhm właściciel dóbr Stobiecko Szlacheckie, zamieszkały w mieście Radomsku Powiecie Noworadomskim Gubernii Piotrkowskiéj i tamże prawne zamieszkanie sobie obierający, jako przedający

2º Rzeczywisty Tajny Radca Senator Romuald Hube w Warszawie pod № 482 zamieszkały, oraz prawne zamieszkanie obierający jako kupujący — i zeznali że przez akt niniejszy zawierają umowę o kupno i przedaż dóbr Stobiecko-Szlacheckie w osnowie następującéj. —

Artykuł 1szy —

Abraham Böhm dobra swe Stobiecko Szlacheckie dawniéj w Okręgu Radomskim Powiecie Piotrkowskim, a teraz w Powiecie Noworadomskim Gubernii Petrokowskiéj położone z tem wszystkiem co do ich składu należy, i należeć powinno, tak jak je posiada i posiadać ma prawo, ze wszystkiemi ich przyległościami i przynależytościami nic na rzecz

swa nic wyłączając, z tem wszystkiem co w tych dobrach jest nieruchomością z przepisu prawa i z przeznaczenia właściciela, a także ze wszystkiemi inwentarzami żywemi i martwemi Dziś na gruncie rzeczonych dóbr istniejącemi, wkońcu z prawem propinacyi takiéj jaka wedle obowiązujących przepisów z własnością dóbr Słobiecko Szlacheckie jest połączona przedaje Senatorowi Romualdowi Hube.-

Artykuł 2gi

Przedaż powyższa następuje na włóki po rubli srebrem Dziewięćset pięćdziesiąt za każdą włókę nowopolską, przestrzeni dominialnéj dziś do własności przedającego należącej.- Tymczasowo jednak dla obliczenia szacunku tych dóbr, strony przyjmują za zasadę; iż dobra Słobiecko Szlacheckie w gruntach Dworskich ogrodach zabudowaniach lasach drogach między przestrzeniami dominialnemi położonych w pastwiskach i wodach mają ogólnéj

przes

przestrzeni włók Dwadzieścia ośm, i w tym stosunku ustanawiają szacunek tych dóbr łącznie z tem wszystkiem, co podług artykułu 1o jest przedmiotem niniéjszéj przedaży na summę rubli srebrem Dwadzieścia sześć tysięcy sześćset.—

W skutku téj umowy, zaraz przystąpionem być ma do nowego przemiaru i sporządzenia doktadnéj mappy wszystkich przestrzeni będących przedmiotem niniéjszego aktu.— Czynność ta dopełniona być ma kosztem Senatora Hube przez przysięgłego Geometrę Andrzeja Kapelińskiego.— Jeżeli pomiar ten wykaże, że ogólna przestrzeń dóbr Słobiecko-Szlacheckie wynosi więcéj jak włók Dwadzieścia ośm Senator Hube dopłaci Böhmowi za przewyżkę w stosunku po rubli srebrem Dziewięćset pięćdziesiąt za włókę, a przeciwnie jeżeli pomiar wykaże mniéjszą przestrzeń szacunek ustanowiony jak wyżéj na rubli srebrem Dwadzieścia sześć tysięcy sześćset ulegnie zmniéjszeniu w takim że samym stosunku po rubli srebrem

dz

dziewięćset pięćdziesiąt za włókę.

Przyczem strony przyjęły że końcówka w prętach do ogólnego rachunku nie ma należeć

Artykuł 3ci

Szacunek jak wyżej tymczasowo na rubli srebrem dwadzieścia sześć tysięcy sześćset ustanowiony, rozpłacony być winien w sposób następujący.

1o W Dziale IVtym pod Numerem dziewiątym i piątym lit: A wykazu hypotecznego ubezpieczona jest pożyczka Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, która po zaspokojeniu raty Czerwcowéj z roku tysiąc ośmset sześćdziesiątego ósmego, pozostanie nie umorzona w kwocie rubli srebrem trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt kopiejek czterdzieści siedm i pół. — Rs: 3490 kop 47½

tę przeto kwotę nabywca potrąca z szacunku, a Sendor Hube obowiązuje się opłacać przyszłe raty Towarzystwa Kredy:

do przeniesienia Rs: 3490 kop 47½

Now

Z przeniesienia Rs: 3.490 kop: 47½

towego, poczynając od Grudnio wéj z roku tysiąc ośmset sześć dziesiątego ósmego.– Wszelkie raty wcześniéjsze spłacane być mają przez sprzedającego.–

2° Senator Hube zobowiązuje się wypłacić Böhmowi w dniu ósmym /dwudziestym/ Stycznia tysiąc ośmset sześć dziesiątego ósmego roku tu w Warszawie bez wezwania własnym kosztem, i pod gotową z tego aktu exekucyą summę rubli srebrem czternaście tysięcy.– Rs: 14,000 kop –

3° Resztę szacunku w kwocie rubli srebrem dziewięć tysięcy sto dziewięć kopiejek pięć dziesiąt dwie i pół.– Rs: 9109 kop: 52½

Senator Hube zobowiązuje się wypłacić Böhmowi pod gotową z aktu tego exekucyą w Kancellaryi Hypotecznéj w Kaliszu bez wezwania w

dn.

w dwóch równych rocznych ratach dnia ó-
smego Dwódziestego Stycznia tysiąc ósm
set sześćdziesiątego Dziewiątego roku i
ósmego (Dwódziestego) Stycznia tysiąc
ósmset siedmdziesiątego roku w mone-
cie krajowej przyjmowanej za bieżące po-
datki na równi ze srebrem przez Kassy
Skarbowe; — Do czasu zaś zapłace-
nia summ kapitalnych, w rocznych ra-
tach opłacać procent prawny z góry poczy-
-nając od dnia pierwszego Lipca nowego
stylu tysiąc ósmset sześćdziesiątego ó-
smego roku. — Summa powyższa z pro-
centami ubezpieczona być ma na rzecz
Böhma w Dziale IV^{go} wykazu hypote-
cznego dóbr Słobiecko-Szlacheckie jednocze-
śnie z uregulowaniem tytułu własno-
ści tych dóbr na Senatora Hube; lecz
z wyraźną wzmianką o ewentualnem
zmniejszeniu drugiej raty, na przypadek
przewidziany w artykule 2^{im} tudzież z za-
strzeżeniem że obie raty kapitału nie będą
wymagalne przed dopełnieniem ze strony
Böhma warunków o których w nastę-

nie

przym artykule mowa: - W razie przedaży tych dóbr przez Senatora Hube cały resztujący szacunek stanie się natychmiast wymagalnym co w wykazie hypotecznym objawionem ~~będzie~~. -

"czytać „być ma" S. Zawadz[ki] Rejent

Artykuł 4.

Böhm zobowiązuje się wykreślić swoim kosztem w ciągu jednego roku, a najpóźniej przed odebraniem pierwszej raty resztującego szacunku o której w artykule 3im Numerze 2im jest mowa, wpisy w dziale trzecim pod pozycyami drugą siódmą i piętnastą i w Dziale czwartym pod pozycyą czterdziestą drugą istniejące, a nadto dostarczyć Senatorowi Hube dowód że sąsiednie dobra Wierzbica nie mają żadnej służebności wspólnego pastwiska na przestrzeniach będących przedmiotem niniejszego kontraktu. -

Artykuł 5.

Własność i posiadanie cywilne przechodzi na nabywcę natychmiast - posiadanie zaś naturalne dopiero z dniem pierwszym Lipca nowego stylu tysiąc ośm-

sześćdziesiątego ósmego roku wszelkie zatem po ten termin ciężary i dochody, należą do sprzedawcy, który przyrzeka złożyć Senatorowi Hube świadectwo właściwej Kassy na Dowód, iż żadne po tym terminie zaległości podatkowe nie zostaną. — Jednakowoż Senator Hube ma prawo objąć natychmiast w posiadanie Dwór wraz z ogrodem. —

Artykuł 6ty

Böhm zobowiązuje się na wiosnę tysiąc ośmset sześćdziesiątego ósmego roku dopełnić w czasie właściwym na dobrze uprawnym gruncie, ziarnem zdrowem znajdującym się na gruncie a dobrze wytynkowanym następujące zasiewy jare:

1º Owsa korcy sto dwadzieścia
2º Jęczmienia korcy dwadzieścia
3º Grochu korcy piętnaście
4º Kartofli korcy sto trzydzieści —
5º Tatarki korcy trzy
6º Wyki korcy pięć
7º Łubinu korcy cztery. —

Senatorowi Hube służy możność ustanowienia przy tym siewie dozorcy, tudzież

zdecydowania w właściwym czasie innéj-
szego zasiewu, lecz w takim razie Böhm
wyda mu ziarno niedosiane.—

Artykuł 7^{y}

Böhm obowiązuje się dostarczyć bezpłatnie na grunt dóbr Słobiecka, z lasów do tychże dóbr nie należących wydać Senatorowi Hube bez oddzielnéj za to zapłaty.—

1º Sto dwadzieścia sztuk podkładów ośm stóp długich sześć cali grubych, dziewięć szerokich.—

2º Dwieście kóp gontów.—

3. Tysiąc kubików desek suchych.

4. czterdzieści sztuk belek.—

5. Sześćdziesiąt sztuk słupów dębowych.—

6 Sto ośmdziesiąt sztuk obladrów

7 ośmset łokci krokiew

Nadto pozostawia na własność Senatora Hube wszelkie drzewo zwiezione, i dziś znajdujące się na podwórzu folwarcznym.—

Artykuł 8^{y}

Senatorowi Hube wolno będzie natychmiast ustanowić dozór nad inwentarzami żywemi i martwemi, tudzież nad lasami

na

należącemi do dóbr Stobiecka. – Wszelki przychowek w inwentarzu żywym od dnia dzisiejszego będzie własnością Senatora Hube. – Wełna ze strzyży wiosennej, należy do sprzedającego. – Böhm obowiązuje się nie nie użytkować z lasu należącego do dóbr Stobiecko, a nawet pozostawić Senatorowi Hube wszelkie drzewo które dziś ścięte, lub wywrócone w tym lesie leży. – Böhm przyrzeka wreszcie nie przedawać ani słomy ani paszy. –

W tem miejscu strony kontraktujące objaśniają, że do sprzedaży niniejszej nie należą grunta z kolonizowane, mórg dziewięćdziesiąt dziewięć prętów sto dwadzieścia sześć miary nowopolskiej zawierające, od granicy osady Tomaszów i wsi Boguidzów położone, a na planie przez Geometrę Sowińskiego w roku tysiąc ośmset sześćdziesiątym szóstym zrysowanym, przez strony kontraktujące oraz Rejenta zaznaczonym, i w ręku Böhma pozostawione.

[signature]

nym, szczegółowo wykazano: jednakże niemniéj do téj sprzedaży nie należy drzewo znajdujące się na opisanéj tu przestrzeni dziewięćdziesięciu dziewięciu morgów i stu dwudziestu sześciu prętów.

Propinacya na tych gruntach przechodzi wszakże na rzecz Senatora Hube. — cała indeminizacya wyłącza się z pod sprzedaży, i pozostaje nadal własnością przedającego. — tudzież dwa konie, bryczka, meble we dworze, kufy z piwnicy, i mała sieczkarnia. —

Artykuł 9ʸ

Z kontraktu tego przed wypłaceniem pierwszéj raty szacunku rubli srebrem czternastu tysięcy, jedynie zastrzeżenie na marginesie Wykazu może być uczynionem — dopiero zaś po téj zapłacie i po złożeniu urzędowego kwitu tytuł własności dóbr Słobiecko Szlacheckie będzie w Wykazie hypotecznym na imię Senatora Hube przepisanym. —

Do wniesienia tego aktu do Księ-

a

170

gi Wieczystej dóbr Stobicko Szlacheckie i przepisania ich tytułu własności na Senatora Hube, tudzież do zaprojektowania treści do wykazu hypotecznego, strony upoważniają Marcelego Sułkowskiego Prezesa Trybunału lub Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu każdego z osobna. –

Artykuł 10ty –

Koszta niniejszego kontraktu strony poniosą po połowie –

Do téj czynności złożono Stempel za rubli srebrem sto siedm. –

Akt ten wobec świadków Karola Guttnera pod № 326. i Kazimirza Badowskiego pod № 275 obywateli w Warszawie zamieszkałych prawne przymioty mających, zdziałany odczytany przyjęty i podpisany został. – (podpisano) Abraham Böhm – Romuald Hube Karol Guttner – Kazimirz Badowski Stanisław Zawadzki Rejent.

Zalecamy i rozkazujemy Ko-

woźnikom sądowym aby akt ten wy-
egzekwowali. Prokuratorom aby tego
dopilnowali. Komendantom i Urzę-
dnikom siły zbrojnéj iżby dodali po-
mocy wojskowéj jeśli o to prawnie we-
zwani będą. –

Zgodność niniejszego wyciągu głównego z swym oryginałem na stemplu ceny kopiejek piętnaście spisanym poświadczam i takowy dla Senatora Romualda Hubę wydaję. –

w Warszawie dnia i roku jak wyżej

Rejent
Kancellaryi Ziemiańskiéj
Gubernii Warszawskiéj
Stanisław Zawadzki

No

Prezes

Trybunału Cywilnego

w Warszawie

Własnoręczność na poprzedniej stronicy zamieszczonego podpisu Stanisława Zawadzkiego Rejenta w Warszawie poświadcza.

w Warszawie dnia 26 Października / 7 Listopada 1867 roku

[illegible]

TRYBUNAŁ CYW: GUBER: WARSZAWS: W WARSZAWIE

Rubli srebrem dwieście pięćdziesiąt procentu za czas od pierwszego Października tysiąc ośmset sześćdziesiątego dziewiątego roku do pierwszego Października tysiąc ośmset siedemdziesiątego roku od summy Rubli: pięć tysięcy na dobrach Stobiecko Szlacheckie ubezpieczonej, w dniu dzisiejszym od Jaśnie Wielmożnego Senatora Romualda Hube, dla doręczenia Wielmożnej Amelii Jankowskiej odebrałem i z odbioru kwituję.

Warszawa d. 8 Października 1869 r.

Włodzimierz Kretkowski

Działo się w Trembkach
dnia 16 Maja 1870 r.

Pomiędzy JWym Rzeczywistym Tajnym Radcą Senatorem Romualdem Hube właścicielem dóbr Stobiecko Szlacheckie w tychże dobrach Powiecie Nowo Radomskim zamieszkałym z jednej a JWym Ludwikiem Matkowskim Sędzią Pokoju w dobrach swoich Trembkach Powiecie Postyńskim zamieszkałym z drugiej strony stanęła następująca przedwstępna umowa za cel wydzierżawienie dóbr Stobiecko mająca

§ 1.

JWny Romuald Hube oddaje dobra swoje Stobiecko Szlacheckie w Pcie Nowo Radomskim położone ze wszelkiemi przynależytościami prawami i dochodami bądź wprost bądź pośrednio wpływającymi w dwunastoletnie dzierżawne posiadanie JWmu Ludwikowi Matkowskiemu.

§ 2.

Z pod posiadania dzierżawnego wyłącza się: Pałac – dom murowany gospodarski oranżerya – dom murowany przy ogrodzie ogród – las i niewykarczowane w tymże lesie pola – stajnia i wozownia

§ 3.

Dzierżawca obowiązuje się płacić w roku pierwszym dzierżawy, tylko wszelkie podatki skarbowe dobra ciążące – w roku

drugim

drugim podatki i Rs. pięćset (500) czynszu dzierżawnego płaconego w dwóch ratach 1 Stycznia i 1 Lipca – w roku trzecim podatki i Rs. siedemset pięćdziesiąt (750) w roku czwartym i następnych ~~aż do expiracyi Kontraktu~~ podatki i Rs. tysiąc (1000) czynszu podatkowi w dwóch ratach wypłacanego. †

† w ostatnich zaś trzech latach dzierżawy czynsz o Rs. dwieście podwyższony zostanie –

§ 4.

Dzierżawca odbierze dobra w posiadanie z dniem 1 Lipca 1870 r. w tymże dniu zrobiony będzie opis budynków i zasiewów które dzierżawca przy expiracyi Kontraktu zwrócić obowiązany w stanie takim w jakim z rąk dziedzica odebrał.

§ 5.

Dzierżawca obowiązany nabyć na własność inwentarz żywy i martwy obecnie w Słobiecku znajdujący się – Inwentarz ten stanowić będzie dla właściciela kaucyą wykonania warunków Kontraktu dzierżawnego.

§ 6.

Niezapłacenie podatków lub rat dzierżawnych pociąga za sobą rozwiązanie Kontraktu

§ 7.

Na wypadek sprzedaży dóbr Kontrakt dzierżawny rozwiązuje się – dzierżawcy zaś zapewnia się wynagrodzenie w summie Rs. trzy tysiące (3000)

§ 8

Dzierżawca nie może swojego prawa dzierżawy odstępować osobom trzecim bez zezwolenia właściciela — po expiracyi zaś terminu dzierżawy gdyby dobra nadal chciał dzierżawić będzie miał do tego przed innymi pierwszeństwo.

§ 9.

Właściciel dozwala dzierżawcy użytkowanie z lasu, na opał, na potrzeby gospodarskie, do restauracyi budynków — dozwala pastwiska i zbierania ściółki leśnej —

§ 10.

Drobne restauracye budynków (naprawy kominów etc.) dzierżawca swoim kosztem dokonywać powinien większe zaś restauracye wpływające na podniesienie wartości budynków należą do właściciela —

§ 11.

Ponieważ w budynkach przez właściciela excypowanych znajdują się użyteczności gospodarskie z których obecnie dzierżawca korzystać będzie — to w miarę tego jak właściciel użyteczności te zajmowałby dla siebie, obowiązany będzie dać dzierżawcy odpowiedni im equivalent.

§ 12.

Umowa niniejsza od chwili jej podpisania

stanowi obowiązującą strony obie punktacyę
na podstawie której koniecznie przed 1 Lip-
ca 1870 r ma być spisany kontrakt urzę-
dowy. –

Przeczytano przyjęto i podpisano.

L. Walkowski Romuald Hube

Bank Leopolda Kronenberga

Rs: 2900.-

Wyraźnie Dwa Tysiące dziewięćset Rubli srebrem. 5% Listami Zastawnemi z kuponem Czerwcowym 1871. przyjąłem od JW. Pa R. Senatora Zelube; do spieniężenia i zapisania summy osiągniętej na rachunek bieżący

Warszawa d. 25. Listopada 1870

z. Leopolda Kronenberga

[illegible]

Kronenberg

Interni [illegible]

5

Tow. kredytowe ziemskie 178

DYREKCYA SZCZEGÓŁOWA
TOWARZYSTWA
KREDYTOWEGO ZIEMSKIEGO
W KALISZU.

Kalisz, dn. 28/10 M^ca Listopada/Grudnia 1870 r.

№ 7018/7056.

do

JWgo Romualda Hube
Rzeczywistego Tajnego Radcy Senatora
Właściciela dóbr Słobiecko Szlacheckie

Zawiadamia JWgo Pana iż decyzyą Dyrekcyi Szczegółowej w dniu dzisiejszym wydaną, oprócz nieumorzonego Długu III Okresu Rsr: 2900 przyznaną została na dobra Słobiecko Szlacheckie pożyczka dodatkowa Seryi I z r 1869 w summie Rsr 6400 i decyzya ta jednocześnie pod zatwierdzenie Dyrekcyi Głównej przesłaną zostaje. —

Prezes [signature]

Pisarz [signature]

Kontrakt z 8/3 1871. [illegible] wełny

Sprzedaję niniejszem W. Bochm
z Radomska wełnę [illegible]
i [illegible] z gospodarki owiec
w Stobiecku Szlacheckiem
po cenie Talarów 60 [illegible]
za Centnar 1 wagi [illegible] 132 [illegible]
wełny 5% za [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] wełny - Warunki
i [illegible] [illegible]
[illegible] odbierać od [illegible]
wagi. Wełna ma być wysyłana
[illegible] w Lwowie [illegible]
do Radomska odstawiona
Zaliczenia w Złotych Rs. 400 [illegible]
odebrałem. Z upoważnienia [illegible]

[illegible] akceptuję. [illegible]

Romuald Hube

Stobiecko Szlacheckie dn. 8/3 71.

Westra
Hob'ien
in 1871

Układ rozrachunkowy, z tytułu
rozwiązania umowy dzierżawnej
Dóbr Stobiecko Szlacheckie między
Właścicielem tychże Dóbr JW. Leonem
[illegible] a Dzierżawiącym JW. Ludwikiem
Matkowskim, przez delegowanych
ustanowionych wzajemnie [illegible]:

Suma nakładów przez Dzierżawcę
poniesionych oceniona została na Rub. 636.
z tej Sumy Rub k. 581. Właściciel
przyjął bezwarunkowo, czyli przeznaczał
Rub 55 zobowiązał się przyjąć
po sumy wspólnej niż netto
dopłaty prócz Rub 400 których
przeniesiony Rub k 120.

Deklaracja powyższa ustnie
tylko dana zeznaną została
w obec delegowanych:
W. Józefa Strzyżewskiego Właściciela
Dóbr Gałązki i niżej podpisanego
w niniejszym —

Edmund Łyszkowski

Gałązki dnia 24 Rb 1871 r.

P.S. Przesyłam powyższe pismo w oryginale
jako dowód jakie ja miałem wyobrażenie
o wartości rachunku —

Matk

Sygniżulski?

Zapłacone
Oddane d. 20/6 74. [signature]

8/20 VI 1871

183

ЦѢНА 15 КОП. СЕР.

Akt ten zapisany dnia 18/30 Czerwca 1871 r. do Księgi Wieczystej dóbr Stobiecko Szlacheckie zwanych.
Kalisz dnia 22 Czerwca / 4 Lipca 1871.
[signature] Pisarz Kancellaryi

My
Alexander II gi
Cesarz Wszech Rossyi
Król Polski

etc. ——— etc. ——— etc.

Wiadomo czynimy, iż przed Rejentem Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie zeznany został Akt tej osnowy:

Nº 270. — Działo się w Warszawie, w domu pod Nº 393 dnia ośmego (dwudziestego) Czerwca tysiąc ośmset siedmdziesiąt pierwszego roku. -

Przedemną, Antonim Kochanowskim Rejentem Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie, w tymże Mieście w domu pod Nº 582 zamieszkałym i urzędującym — Osobiście obecny Romuald Hube Rzeczywisty Radca Tajny Senator Państwa właściciel dóbr Stobiecko = Szlacheckie w powiecie Noworadomskim, jurisdykcyi Trybunału Cywilnego Kaliskiego leżących, w Warszawie w domu pod Nº 584 zamieszkały, zamieszkanie zaś prawne w rzeczonych dobrach Stobiecko obierający, z osoby i zdolności

do

do działań Urzędowych mnie Rejentowi znany, zeznał Obligacyą tej osnowy:—

Przyznaje zeznający że zapożyczył od Joanny z Ejsmontów Kleszczyńskiej wdowy pod № 393ᵗ w Warszawie mieszkającej, w listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego pięcioprocentowych, z roku 1859, Summę Rubli Srebrem Dwadzieście sto, bez kuponu Czerwcowego i w gotowiźnie Rubli Srebrem trzysta, którą walutę, wobec Rejenta i Swiadków wrzeczonych listach i w gotowiźnie całkowicie i w zupełności otrzymawszy, z wypłaty onej Joannę Kleszczyńską kwituje.— Zapożyczoną tę Summę obowiązuje się oddać i wypłacić wierzycielce swojej w takichże jak wziął listach zastawnych, bez kuponu Czerwcowego i w gotowiźnie, za rok jeden od dziś licząc, bez wezwania i bez procentu jako z góry uiszczonego, a z procentem prawnym od dnia ubiegnienia terminu liczyć się winnym, to jest w dniu (Ósmym) dwudziestym Czerwca Tysiąc Osmset Sześćdziesiąt Drugiego roku, pod gotową z tego Aktu exekucyą sądową, i w takim sposobie co do listów, że jeżeliby przy spłacie, kurs listów Zastawnych okazał się niższym, od wczoraj notowanego, na Giełdzie po Rubli Srebrem 87. Kop: 33. za sto Rubli — to zeznający różnicę, ztąd wypływającą, dopłaci — jeżeliby zaś był wyższym, to

to przewyżka stanie się korzyścią Wierzycielki. —

Bezpieczeństwo dla tej przyznanej wierzytelności, Romuald Hube opiera na wszelkim majątku swoim ruchomym i nieruchomym, dziś i w przyszłości posiadanym, wszczególności zaś udziela je na Dobrach własnych Słobiecko Szlacheckie w Powiecie NowoRadomskim w Obrębie Trybunału Cywilnego Kaliskiego leżących, dozwalając intabulacji Hypotecznej w Księdze Wieczystej Dóbr Słobiecko Szlacheckie, na jednostronny wniosek Stanisława Pękosławskiego Sędziego Trybunału w Kaliszu. —

Akt niniejszy w przytomności dwóch świadków jako to Franciszka Samborskiego pod № 272 i Tytusa Wojciechowskiego pod 490/1 w Warszawie zamieszkałych Obywateli Kraju, prawne przymioty posiadających zdziałany, odczytany przyjęty i podpisany został. —

Stempel w kwocie Rubli srebrem dwa Kopiejek cztердzieści; opłatę na rzecz Kassy miejskiej w kwocie Rubli srebrem jeden Kopiejek Dwadzieścia pobrano. —

(podpisano) Romuald Hube — Franciszek Samborski Tytus Wojciechowski — Antoni Kochanowski Rejent. —

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym od których by się tego domagano aby Akt ten wyexekwowali, Prokuratorom Królewskim iżby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej ażeby dodali pomocy Wojskowej gdy o to prawnie wezwani zostaną. —

Zgodność

Zgodność tego Wyciągu Głównego z swym Oryginałem na papierze stemplowym ceny Kopiejek piętnaście spisanym, w Aktach moich Notaryalnych znajdującym się, poświadczam i takowy Joannie z Eismuntów Kleszczyńskiey wydaję.—

Warszawa dnia jak wyżej w akcie.—

Rejent Kancellaryi
przy Sądach Pokoju w Warszawie

Antoni Kochanowski

Prezes
Trybunału Cywilnego
w Warszawie

№ 2794.—

Własnoręczność podpisu Antoniego Kochanowskiego Rejenta Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie poświadczam.—

Warszawa dnia 11/23 Czerwca 1871.

Radca Stanu
Ngorin

Pomiędzy właścicielem dóbr Stobiecko Szla-
checkie w Pcie Radomskowskim Romualdem
Kube, a właścicielem dóbr Trembki w Pcie
Gostyńskim Ludwikiem Makowskim zawar-
ty był kontrakt o dwunastoletnią dzierżawę
dóbr Stobiecka i w dniu 16. Maja 1870 r.
na gruncie wsi Trembek pomiędzy stronami
prywatnie spisany. —

Po wprowadzeniu w wykonanie kontraktu
i kilkomiesięcznem doświadczeniu obie strony
uznały stosunek ten dla siebie za niewygodny
i zgodziły się w zasadzie na rozwiązanie wyżej
wspomnionego kontraktu. —

Ponieważ stosunek ten cały był zawarty
na podstawie przyjaźni, przeto i przy rozrachu-
waniu myśl ta winna przewodniczyć. —
Kontrakt dzierżawny był tak zawarty, że
w pierwszym roku dzierżawca nie płaci ża-
dnej dzierżawy, a tylko podatki Rządowe,
a to z tej zasady, że gospodarstwo było bez
kultury i nie dające jeszcze dochodów, — mimo
to dzierżawca poczynił znaczne nakłady
na melioracye gospodarskie i dziedzic słu-
sznie ocenia, że skoro z dalszych lat dzier-
żawca zrzeka się korzyści, więc i w pier-
wszym roku nie powinien ponieść żadnych strat.

Sau

Sam akt ustąpienia z dzierżawy, ma nastąpić zaraz, licząc od dnia 1. Marca r.b. – Administracya dzierżawcy ma zdać gospodarstwo osobie przez dziedzica do przyjęcia umocowanej. – Wykonać się to ma na zasadach następujących:

Dziedzic zaprosi do zastąpienia siebie sąsiada, a dzierżawca upoważnia do tej czynności dzisiejszego Administratora Edmunda Sygietyńskiego; – ci panowie obaj przeszacują inwentarze żywe i martwe i porównają z cyfrą, jaka była przy oddaniu tychże inwentarzy w roku zeszłym. – Jeżeli z porównania tych cyfr wypadnie przewyżka, ta będzie własnością dzierżawcy, jeżeli przeciwnie, niedobór by się okazał, to dzierżawca winien do dopełnić, lub odpowiedni equiwalent stawić w naturze. –

Zostanie obrachowane zboże potrzebne na odsiew ~~[illegible]~~ wiosenny, w tej ilości morgów, w jakiej było z pola sprzątnięte, oraz zboże potrzebne na ordynarye i utrzymanie kuchni folwarcznej aż do Św. Jana r. b. Resztę zaś zboża, od tych potrzeb pozostałego dzierżawca sprzeda na pokrycie własnych wkładów. –

Wełna, nieulegająca kwestyi, ja

ka

jako dochód dzierżawy może być zaraz
sprzedana na zapłacenie zaległości prywa-
tnych i podatków. — Dochód z czynszów
i propinacyi, jaki rachunkami będzie uspra-
wiedliwiony dziedzic przyjmuje na siebie do
zwrotu dzierżawcy. —

Nakoniec dziedzic przyrzeka dzierżawcy
rozpoznać i olaksować wkłady w melijora-
cye, jakoto: w rowy, w budowle, w kompo-
sty i co uzna za słuszne zwrócić dzier-
żawcy obrachowane wkłady. —

Tak dopełnione zobopólnie rachunki
będą stanowić rozwiązanie zupełne kontra-
ktu, zrzekając się raz na zawsze wszelkiej
do siebie pretensyi. —

Po skończeniu tego aktu i zdaniu go-
spodarstwa zastrzega się dla dzierżawcy czas
rumacyi dwutygodniowy. — Do kolei
do Radomska dziedzic dostarczy furma-
nek potrzebnych. —

Umocowani do zdania dzierżawy obustron-
nie winni przejrzeć zapasy rozpisowania
inwentarza aż do końca zimy — tj: aby osta-
nawiające remanenta kartofli i owsa i słomy
i tość wystarczyć —
Tak ułożony rozrachunek dzierżawcy —
z dziedzicem

z dziedzicem, zostawia jeszcze wątpli=
wość co do pewności poptacić się ma=
jących podatków i zasług ciążących,
Dzierżawca więc ze swej strony zostawia
Dziedzicowi prawo kontrolli funduszów
za sprzedane remanenta i do wy[illegible]=
sokości tej cyfry wykazanej na podatki
i zasługi —

w Warszawie dnia 25 Lutego
1871.

L. Matkowski

187

= Rub. sr. 529 =

wyraźnie rubli srebrem pięćset dwadzieścia dziewięć należące się Wr. Senatorowi Skibickiemu oddać obowiązuję się 1 października 1871. w Warszawie d. 18 Czerwca 1871.

Romuald Hube

Z tej kwoty odebrałem rubli sześćdziesiąt trzy — a więc pozostaje należących mi rubli czterysta, sześćdziesiąt sześć — d. 21 Czerwca 1871. J. Skibicki

188

5/17 V
1874

189

113

ЦѢНА 15 КОП. СЕР.

My
Alexander II
Cesarz Wszech Rossyi
Król Polski

etc. – etc. – etc.

Wiadomo czynimy iż przed Rejentem Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie, zeznanym został akt osnowy następującej:

Działo się w Warszawie w domu pod N° 414 a/b w czasowem zamieszkaniu Romualda Hube dnia piątego/siedmnastego Czerwca, tysiąc ośmset siedmdziesiątego czwartego roku.–

Przedemną Michałem Markiewiczem Rejentem Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie, w témże Mieście przy placu Krasińskich pod N° 547 b/2 i 4 nowym zamieszkałym i kancellaryą utrzymującym, a do miejsca na czele aktu wyrażonego, na żądanie przybytym, Stawił się z osoby znany i do czynności prawnych zdolny

Rom

N° 457/1778

Rubli tysiąc listami zastawnemi należące się do tego aktu od JWgo Romualda Hube Senatora odebrałem i zobowiązanych niniejszym kwituję – a zarazem wyciąg główny wydaję.
Warszawa d. 6/18 Czerwca 1875 r.
Jan Gwalbert Matuszewski

W tamiejszej sprawie pomyłki Jana Gwalberta Matuszewskiego księga pomnieszona
Markiewicz
Rejent

Romuald Hube Rzeczywisty Tajny Radca-Senator w dobrach Słobiecku Szlacheckim Powiecie Nowo Radomskim Gubernii Piotrkowskiej zamieszkały i zamieszkanie prawne sobie obierający - i wobec niżej wyrażonych świadków zeznał:

Że zapożyczył w dniu dzisiejszym od Jana Gwalberta Matuszewskiego Emeryta w Warszawie pod No. 317 zamieszkałego, kwotę Rubli srebrem tysiąc w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Seryi pierwszej pięcioprocentowych z roku tysiąc ośmset sześćdziesiątego dziewiątego roku - z jedenastoma kuponami - Walutę summy tej mając sobie w całości, wobec Rejenta i świadków wyliczoną - z odebranej kwituje. Dłużną summę Rubli tysiąc z właściwemi kuponami, obowiązuje się oddać wierzycielowi swemu w takichże Listach Zastawnych - bez wezwania, w dniu piątym / siedmnastym Czerwca tysiąc ośmset siedmdziesiątego piątego roku i bez procentu jako już z góry do powyższego terminu zaspokojonego - a z procentem od uchybionego terminu liczyć się winnym pod exekucyą Sądową wprost z tego aktu wypły-

wającą

płynącą, której się poddaje.
Bezpieczeństwo dla zapożyczonej tym aktem summy, stawający opiera na całym swoim majątku ruchomym i nieruchomym, szczególne zaś bezpieczeństwo daje i zapisuje na dobrach swych Słobiecko Szlacheckie w Powiecie Nowo Radomskim położonych i na intabulacyą hypoteczną na jednostronny wniosek Alexandra Ożyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu zezwala.
Poczem akt ten w obecności świadków: Władysława Swierzewskiego pod N. 549.a i Bronisława Olszewskiego pod N. 482. w Warszawie zamieszkałych, Obywateli krajowych, zdziałany, odczytany, przyjęty i podpisany został.
Stempel za Rubel jeden kopiejek sześćdziesiąt złożono, i dla Kassy Miasta kopiejek siemdziesiąt pobrano.
(: podpisano :) Romuald Hube, Bronisław Olszewski, Władysław Swierzewski, Michał Markiewicz Rejent.
Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, od których by się tego domagano, aby akt niniejszy wyegzekwowali.
Prokuratorom Królewskim aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły Zbrojnej aby dodali pomocy Wojskowej gdy o tako-
wą

wą prawnie zawezwani będą.—

Zgodność niniejszego Wyciągu Głównego z swym oryginałem na papierze stemplowym ceny kopiejek piętnaście spisanym w aktach moich Notaryalnych znajdującym się poświadczam i takowy dla Jana Gwalberta Matuszewskiego wydaję.—

w Warszawie dnia jak na początku aktu.—

Rejent
Kancellaryi przy Sądach Pokoju
w Warszawie.

REJENT KANC: OK: i M. WARSZAWY MICHAŁ MARKIEWICZ

Michał Markiewicz

Prezes
Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

№ 4378.

Własnoręczność podpisu Michała Markiewicza Rejenta Kancellaryi przy Sądach Pokoju w Warszawie poświadcza.—

w Warszawie dnia 10/22 Lipca 1874 r.

Janczewski

PREZES TRYBUNAŁU CYWILNEGO W WARSZAWIE

Копія.

Постановленіе
Коммисара по крестьянскимъ дѣламъ Новоградомскаго Уѣзда

№ 12.

Іюня 7го дня 1874 года.

Владѣлецъ имѣнія Стобѣцко Шляхецкое Гмины Радзьковице Сенаторъ Дубе заявилъ Коммисару Новорадомскаго Уѣзда, что въ прежнія времена фольваркъ Вержбица пользовался пастбищнымъ сервитутомъ на лугахъ принадлежащихъ къ имѣнію Стобѣцко Шляхецкое, и для сей цѣли былъ отведенъ прогонъ черезъ дворскія земли сего послѣдняго имѣнія, дорогой этой начали пользоваться и крестьяне селенія Вержбица для прогона своего скота на ихъ общественныя пастбища, но такъ-какъ означенный прогонъ проложенъ былъ единственно для удобнѣйшаго пользованія сервитутнымъ правомъ фольварка Вержбица, то въ то время необращалось никакого вниманія проходитъ ли по этой дорогѣ одинъ дворскій скотъ, или же и крестьянскій.— Въ послѣдствіи времени владѣлецъ имѣнія Стобѣцко Шляхецкое

/.

свѣтлатинъ фольварку Вержбица вышеупо=
мянутый сервитутъ и право пастбища
на земляхъ имѣнія Стобѣцко Шляхецкое пре=
кратилось, крестьяне же селенія Вержбица, на
основаніи прежняго пользованія, стали про=
должать прогонять свой скотъ по дорогѣ
отведенной только для одного фольварка
Вержбица, но такъ=какъ въ настоящее вре=
мя крестьяне селенія Вержбица дѣлаютъ
разныя потравы своимъ скотомъ на поляхъ
имѣнія Стобѣцко Шляхецкое, то владѣлецъ
сего послѣдняго имѣнія Сенаторъ Хубе, счи=
тая для себя необязательнымъ отводить
дорогу для крестьянъ чужой деревни, не вхо=
дящей никогда въ составъ его имѣнія, просилъ
Коммиссара о воспрещеніи крестьянамъ селенія
Вержбица прогонять свой скотъ черезъ его
земли, и означеніи имъ другой дороги.-
Коммиссаръ убѣдившись, что по Ликвидаціон=
ной Табели не признано право крестьянамъ
селенія Вержбица прогонять ихъ скотъ на
свои общественныя пастбища черезъ дворскія
земли имѣнія Стобѣцко Шляхецкое, предло=
жилъ Войту Гмины Радзѣховице отъ 28го
Сентября 1872 года за №1708 приказать
упомянутымъ крестьянамъ прогонять

на будущее время свой скотъ на пастбище черезъ свою деревню по проходящей дорогѣ.— Крестьяне селенія Вержбица въ Августѣ мѣсяцѣ 1873 года обжаловали вышеупомянутое распоряженіе Коммиссара въ Петроковское Присутствіе по крестьянскимъ дѣламъ, объясняя, что они въ настоящее время не знаютъ гдѣ прогонять имъ скотъ на свои пастбища, по этому просили объ оставленіи за ними прежняго прогона, или же о назначеніи имъ новаго, которымъ они могли бы уже безпрепятственно пользоваться.—

Вслѣдствіе сего убѣдившись на мѣстѣ что прежняя дорога пролегающая черезъ двореніе (?) земли имѣнія Столбцко Шляхецкое служившая для прогона скота крестьянъ селенія Вержбица, неудобна для нихъ, такъ=какъ по этой дорогѣ отъ деревни до пастбища приходится гнать ихъ скотъ болѣе чѣмъ полторы версты, между тѣмъ какъ прогономъ скота по улицѣ деревни Вержбица и по границѣ имѣнія Столбцко Шляхецкое разстояніе уменьшится почти въ пять разъ, Коммиссаръ назначилъ на мѣстѣ сію послѣднюю дорогу.—

Законъ: Ст. 2966. Постановленій Учредительнаго

Комитета.-

Заключение: На основании вышеизложеннаго Коммисаръ постановилъ:

1.) Для прогона скота крестьянъ селенія Вержбица на ихъ общественныя пастбища назначается онымъ дорога по улицѣ деревни Вержбица и по дорогѣ проходящей мимо усадьбы крестьянина Засенты и далѣе по границѣ кузнечной усадьбы и луговъ фольварка Вержбица, назначивъ для этого мимо кузнечной усадьбы и черезъ луга дорогу изъ земли фольварка Вержбица шириною въ 1½ прента,- и

2.) о таковомъ постановлении объявить заинтересованнымъ сторонамъ, съ правомъ обжалования онаго, въ означенный срокъ, въ Петроковское Губернское по крестьянскимъ дѣламъ Присутствие.—

Подлинное подписалъ Коммисаръ Новорадомскаго Уѣзда Дорошенко.-

Съ подлиннымъ вѣрно.-

Коммисаръ Новорадомскаго Уѣзда. Дорошенко

ПЕТРОКОВСКОЙ КОМ: ПО КРЕСТ. ДѢЛ. KOM. PIOTRKOW SPRAW WŁOŚC.

Rubli Srebrem Tysiąc złożone tytułem Kaucyi do Dzierżawy Dóbr Stobiecko Szlacheckie, w moc Kontraktu przed Rejentem Antonim Kochanowskim w Warszawie, d. $\frac{4}{16}$ Czerwca 1871 Roku sporządzonego odebrałem, od JWW Romualda Habe, Dziedzica dóbr Stobiecko Szlacheckie, i z odbioru tej kwoty tegoż, niniejszym kwituję.

Nowo Radomsk d. 3 Lipca 1874

Henryk Jaroczewski

Siemieński Józef

195

Będąc Dziedzicem wsi Stobiecko Szlacheckie zwany aż do roku 1868go znane mi są jakie mieli służebności Włościanie wsi Stobiecka. —

1mo Wolno Im było pasać w lesie Stobieckim wyjąwszy w Zagajnikach. —

2o Mieli wolność pasania bydła na swoich gruntach zaś na gruntach Dworskich i łąkach nigdy nie pasali.

3o Ci Włościanie którzy mieli sprzężay Dworski mieli Dozwolono pasać za młynkiem Gabryś zwanym to jest w granicach wsi Wierzbicy i Rożnow zaraz za Stodołą do Młynka należącą i to była wyłączna dla Włościan przeznaczona pasza dla Rolników robiących sprzężajem. —

Na łące zaś Dworskiej od Wierzbickiej granicy po strugę graniczną aż do Stawu na Młynku Gabryś zwanym nigdy nie pasali gdyż ta łąka była przezemnie wykarczowana z krzaków i rowki w niej porobione gdzie było potrzeba. —

Że więcej żadnych pastwisk nie mieli od kilku dziesiąt lat podpisem i pieczęcią herbową stwierdzam. — Dnia 17go Października 1875 roku.

Józef Seweryn Siemieński

n: b. Obecne świadectwo udzielam dla Prywatnej wiadomości dzisiejszego Dziedzica wsi Stobiecko Szlacheckie.

РА

ПЕ

[illegible]

197

М. В. Д.

ГМИНА
РАДЗѢХОВИЦЕ
Новорадомскаго Уѣзда
ПЕТРОКОВСКОЙ ГУБЕРНІИ

Отдѣленіе } общее
Часть

№ 1078

Октября 8го дня 1875 г.

д. Радзѣховице.

Do
Jaśnie Wielmożnego Pana
Senatora Hube
w Stobiecku Szlacheckim

Na zasadzie Reskryptu JWo Dyrektora Szkół Dyrekcji Naukowej Łódzkiej z dnia 30go Września r.b. za № 2672 niniejszym mam honor upraszać J. W. Pana o złożenie w ciągu dni 10ciu na ręce Sołtysa wsi Stobiecko Szlacheckie 35 rs. 52 kop. składki szkolnej za rok 1875. —

Войтъ Гмины ××× Ольбрихъ

Гминный Писарь [signature]

НОВОРАДОМСКІЙ УѢЗДЪ

Do

Jaśnie Wielmożnego Senatora

Hube

№ 1038

J Bl 107

w Stobiecku Szlacheckim

ВОЙТЪ ГМИНЫ РАДЗѢХОВИ[illegible]

Od Wej Elżbiety Pirogow, otrzymałem Rs. 413. Kop. 19 wyraźnie Rubli srebrem Czterysta trzynaście Kopiejek dziewiętnaście, na zapłacenie wekslu wystawionego przez JWgo Senatora Romualda Hubego w dniu 14 Czerwca 1873 na summę Rs. 333 Kop. 19 z terminem płatności w dniu 15 listopada 1873 roku, na moje zlecenie.

O otrzymaniu tej summy natychmiast zawiadomię Adwokata Gustawa Lewy w Piotrkowie i jeżeli takowa wystarczy na pokrycie summy objętej wekslem oraz procentów i rozpoczętych kroków prawnych, ówczas wspomniany Adwokat upoważnionym będzie do wydania Senatorowi Hube wyż opisanego wekslu.

Warszawa d. 14 Sierpnia 1877 r.

pp. Leopold Kronenberg
[illegible]

Wydałem w Kiarnie, na rachunek kontraktu za czas od dnia 1. Lipca 1877 r. do Końca Czerwca 1878 roku a mianowicie:

Przenicy d. 30. Września 1877 r. dałem Jedną ćwierć
" " Listopada – " – " – Jedną ćwierć
" 2 Czerwca 1878 r. – " – Dwie ćwierci

Jęczmienia d. Lutego 1878 r. dałem Korzec jeden. –
– " – 2 Czerwca " – – " – Korzec jeden

Żyta – d. 3. Września 1877 r. dałem Dwa korce.
" – Lutego 1878 r. – " – Dwa korce.
" – 2. Czerwca 1878 r. – " – Dwa korce.

Owsa w ciągu tego Czasu wydałem Korcy Siedm. –

Stobierko Szlacheckie dnia 20. Sierpnia 1878 r.

[illegible signature]

Pozostaje z roku przeszłego do żądania 4 Korce żyta.
Owsa należy się z trzech poprzednich lat 17 Korcy.

202

44

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA

NAJWYŻEJ zatwierdzone dnia 1 Maja 1870 roku.

KAPITAŁ 2,000,000 RUBLI.

ŚWIADECTWO TYMCZASOWE.

№

Summa ubezpieczenia

Rubli 10280

Termin ubezpieczenia

od dnia 11 Października 1879 r.

do dnia 11 Października 1880 r.

AJENTURA

w Nowo Radomsku

Obliczenie:

Składka za cały rok	ro.	67	kop	57
Polisa	"	"	"	50
Porto skarbowa	"	"	"	21
Opłata Stemplowa	"	7	"	72 ½
Razem	Ro.	75	kop.	93 ½

J. Wy Romuald Hube zamieszkały w Stobiecku Szlacheckim gubernii Piotrkowskiej powiecie Nowo Radomskim, wniósł do Kassy Ajentury w Nowo Radomsku według powyższego obliczenia Rubli Siedemdziesiąt pięć kopiejek 93½, tytułem opłaty za ubezpieczenie od ognia, na mocy deklaracyi podanej dnia 14/26 Września 1879 roku, oraz na zasadzie Ustawy Towarzystwa, przedmiotów ruchomości znajdujących się w Stobiecku gubernii tejże powiecie tymże, na summę Rubli Dziesięć tysięcy Dwieście osiemdziesiąt, na czas od dnia 11 Paźd. 1879 r. do dnia 11 Paźd. 1880 r. godziny 12 w południe.

Świadectwo niniejsze, wrazie przyjęcia ubezpieczenia, zamienione będzie na **dowód ubezpieczenia** *wymagany §§ 76 i 96 Ustawy Towarzystwa, najdalej w ciągu dwóch miesięcy. Towarzystwo jednak odpowiada w przeciągu tego czasu za mogący się zdarzyć wypadek pożaru i spowodowaną nim stratę, wynagradza w granicach Ustawą określonych.*

Wrazie jeżeli ubezpieczenie nie będzie przyjętem, wniesiona opłata zwróconą zostanie, za potrąceniem części przypadającej za czas aż do chwili doręczenia odmównej odpowiedzi, t.j. terminu ustania zobowiązania Towarzystwa. Opłata za świadectwo tymczasowe, jako zwykle w przybliżeniu obliczona, uregulowaną będzie ostatecznie przy wręczaniu polisy ubezpieczenia, wydanej przez Dyrekcyą Towarzystwa.

Jeżeli dowód ubezpieczenia lub odmowna odpowiedź nie będą, ubezpieczającemu doręczone przez Ajenturę w ciągu dwóch miesięcy, od daty wydania świadectwa tymczasowego, wówczas tenże obowiązany jest zawiadomić o tem Dyrekcyą Towarzystwa.

Przy odbiorze dowodu ubezpieczenia, wydanego przez Dyrekcyą, świadectwo niniejsze zwrócić należy Ajentowi.

w Nowo Radomsku dnia 14/26 Października 1879 roku.

Ajent Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia

Chmurzyński

W razie sporów, Sądem właściwym jest Sąd Handlowy w Warszawie

w Lit. M. Fajansa w Warszawie

Stosownie do zawartej umowy
z Wielmożnym Wierzchlejskim Józefem
zamieszkałym w Karśnicach sprze-
dałem temuż panu Wierzchlejskiemu
majątek mój Stobiecko szlacheckie
z wszystkiemi przynależytościami
za summę sześćdziesiąt sześć tysię-
cy rubli pod warunkiem iż otrzy-
mam rubli srebrem dziewięć tysięcy
jako zadatek w dniu 20 miesiąca
lipca roku bieżącego, a resztę po
potrąceniu zahipotekowanych summ
dnia 15 Kwietnia 1881 tysiąc ośm-
set ośmdziesiątego pierwszego
w którym to dniu zostanie spisa-
ny akt urzędowy notaryalny na
przeniesienie tytułu własności
na kupującego. W razie uchybie-
nia w wykonaniu zachowuję sobie
zwrócenia zadatku w dniu 20 Kwietnia

r. b. uważam obecną umowę za rozwiązaną, a WPan Wierzchlejski obowiązany będzie zapłacić mi rubli srebrem dwa tysiące, tytułem wynagrodzenia za straty jakie by wyniknąć mogły z tytułu niedotrzymania niniejszej umowy. Z mojej strony zobowiązuję się wzmiankowanego majątku aż do dnia 20 lipca r. b. nikomu innemu nie sprzedawać. Niniejsza umowa w dwóch exemplarzach spisana i przez obie strony podpisana.

Stoliczko-Szlacheckie d. 17 Lipca 1880 roku

Senator Romuald Hube

Jako kupujący niniejszą umowę akceptuję

Józef Wierzchlejski

Выпись изъ Книги Нотаріальныхъ актовъ Новорадомскаго Нотаріуса Владислава С. Сѣнницкаго за 1881 годъ. Нумеръ акта 295. Тысяча восемьсотъ восемьдесятъ перваго года Іюня двадцать третьяго /. Іюля пятаго дня - явился къ мнѣ Новорадомскому Нотаріусу Владиславу Севериновичу Сѣнницкому, въ Конторѣ моей состоящей Петроковской Губерніи въ уѣздномъ городѣ Новорадомскѣ въ домѣ № 11 - въ присутствіи двухъ ниже поименованныхъ закономъ требуемыя качества имѣющихъ свидѣтелей, мнѣ Нотаріусу лично извѣстный и законную правоспособность имѣющій Членъ Государственнаго Совѣта Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ Ромуальдъ Михайловичъ Губе /: Hube :/ бывшій владѣлецъ Земскаго имѣнія Стобецко Шляхецке, проживающій а равно избирающій законное мѣстожительство для ипотечныхъ сего акта послѣдствій Новорадомскаго уѣзда въ деревни Стобецко Шляхецке - и объявилъ росписку въ томъ: Согласно контракту купли продажи имѣнія Стобецко Шляхецке въ собственность Іосифа Теодосіевича Верхлейскаго, составленному у дѣлъ Новорадомскаго Нотаріуса Юрковскаго прошлаго 1880 года Іюля восьмаго /. двадцатаго дня № 583 - и акту объявленному у дѣлъ моихъ Нотаріуса сего 1881 года Іюня тринадцатаго /. двадцать пятаго дня № 282, продавцу Сенатору Губе причитается до уплаты отъ покупщика имѣнія Стобецко Шляхецке Іосифа Теодосіевича Верхлейскаго остатокъ продажной цѣны въ суммѣ десять тысячъ девятьсотъ восемьдесятъ

восемь рублей и тридцать семь копѣекъ, а такъ какъ онъ Іосифъ Верхлейскій согласно росписки Калишскаго Отдѣленія Польскаго Банка отъ шестнадцатаго Іюня сего 1881 года № 366, помянутый капиталъ 10988 рублей и 37 копѣекъ за № 1720 журнала Кассы представилъ въ депозитъ онаго Банка въ пользу и на имя объявителя Сенатора Губе, то послѣдній принимая названную поклажу, даетъ настоящимъ документомъ Іосифу Верхлейскому въ таковомъ полученіи остатка слѣдуемой въ его пользу продажной цѣны за имѣніе Стобецко Шляхецке, то есть капитала десяти тысячъ девятисотъ восьмидесяти восьми рублей и тридцати семи копѣекъ формальную росписку, и затѣмъ соглашается, чтобы Іосифъ Теодозіевичъ Верхлейскій по своему или повѣреннаго односторонному предложенію перечислилъ на свое имя по ипотекѣ права основанія собственности Земскаго имѣнія Стобецко Шляхецке Новорадомскаго уѣзда во второмъ отдѣлѣ Ипотечнаго Указателя.- Сему акту присутствующій мнѣ Нотаріусу по своей самоличности и законной правоспособности извѣстный, владѣлецъ Земскаго имѣнія Стобецко Шляхецке Іосифъ Теодозіевичъ Верхлейскій, проживающій а равно избирающій законное мѣстожительство для ипотечныхъ сего акта послѣдствій въ помянутой деревни Стобецко Шляхецке Новорадомскаго уѣзда, объявилъ, что онъ настоящую росписку Сенатора Губе принимаетъ,

а также для исполненія такъ основной купчей имѣнія Стобецко Шляхецке заключенной у дѣлѣ Новорадомскаго Нотаріуса Юрковскаго прошлаго 1880 года № 583 — акта объявленнаго Сенаторомъ Губе у дѣлъ моихъ Нотаріуса сего 1881 года за № 282. какъ равно настоящей росписки. Ипотечнымъ порядкомъ въ договорной книгѣ имѣнія Стобецко Шляхецке, уполномочиваетъ съ правомъ передовѣрія и съ правомъ объявлять соотвѣтствующія заявленія, протестировать подлеганція для указателя статьи и впрочемъ исполнять заступно довѣрителя всѣ закономъ требуемыя формальности, Калишскаго Нотаріуса Станислава Бялобржевскаго при Окружномъ Судѣ проживающаго въ губернскомъ городѣ Калишѣ. Въ заключеніе Іосифъ Вержлейскій объявляетъ свое согласіе въ томъ, чтобы сообъявитель Сенаторъ Губе безъ его вліянія получилъ подъ свою росписку предложенный имъ Вержлейскимъ на храненіе въ Польскій Банкъ выше упомянутый капиталъ десять тысячъ девятьсотъ восемьдесятъ восемь рублей и тридцать семь копѣекъ, въ доказательство чего передаетъ Сенатору Губе росписку Калишскаго Отдѣленія Польскаго Банка отъ 16 Іюня 1881 года № 366. Выписи слѣдуетъ выдать Сенатору Губе, Іосифу Вержлейскому и въ Калишское Ипотечное Отдѣленіе. Этотъ актъ при бытности свидѣтелей торговцевъ Осипа Игнеровича Шаца и Игнатія Игнатьевича Круликовича, жит-

нихъ жителей, извѣстныхъ мнѣ Нотаріусу по своей самоличности и добросовѣстности составленъ, прочитанъ, утвержденъ, и въ доказательство одобренія и принятія подписанъ. Гербовая пошлина прилагается въ шесть рублей и десять копѣекъ. и въ пользу Городской Кассы наличными взыскано три рубля и пять копѣекъ. /: Подлинникъ подписали:/ Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Ромуальдъ Губе - Józef Wierzchlejski - значитъ Іосифъ Верхлейскій - перевелъ Нотаріусъ В. Сѣнницкій. - Осипъ Умеровичъ Шацъ - Игнатій Игнатьевичъ Крушкѣвичъ - Нотаріусъ Владиславъ С. Сѣнницкій. - Эта выпись слово въ слово сходна съ подлиннымъ актомъ внесеннымъ въ Реестръ 1881 года подъ двѣсти девяносто пятый нумеръ и выдана Сенатору Ромуальду Губе. Тысяча восемьсотъ восемьдесятъ перваго года Іюня двадцать четвертаго /. Іюля шестаго дня. - г. Новорадомскъ.

Новорадомскій Нотаріусъ Владиславъ С. Сѣнницкій

Печать Нотаріуса С. В. Сѣнницкаго въ Новорадомскѣ

Préfecture ...

207

(Mat. — Série générale. N° 782.) (I. C. N° 3. — Mag.)

Direction
DE
l'Administration générale.

2e Division.

2e Bureau.

Préfecture
du Département de la Seine.

Paris, le 25 février 1876

M Dembosquet (pr M. Romuald de Hubé)

est invité à se présenter de 1h à 3h
rue de Vaugirard 36
à la Préfecture de la Seine (Bureau au Luxembourg),

pour affaire qui le concerne.

pièce à retirer

Il voudra bien rapporter le présent avis,

et s'adresser à M.

M ____________________

985. — Typ. Ch. de Mourgues Frès — 3932

PRÉFECTURE DU DÉPARTEMENT DE LA SEINE.

PARIS 3e 26 FEVR. 6 PAL. DU LUXEMBOURG

25

Monsieur Dembosquet

~~Rue~~ Boul.d Montparnasse N.o 9

Paris.

Altairac

Maison Fondée en 1850
par **M. ALTAIRAC**
ancien
CHEF D'ÉTAT CIVIL
et du
SERVICE DES DÉCÈS
à la VIIme. Mairie.

ALTAIRAC Fils, Directeur.

COMPAGNIE GÉNÉRALE
DES
FUNÉRAILLES ET TRANSPORTS.

ADMINISTRATION CENTRALE
Rue et Place Saint Thomas d'Aquin, 1 et 3.

Paris, le 21 Mars 187

Le 22 Janvier 1876 lors du
décès de Madame de Hubé
son mari étant malade Monsieur
Chodzko Professeur au Collège
de France son ami, a payé
à la ville, Préfecture de la Seine
Un ~~Terrain~~ Perpetuel des
deniers et au nom de Monsieur
de Hubé
Je déclare et certifie
cette avance ayant
assisté Monsieur
Chodzko au moment de
l'achat

Altairac

Reverd^{mo}
Dom. Franciscus Rački,
theol. doctori, canonicus
capituli Sti Hieronymi,
praeses academiae
scientiarum Slavorum
meridionalium etc.

Agram

Hochwürden
Herrn Dr Franz Rački
Domherrn u. Praeses
der südslav. Akademie
der Wissenschaften
Agram

Mr. Pelletier
Directeur de l'administration
generale
Palais Luxemb. No 17

211

DIRECTION
de
L'ADMINISTRATION GÉNÉRALE.

2e DIVISION.

2e BUREAU.

ANNÉE 1876.

Concession à perpétuité de DEUX MÈTRES de terrain dans le cimetière du **SUD**.

Date de la demande :

24 janvier

N° 50

MINUTE N°

(Série B, n° 8 *bis*.)

PRÉFECTURE DU DÉPARTEMENT DE LA SEINE.

TIMBRE 2/10 EN SUS 1f. 50c. SEINE

LE PRÉFET DU DÉPARTEMENT DE LA SEINE,

Vu le décret du 23 prairial an XII (12 juin 1804), dans ses dispositions relatives aux concessions de terrain pour fondation de sépultures dans les cimetières;

Vu le règlement en date du 8 décembre 1829, approuvé par ordonnance du 5 mai 1830, et relatif aux concessions de terrain à faire dans les cimetières appartenant à la Ville de Paris;

Ledit règlement portant, § 3, *Des concessions perpétuelles pour fondations de sépultures, soit individuelles, soit de famille :*

ART. 6. « Le prix de chaque mètre pour cette concession (indivi-« duelle) sera de 250 francs, dont 200 francs pour la Ville, et 50 francs « à titre d'offrande pour les hospices de cette Ville;

ART. 8. « Les concessions pour sépultures de famille et les concessions « individuelles pour lesquelles il sera demandé plus de deux mètres, « seront payées comptant d'après le tarif suivant :

« Les *deux* premiers mètres, à raison de 500 fr., conformément à « l'art. 6;

« Au delà de deux mètres, chaque mètre excédant, jusqu'à *quatre* « *mètres*, 400 francs, plus le quart pour les hospices : *cinq cents* francs « par mètre;

« Au delà de quatre mètres jusqu'à *six mètres*, chaque mètre excé-« dant sera payé 600 francs, plus le quart pour les hospices : *sept cent* « *cinquante* francs par mètre;

« Enfin, au delà de six mètres, chaque mètre excédant sera payé « 800 francs, outre le quart pour les hospices, *mille francs* par « mètre. »

Vu le règlement général du 14 septembre 1850, sur l'administration intérieure des cimetières appartenant à la Ville de Paris;

Vu l'arrêté du 20 décembre 1859, portant, entre autres dispositions, application aux cimetières des communes annexées à la Ville de Paris, des règlements sur la matière;

Vu la pétition présentée par M Romuald de Hubé

demeurant à Varsovie

et tendant à ce qu'il lui soit fait concession de deux mètres super-

308.—Typ. Charles de Mourgues frères. — 1461.

ficiels de terrain dans le cimetière du SUD, pour y fonder à perpétuité la sépulture de Mme de Hubé, née Théophile Rosciszewska, sa femme décédée le 22 janvier 1876

Ladite pétition contenant, en outre, engagement de payer sans délai : 1° à la Ville de Paris, pour prix principal de cette concession, la somme de quatre cents francs; 2° à l'Administration de l'Assistance publique de la même Ville, à titre de donation en faveur des pauvres et des hôpitaux, la somme de cent francs;

M de Hubé *dans le cas où un effondrement quelconque viendrait à se produire dans sa concession, située sur carrières, ainsi qu'il en a été prévenu par l'Administration, devra, comme il s'y est engagé, rétablir la sépulture à ses frais, sans aucuns recours contre la Ville, et d'après les indications des services compétents.*

ARRÊTE :

ARTICLE 1er.

Il est fait concession à M de Hubé

de deux mètres superficiels de terrain dans le cimetière du SUD, pour y fonder la sépulture susindiquée.

ART. 2.

Conformément aux dispositions du règlement ci-dessus visé, du huit décembre mil huit cent vingt-neuf, cette concession est faite moyennant la somme de cinq cents francs, à raison de deux cent cinquante francs le mètre.

Sur cette somme, quatre cents francs seront versés immédiatement à la caisse du Receveur municipal de la Ville de Paris, et cent francs à la caisse de l'Administration de l'Assistance publique de la même Ville, à titre d'offrande, comme il est dit ci-dessus.

212

Art. 3.

Le terrain dont la concession est faite par le présent arrêté ne pouvant jamais être mis dans le commerce, ni par conséquent être cédé en aucun cas à des tiers, toute stipulation est interdite à cet égard a le impétrant, à peine de nullité de la concession, sans indemnité ni restitution de prix; le tout suivant l'engagement contenu dans la pétition ci-dessus visée.

Art. 4.

Les droits de timbre et d'enregistrement du présent arrêté sont à la charge du concessionnaire.

Art. 5.

Le concessionnaire sera tenu de prendre sans délai, au moyen du bon de fosse qui lui est remis pour le Conservateur, possession du terrain acquis, et de le marquer d'un signe durable portant le numéro de la concession. Il sera également tenu de se conformer, tant aux dispositions susénoncées qu'aux règlements concernant l'administration et la police intérieure des cimetières appartenant à la Ville de Paris.

Art. 6.

Ampliation du présent arrêté sera transmise :

1° A u concessionnaire ;

2° Au Receveur municipal chargé d'opérer le recouvrement des droits acquis à la Ville de Paris ;

3° A l'Administration de l'Assistance publique.

Fait à Paris, le 29 juin 1876

Pour le Préfet et par délégation :

Le Directeur de l'Administration générale,
Signé : PELLETIER.

Pour ampliation :

Le Secrétaire général de la Préfecture.

Pour le Secrétaire général,

Le Conseiller de Préfecture, délégué,

[signature]

Enregistré à Paris, le 5 juillet 1876
Fol. 68 r° 51 case 1
reçu vingt-cinq francs, deux dixièmes et demi compris.
Signé : Violette.

NUMÉRO
du registre auxiliaire :

60

RECETTE MUNICIPALE

DE LA VILLE DE PARIS.

*Le Trésorier de la Ville, soussigné, reconnaît avoir reçu d*e M. Chodzko *concessionnaire , la somme de* QUATRE CENTS FRANCS, *pour la portion attribuée à la Ville dans le prix de la concession qui précède.*

Dont quittance, *ne formant qu'un seul et même récépissé avec la quittance provisoire précédemment délivrée.*

Paris, le 2 Mai 1876

Pour le Trésorier de la Ville,

Demand

CAISSE

DE L'ADMINISTRATION DE L'ASSISTANCE PUBLIQUE.

Contrôlé sous le

Nº 11693

Le Contrôleur,

JOURNAL DE L'EXERCICE 1876 Nº 11693

Je, soussigné, Receveur général de l'Administration de l'Assistance publique, à Paris, reconnais avoir reçu de M. le Trésorier de la Ville, à la décharge d concessionnaire , la somme de CENT FRANCS *pour la portion attribuée à l'Administration dans le prix de la concession énoncée en l'Arrêté qui précède.*

Dont quittance à Paris, le 3 juillet 1876.

Проектъ перемѣны условій по записи Господина Сенатора Губе.

Ко мнѣ Нотаріусу Н. Н. явился лично мнѣ извѣстный членъ Государственнаго Сената, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Ромуальдъ Михайловичъ Губе и объявилъ актъ слѣдующаго содержанія:

что онъ исполняя послѣднюю волю покойной супруги своей Сенаторши Богумилы Губе дарственнымъ актомъ, составленнымъ у дѣлъ Новорадомскаго Нотаріуса Феликса Юрковскаго отъ 16/28 октября 1880 года отказалъ капиталъ въ 4000 рб. съ тѣмъ, чтобы накопляющіеся въ теченіи каждыхъ 3 лѣтъ сряду на сей капиталъ проценты по 5% вмѣстѣ съ процентами отъ оныхъ всегда были назначаемы въ видѣ приданаго одной бѣдной дѣвицѣ, круглой сиротѣ трудолюбивой, нравственнаго поведенія съ преимуществомъ для сиротъ воспитывавшихся въ Варшавскомъ Институтѣ Св. Казиміра.

Въ выше приведенномъ актѣ упущено изъ виду указать вѣроисповѣданіе и возрастъ кандидатокъ имѣющихъ право соискаться на право полученія сказаннаго при-

даннаго; ~~такъ что по смыслу онаго могло бы право соискаться на полученіе приданаго и старымъ еврейскимъ дѣвицамъ.~~

Сверхъ того по ст 8 приведеннаго акта возложена на кандидатки обязанность представленія съ своей стороны жениха честнаго ремесленника мастера или подмастера родомъ изъ Царства Польскаго и постоянно въ ономъ проживающаго исполненіе каковой обязанности, весьма затруднительно для дѣвицъ передъ назначеніемъ имъ приданаго. Наконецъ по ст 15 приведеннаго акта выдача приданаго одаренной кандидаткѣ должна послѣдовать по представленіи метрической выписки о ея бракосочетаніи съ указаннымъ ею женихомъ въ засѣданіи Варшавскаго Городскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія непремѣнно въ годовщину кончины покойной Богумилы Бубе т. г. 10/22 января что недостаточно соотвѣтствуетъ цѣли увѣковѣченія памяти ея.

Вслѣдствіе сего Членъ Государственнаго Сената Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Ромуальдъ Михайловичъ Бубе въ видахъ исправленія къ лучшему условій по сказанной записи, выше ука-

занныя условія настоящимъ актомъ отмѣняетъ и на всегда уничтожаетъ; и вмѣсто оныхъ постановляетъ:

а.) что — на полученіе означеннаго приданаго имѣютъ право соискаться кандидатки лишь только Римско Католическаго исповѣданія имѣющія не менѣе 16 и не болѣе 26 лѣтъ отъ роду съ преимуществомъ для круглыхъ сиротъ воспитываемыхъ или воспитывавшихся въ Варшавскомъ Институтѣ Св. Казиміра

б.) что одаренная кандидатка должна вступить въ законный бракъ непремѣнно 10/22 Января какъ въ годовщину смерти дѣйствительной жертвовательницы Богумилы Гуте и не иначе какъ съ ремесленникомъ мастеромъ или подмастерьемъ нравственнаго поведенія урожденнымъ и постоянно жительствующимъ въ Царствѣ Польскомъ.

в) что выдача приданаго послѣдуетъ прямо изъ Польскаго Банка подъ росписки одаренной и ея мужа но не иначе какъ по распоряженію Варшавскаго Городскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія и по представленіи предварительно

ному Совѣту метрической выписи о ея бракосочетаніи удостовѣряющей день свадьбы, а также документовъ удостовѣряющихъ что избранный одаренного мужъ имѣетъ тѣ качества кои требуются предъидущею статьею сего акта. Въ случаѣ если одаренная кандидатка въ теченіи 4 лѣтъ, считая со дня назначенія приданаго и поставленія оной о томъ въ извѣстность не вступитъ въ замужество или вступитъ въ бракъ съ лицомъ неудовлетворяющимъ вполнѣ указаннымъ въ пунктѣ 3 сего акта условіямъ или же не въ означенный срокъ 10/22 января; въ таковъ случаѣ назначенное ей приданое перейдетъ обратно въ распоряженіе Варшавскаго Городскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія для выдачи онаго другой кандидаткѣ въ слѣдующемъ году послѣ вызова оныхъ посредствомъ мѣстныхъ газетъ и на такихъ же какъ указано условіяхъ. Равнымъ образомъ поступаетъ обратно въ распоряженіе Городскаго Совѣта и назначается такимъ же какъ выше сказано порядкомъ пособіе въ случаѣ смерти одаренной кандидатки до времени вступленія въ замужество; и наконецъ

д.) Въ случаѣ церковныхъ препятствій

/

къ бракосочетанію 10/22 января Варшавскій Городской Совѣтъ Общественнаго Призрѣнія вправѣ назначить для этого другой день по возможности ближе подходящій къ опредѣленному симъ актомъ сроку.

Всѣ другія условія настоящимъ актомъ не уничтоженныя по сей записи, заключающіяся какъ въ выше приведенномъ актѣ отъ 16/28 октября 1880 года, такъ и въ актѣ о принятіи сказанной записи составленнымъ у быв. Нотаріуса при Ипотечной Канцеляріи Варшавскаго Окружнаго Суда Станислава Заводзкаго отъ 21 Іюня/3 Іюля 1882 года удерживается въ своей силѣ.

217

Варшавскій Городской Совѣтъ Общественнаго Призрѣнія

Рѣшеніемъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 16 февраля сего года за № 1096, и на основаніи ст. 2й Высочайше утвержденнаго 1 Іюня 1871 г. положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, а также ст. 910 Гражданскаго Уложенія въ Царствѣ:-

Значущаяся въ дарственномъ актѣ, — Члена Государственнаго Совѣта, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника, Сенатора Росцуальда Михайловича Губе, отъ 16 октября 1880 года, въ видѣ желѣзнаго фонда, подъ названіемъ „капитала покойной супруги его Богумилы Губе" запись въ 4000 руб. на выдачу изъ процентовъ приданаго бѣднымъ осиротѣвшимъ дѣвицамъ; принята на условіяхъ въ дарственномъ актѣ изложенныхъ и съ огражденіемъ неприкосновенности правъ третьихъ лицъ.

г. Варшава 15/27 Марта 1882 г.

И. д. Начальника Благотворительныхъ Заведеній Пухальский

Секретарь Совѣта [signature]

219

М. В. Д.

ВАРШАВСКІЙ ГОРОДСКОЙ

СОВѢТЪ

ОБЩЕСТВЕННАГО ПРИЗРѢНІЯ

8 Апреля дня 1882 года.

№ 4939

г. Варшава.

Члену Государственнаго Совѣта, Г. Дѣйствительному Тайному Совѣтнику Сенатору Ромуальду Михайловичу Губе.

Вслѣдствіе отношенія Вашего Высокопревосходительства, отъ 25 Октября 1880 года, имѣю честь сообщить, что Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 13 Февраля сего года за № 1096, приняло пожертвованные Вами 4000 р. для выдачи процентовъ съ этого капитала, въ приданое бѣднымъ дѣвицамъ, на условіяхъ изложенныхъ въ дарственной записи 16 Октября 1880 г. и, что объ означенномъ пожертвованіи будетъ въ свое время доведено до Высочайшаго свѣдѣнія.

На основаніи вышеизложеннаго, препровождая при

Г. Киніцкій. А 5 Ст: М.

семъ, для дальнѣйшихъ соотвѣтственныхъ дѣйствій, копію журнальнаго опредѣленія, Варшавскаго Городскаго Совѣта Общественнаго Призрѣнія, отъ $\frac{15}{27}$ Марта сего 1882 года, по дѣлу о принятіи помянутой записи, долгомъ считаю присовокупить, что для узаконенія означенной записи, на счетъ Вашего Высокопревосходительства, по формамъ указаннымъ въ ст: 931 и 937 Гражданскаго Уложенія въ Царствѣ Польскомъ, командированъ чиновникъ Совѣта Францъ Францовичъ Вышконскій.-

При семъ имѣю честь покорнѣйше просить Ваше Высокопревосходительство, послѣ узаконенія означенной записи, обезпечить таковую ипотекою имѣнія Стобецко-Шляхецкіе Новорадомскаго Уѣзда, Петроковской Губерніи и въ доказательство сего представить въ Городской Совѣтъ официяльную выпись ипотечнаго указателя означеннаго имѣнія, для

220

введенія отказанной записи
въ смѣту суммъ отказанныхъ
на спеціальныя благотворитель
ныя цѣли

И. д. Начальника благо-
творительныхъ заведеній Г. Пухальский

Секретарь Совѣта [signature]

НАЧ

ПО ВА

ОБЩ

221

МИНИСТЕРСТВО
Внутреннихъ Дѣлъ.

НАЧАЛЬНИКЪ ГУБЕРНІИ
ПО ВАРШАВСКОМУ ГОРОДСКОМУ
СОВѢТУ
ОБЩЕСТВЕННАГО ПРИЗРѢНІЯ.

24 Іюня 1883 г.

№ 3963

Г. ВАРШАВА.

Члену Государственнаго Совѣта, Г-ну Дѣйствительному Тайному Совѣтнику Рангольду Гебе.

Вслѣдствіе представленія Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, о пожертвованіяхъ сдѣланныхъ разными лицами въ пользу Благотворительныхъ Заведеній, подвѣдомственныхъ Варшавскому Городскому Совѣту Общественнаго Призрѣнія, въ томъ числѣ и о пожертвованіи Вашимъ Высокопревосходительствомъ, капитала въ 4000 рублей, на приданое для бѣдной дѣвицы, — Комитетъ Г.г. Министровъ полагалъ, вѣдомость о пожертвованіяхъ повергнуть на Высочайшее Его Величества благоусмотрѣніе, испросивъ Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе на объявленіе

/.

- благодарности жертвователямъ Именемъ Его Величества.

Государь Императоръ въ 31 день Декабря 1882 года Положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ. -

О таковомъ Высочайшемъ повеленіи имѣю честь сообщить Вашему Высокопревосходительству. -

Генеральнаго Штаба
Генералъ-Лейтенантъ

Начальникъ Благотворительныхъ Заведеній
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ

Секретарь Совѣта

М. В. Д.

НАЧАЛЬНИКЪ
БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ
УПРАВЛЯЮЩІЙ ДѢЛАМИ
ВАРШАВСКАГО ГОРОДСКАГО СОВѢТА
ОБЩЕСТВЕННАГО ПРИЗРѢНІЯ.

6/18 Марта 1885 г.

№ 1905 4.

Г. ВАРШАВА.

Господину члену государственнаго Совѣта, Дѣйствительному тайному Совѣтнику и Сенатору, Ромуальду Михайловичу Губе

Вслѣдствіе прошенія Вашего Высокопревосходительства отъ 10 Сентября 1884 г. по дѣлу, объ опубликованіи о совершенной Вашимъ Высокопревосходительствомъ записи капитала въ 4000 руб. съ употребленіемъ через каждое трехлѣтіе процентовъ на оный капиталъ, на выдачу приданаго осиротѣвшимъ бѣднымъ дѣвицамъ, съ преимуществомъ для сиротъ воспитываемыхъ въ Варшавскомъ Институтѣ Св. Казиміра, какъ равно, о пріостановленіи исполненія сей записи до настоящаго года, съ опредѣленіемъ 4-хъ мѣсячнаго срока, на представленіе документовъ кандидатками на полученіе означеннаго приданаго, имѣю честь сообщить Вашему

Высокопревосходительству, что Варшавскій Городской Совѣтъ общественнаго призрѣнія въ засѣданіи 17 декабря м. г. опредѣлилъ:

1. несмотря на опубликованное уже въ 1882 г. посредствомъ Варшавскаго Курьера свѣдѣніе о принятіи сказанной записи опубликовать о принятіи оной и посредствомъ Правительственнаго Вѣстника.–

2. отсрочить исполненіе сей записи до настоящаго 1885 года и впослѣдствіи исполнять таковую черезъ каждые три года въ такомъ только случаѣ, если сумма 600 руб. предназначенная на выдачу приданаго будетъ состоять полностью въ распоряженіи Городскаго Совѣта

3. при каждомъ опубликованіи вызова кандидатокъ на полученіе приданаго, предоставлять имъ 4хъ мѣсячный срокъ, на подачу прошеній со документами въ Городской Совѣтъ.–

При семъ долгомъ считаю присовокупить, что вмѣстѣ съ симъ сдѣлано съ Редакціею Правительственнаго Вѣстника сношеніе, объ опубликованіи о принятіи записи Вашего Высокопревосходительства и что такъ какъ процентъ отъ отказаннаго капитала за декабр-

скій срокъ, не смотря на предпринятыя экзеку-
ціонныя мѣры еще не уплоченъ, то городской Со-
вѣтъ на выдачу приданаго имѣетъ въ распоря-
женіи своемъ лишь только 500 руб и потому не
можетъ еще приступить къ дѣйствіямъ по
исполненію сей записи въ настоящемъ году ранѣе
полученія остальныхъ 100 рублей.

Дѣйствительный
Статскій Совѣтникъ [signature]

Секретарь Совѣта [signature]

М. В. Д.

НАЧАЛЬНИКЪ
БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ
УПРАВЛЯЮЩІЙ ДѢЛАМИ
ВАРШАВСКАГО ГОРОДСКАГО СОВѢТА
ОБЩЕСТВЕННАГО ПРИЗРѢНІЯ.

1/13 Ноября 1888 г.

№ 24091.

Г. ВАРШАВА.

Его Высокопревосходительству, Члену Государственнаго Совѣта, Господину Дѣйствительному Тайному Совѣтнику Ромуальду Губе.

Имѣю честь довести до свѣдѣнія Вашего Высокопревосходительства, что первое приданое по записи покойной Сенаторши Богумилы Губе, согласно представленію Настоятельницы Варшавскаго Института Св. Казимира, утвержденному Варшавскимъ Архіепископомъ назначено было воспитанницѣ сказаннаго Института Еленѣ Цецерской, которая по представленіи соотвѣтственныхъ документовъ, касающихся своего жениха, вступила въ законный бракъ 10/22 января сего 1888 года съ Владиславомъ Рачинскимъ слесаремъ, римско-католическаго исповѣданія, польскаго происхожденія, нравственнаго поведенія, имѣющимъ 27 лѣтъ отъ роду, проживающимъ нынѣ съ женою въ г. Ласкѣ и затѣмъ въ присутствіи мужа получила изъ Варшавской Конторы Государственнаго Банка, въ видѣ приданаго капиталъ съ процентами

въ общей суммѣ 655 р. 82 коп.

Нынѣ изъ процентовъ на завѣщанный капиталъ собралась вновь сумма 600 рублей съ процентами, подлежащая выдачѣ въ видѣ приданаго согласно условіямъ записи.

Вслѣдствіе сего, предварительно дальнѣйшихъ дѣйствій по сказанному предмету, имѣю честь покорнѣйше просить Ваше Высокопревосходительство не оставить сообщить: будетъ ли выборъ лица на полученіе сего приданаго исполненъ Вашимъ Высокопревосходительствомъ, или же таковый по прежнему изволите предоставить Варшавскому Архіепископу.-

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ

Секретарь Совѣта

3.

Zawiadomienia o śmierci ślubie, zaproszenia; luźne koperty, listy do Hubego, których ~~nazwiska~~ autorów nie zidentyfikowano

227

Le conseiller privé Senateur,

THÉODORE

Andrault de Langeron

est decedé à Varsovie le 19 Juillet, a l'age de 82 ans.

La veuve, le fils, les filles, la belle fille, les gendres, les petits fils et petites filles ont l'honneur de vous faire part de la perte douloureuse qu'ils viennent de faire en la personne de leur mari, père beau-père et grand-père.

Les messes seront servies dans le domicile du defunt rue Chmielna 52, a 10 h. Mardi le 21 et Mercredi le 22 Juillet, l'enterrement aura lieu à midi le 22 Juillet, après le Service divin.

229

Son Excellence

le Sénateur de Hube.

Membre du Conseil.

de l'Empire

Marszałkowska 50

dawny

Madame Noëlie Salviati, née Hanch, M.mes Sophie Trompeo et Emme Regnoni, nées Salviati, M.lles Hélène Iulie et Windeline Salviati, ont la douleur de Vous faire part de la perte cruelle qu'elles viennent d'éprouver en la personne de leur mari et père bien-aimé

LE CONSEILLER DE COUR

STANISLAS SALVIATI

Agent du Ministère de l'Intérieur de Russie pour les Affaires Ecclésiastiques

décédé le { 26 Février / 9 Mars } c.ts après une longue et douloureuse maladie.

Rome 1888.

ВАРШАВА
3
МАР.
1866

9
4 УТР.

A Son Excellence

Monsieur le Sénateur de Hubé

Varsovie

[redacted]

232

✝

TEOFILA HUBOWA

żona Senatora Kr. polsk. Romualda Hubego, członka Akademii Umiejętności,

rozstała się z tym światem po długiéj chorobie w Paryżu dnia 22 Stycznia 1876 roku.

Za duszę Jéj odprawi się Msza żałobna dnia 11 Lutego r. b. t. j. w Piątek o godzinie 9 rano, u OO. Kapucynów, na które zaprasza się Przyjaciół i Znajomych.

Kraków dnia 10 Lutego 1876 r.

234

Xięstwo Eugeniuszowie Lubomirscy mają zaszczyt doniešć o odbytym dziś ślubie swojej córki Róży z hrabią Arturem Potockim.

Kraków 7go Lipca 1877.

Въ участку Русскаго Армiи неизвѣстенъ
Отъ Почтамта 1/7 77.

K. Polskie franco

Jaśnie Wielmożny JMC. Pan Romuald
Hube
W. Członek Rady Państwa i Senator

ВАРШАВА 1 ЮЛ. 1877

ПОЧТОВЫЙ ВАГОНЪ № ... 21 ЮН 1877

KRAKAU

236

Исправляющій должность Оберъ-Камергера, Оберъ-Гофмаршалъ Графъ Шуваловъ свидѣтельствуя совершенное свое почтеніе Его Превосходительству Ромуальду Михайловичу, имѣетъ честь увѣдомить, что Государь Императоръ изволитъ принять Сенатора Губе, въ Понедѣльникъ 10го сего Іюля въ 1^мъ^ часу пополудни, на фермѣ Александріи, въ Петергофѣ.

№ 404.
8го Іюля 1861.
Его Пр^ву^ Р. М.
Губе.

238

Его Превосходительству

Ромуальду Михайловичу

Губе,

Въ собственныя руки.

Отъ Оберъ-Гофмаршала.

у Кашин. моста д. Максимовича

Audyencia przed wyjazdem
do Warszawy
w r. 1861.

239

Гофмаршалъ Двора Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича свидѣтельствуя совершенное свое почтенiе Его Высокопревосходительству Ромуальду Михайловичу, имѣетъ честь сообщить, что Его Высочество изволитъ принять Его Высокопревосходительство, въ Субботу, 31-го сего Октября, въ 11-ть час. утра въ Царскомъ Селѣ въ Александровскомъ Дворцѣ.

28„ Октября 1870 г.
Его Высокопр.-ву Р. М.
Губе.

241

Управляющій Дворомъ Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Константина Николаевича, въ должности Гофмейстера Тенгоборскій, свидѣтельствуя совершенное свое почтеніе Его Превосходительству, имѣетъ честь увѣдомить, что Его Императорское Высочество изволитъ принять его завтра 30 сего Мая послѣ обѣдни въ 12 ч. въ Большомъ Дворцѣ въ г. Павловскѣ.

29 Мая 1865.

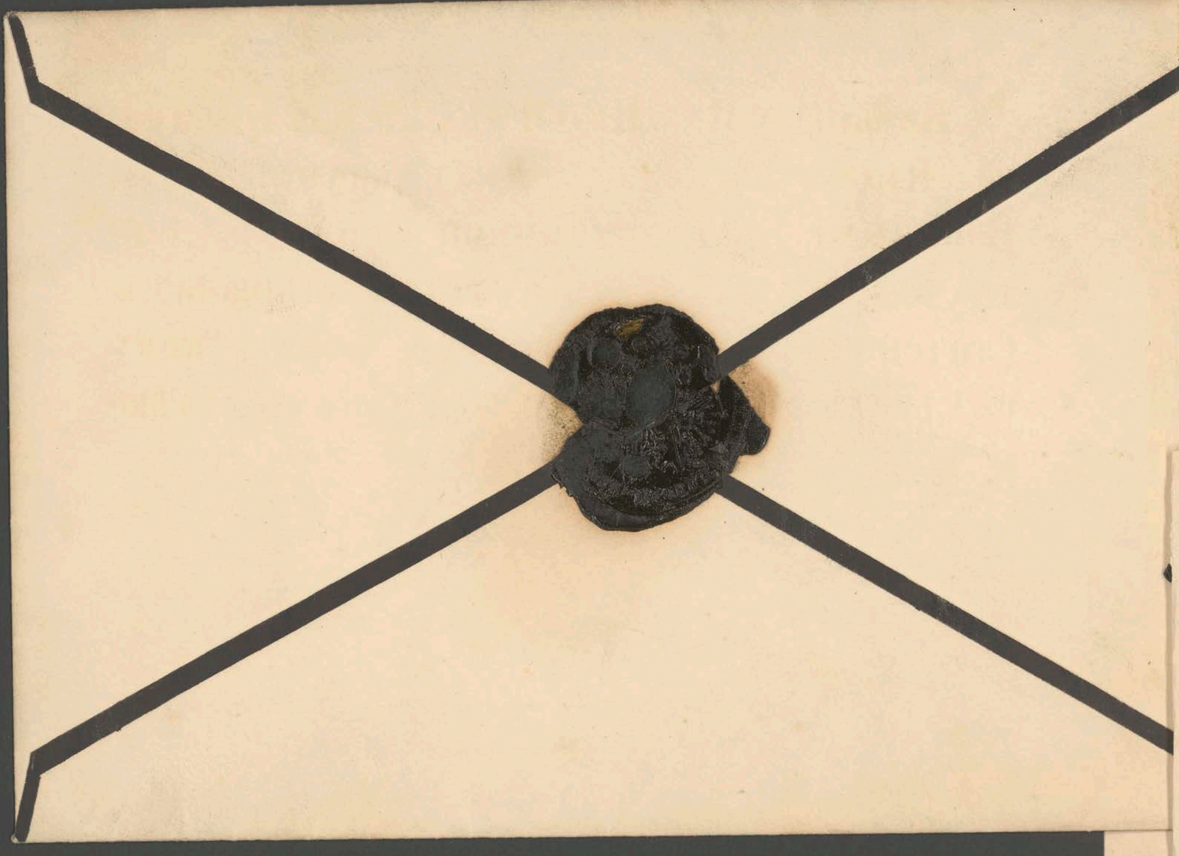
243

Его Превосходительству

Господину Тайному Советнику

Губе.

Въ Дмитровскомъ переулкѣ у Влади-
мирской въ домѣ Кушелевой квартира № 9.

244

Шталмейстер Двора Государя Великаго Князя Константина Николаевича, тайный Советник Бибиков, свидетельствуя совершенное свое почтение Его Превосходительству Фамусу Михайловичу, имеет честь уведомить, что Его Императорское Высочество Великий Князь Константин Николаевич изволит принять Его завтра, 28 Января, в 11¾ час. пополудни, в Константиновском Дворце.

27 Января 1873 г.

Его Прев^ву Ф. М.

Гурьев.

247

Son Excellence

Monsieur Hube.

246

D'ordre de Leurs Altesses Impériales, le Chef intérimaire de la Cour de S. A. Impériale Monseigneur le Grand Duc, a l'honneur d'inviter

Son Excellence Monsieur Hube.

à la Soirée,

à la Cour, Dimanche, le 16/28. Juin à 9. heures

248

На балѣ у Ихъ ВЕЛИЧЕСТВЪ 17 Января, въ Николаевскомъ залѣ слѣдуетъ быть: Военнымъ въ праздничной формѣ и лентахъ, кому слѣдуетъ въ бѣлыхъ брюкахъ, Статскимъ же въ парадной формѣ, кому слѣдуетъ въ чулкахъ и башмакахъ. Имѣющимъ Мекленбургскія ленты быть въ оныхъ.

Съѣзжаться къ 9 часамъ.

1879 года.

Ихъ Величества, приглашаютъ на балъ въ Зимній Дворецъ

Дѣйств: Ст: Сов: Губе.

Отвѣтъ въ Зимній Дворецъ въ Камеръ Фурьерскую должность.

Menu du 17 Juillet

Potage Bisque d'écrevisses.
Potage Printanier
Coulibac moscovite
Saumon à la hollandaise
filet de Bœuf financière
Soufflé de gelinottes aux truffes
Bordure garnie de foies gras
Artichauts à la sauce
Rôti.
Faisans de Skierniwitch & poulardes
Charlotte de fruits
Gelée de maraskin aux fraises

Edelheim Yulay.

250

Le Maréchal et Madame
la Comtesse Berg prient
Son Excellence
Monsieur Hube.

de leur faire l'honneur de venir au Bal
chez eux le 1/13 Janvier à 9 heures.

R.S.V.P.

251

Zawiadomienia o przyznaniu dla
JW. Pana Emerytury wyexpedjowane
zostały dnia wczorajszego, w Komi-
siach, tak do Zarządu finan-
sowego, jako i do Sekretarza
Stanu przy b. Radzie Stanu

JCh

Jan Czajkowski ?

Jaśnie Wielmożny Pan Hube

252

Le Comte Maréchal et Namiest-
nik dans le Royaume prie
Son Excellence Monsieur
Houbé de vouloir bien
venir dîner chez lui aujourd'hui
$\frac{4}{16}$ Juin à 5 heures —

$\frac{4}{16}$ Juin

Son Excellence

Monsieur Floubé

très pressé 254

Le Gouverneur Général de Varsovie prie Son Excellence Monsieur le Général Houbé de vouloir bien passer chez lui.

21 avril

3 mai

256

И. д. Варшавскаго Оберъ-Полицiймейстера, свидѣтельствуя совершенное свое почтенiе Его Пр-ству Ромуальду Михайловичу имѣетъ честь при семъ препроводить билетъ, на право оставить экипажъ, во время обѣда имѣющаго быть 26 сего Iюля въ Александровскомъ залѣ Ратуши, для Его Сiятельства Генералъ-Фельдмаршала Намѣстника въ Царствѣ, на одномъ изъ дворовъ зданiя Ратуши обозначенныхъ въ семъ билетѣ, прося покорнѣйше что-бы таковой былъ прикрѣпленъ къ шляпѣ кучера, такъ какъ безъ билетовъ, экипажи будутъ отсылаемы для ожиданiя на Бѣлянскую улицу.

Варшавское Русское Собранiе

имѣетъ честь покорнѣйше просить

Ромуальда Михайловича Буде съ семей-
ствомъ

пожаловать на балъ, который будетъ данъ

въ залѣ Собранiя Его Сiятельству Гене-

ралъ-Фельдмаршалу Графу Намѣстнику,

въ Пятницу 6/18 Января, въ 9 часовъ вечера

Nowo Konsekrowani Biskupi: Krasiński, Staniewski i Bereśniewicz mają honor prosić Jaśnie Wielmożnego Pana na Obiad dnia 16 Lutego o godzinie 5 w Rzymsko Katolickiém Kollegium w mieszkaniu Metropolity Żylińskiego.

260

LUCYAN WROTNOWSKI

15
6
15
11
1
5
16

69=

20
1

261

Nice, le 8 janvier 1867.

Les membres de la Loge maçonnique de cette ville LA PHILOSOPHIE COSMOPOLITE prient Madame

de Hubé

de leur faire l'honneur de vouloir bien assister à la Soirée Musicale qui aura lieu, le lundi 14 janvier, dans les salons de l'hôtel de la Grande-Bretagne, à 8 heures du soir.

Une quête au profit des pauvres secourus par la Loge sera faite entre les deux parties du Concert.

Cette invitation tiendra lieu de Billet d'entrée.

N. B. — *Les dons offerts en dehors du Concert devront être adressés à* M. FONTAINE, *président de la Loge.*

Typ. Gauthier et comp.

Madame

263

Son Excellence

de Hiubé 1/2

UbB2/8

A feladó neve, lakása vagy üzlethelyisége } Südslavische Akademie
Ime, stan i posaonica predaratelja } der Wissenschaften und Künste in Agram

Szállitólevél. — Tovarni list.

T. cz. } Sr. Excellenz Romuald v. Hube
P. N. } Wr. Kais. russischer Senator

A küldemény neme és jelzete / Vrst i obilježje pošiljke: 1 / 1 K

Rendeltetési hely / Mjesto opredjeljenja } Radomsk (Pietrkoff russisch Polen)

Utolsó posta / Posljednja pošta }

Megye, kerület / Županija, okružje }

Tartalom / Sadržaj: Buch

Érték / Vrieduost } 1 frt 50 kr.

Franco frt 35 kr.

Súly: Težina

kilogram ... gram 410

Porto / Poštarina } frt kr.

Kiadás / Ini izdatci } frt kr.

Utánküldési porto / Poštarina za daljnju odpremu } frt kr.

Visszaküldési porto / Povratbena poštarina } frt kr.

Zagreb 129

A feladó által töltendő ki. — Imade izp...

5 kr. ÖT KRAJCZÁR

1 p.

Tudnivalók.

1. Ezen blanquette minden m. k. postahivatalnál 6 krért kapható.

2. A küldemény feladója köteles az ezen blanquette szélén megjelölt helyeket olvasható írással pontosan kitölteni.

3. Oly blanquette-ek, melyek a postai kezelés előtt váltak használhatlanokká, darabonkint 1 kr. ráfizetés mellett ujakért cserélhetők ki.

Obaviest.

1. Ovi se blanketi mogu dobiti pri svakom kr. poštanskom uredu za 6 novčićah.

2. Predavatelj pošiljke dužan je čitljivim rokupisom točno izpuniti na okrajku ovoga blanketa naznačena mjesta.

3. Blanketi, koji prije poštanske manipulacije postanu neuporabivi, mogu se za nove izmieniti uz položenje 1 novč. od komada.

265

410

Sr. Excellenz

Herrn Romuald v. Hube

Kais. russischer Senator

ZAGREB 1 8 77

Radomsk

Pietrkoff russ. Polen

Auch

Wert 1 fl. 50 kr.

m kr.

m ro-
anketa

ulacije
uz po-

Posłaniec opłacić 1 Rs 12 kop.

J Zaleski

266

807

Deklaracija

Romuald pl. Hube
carski ruski senator
u
Radomsk.
(Pietrkoff)

ZAGREB 11 APR 82 ZAGREB

800

Vriednost knjiga
3 for.

267

ВАРШАВА
19
АПР.
1879

Его Высоко-Превосходительству
Действительному Тайному Со-
вѣтнику и Сенатору Господину

Губе

Въ С. Петербургъ
По Набережной рѣки Мойки
возлѣ Министерства Государствен-
ныхъ Имуществъ

С.ПЕТЕРБУРГЪ 1 ЭКСП. ВЫД. 3 ЧАСА
21 АПР. 1879

268

Italie

À

Son Excelence Monsieur

Monsieur le Senateur

de Hubé

à S. Remo

poste-restante.

БАТУМЪ № 2
8
ДЕК
1891

269

ВАРШАВА
23
ЯНВ.
1890
[illegible]

Jaśnie Wielmożny

Senator Hube.

J. Wielmożny Pan i Dobrodziej

w Miejscu

Ulica Marszałkowska

No 136, pierwsze piętro

pilno

270

Высоко Превосходительству
Дѣйствительному Тайному
Совѣтнику Сенатору

Губе

чрезъ Радомскъ.
въ Стобецкихъ.

В. нужное

Wr Expedytora Poczty w Radomsku
Izam o natychmiastowe przes
do Stobiecka na koszt odbieraj:

271

Jaśnie Wielmożny Pan

Romuald Hube

Rzeczywisty Radca Tajny
Członek Rady Państwa
i Kawaler wielu Orderów

Łaskawie przyjąć raczy

w Miejscu

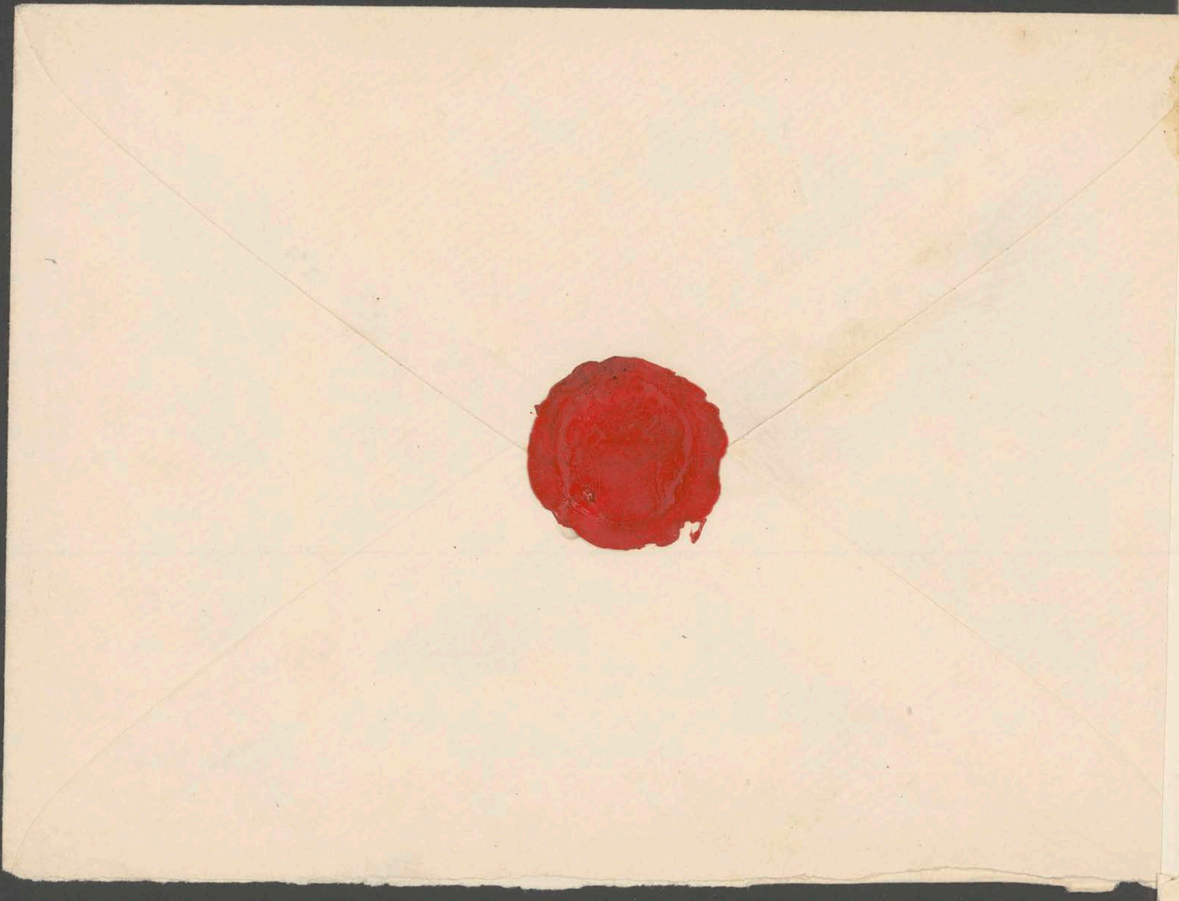
Przy tem pakiecik.

272

A Son Excellence

Monsieur le Sénateur de Hubé

50. Via S. Nicola di Tolentino

+.

Mon cher Romuald.

Vous savez les raisons qui m'em-
pechent d'aller en Italie, je les
trouve bien graves c'est pour-
quoi je me suis rendu si-
tôt que l'on me les a présen-
tés. Je suis content de ton
voyage prochain, mais il m'est
dificil de croire qu'il reussisse
selon le desir de ton coeur.

Il m'est impossible de supposer
dans toute cette affaire la
bonne foi nécessaire. Diminuer
le mal aussi peu que possi-
ble est déjà quelque chose
dans les circonstances actuelles.
Je t'embrasse mil et mil fois.

Tout à Toi Auguste.

12 Juillet 1846.

274

…oser
…la
…inimes
…posi-
…hon
…tules.
…ri.
…parti.

Mr Hummel

Mr Auguste
n°. 16 rue Seine St Germain

Votre Excellence

Pardon si je prends la liberté de vous importuner, mais il s'agit de l'avenir de ma fille qui ayant épousé ton cousin Propriétaire de la Terre de Siemiatycze dans le Gou. de Grodno, ont dans Procès avec le Gouvernement, d'où dépendent leur tranquillité, ils ont gagné dans toutes les Instances, et

Aujourd'hui tout cela se trouve confié à S. E. Moufti Ansbouzumelkin avec qui votre fondé de Pouvoir Mustr Pawlowsky qui aura l'honneur de vous presentter ~~ma~~ cette, m'a dit que vous etiez en Relation d'amitié,

Veuillez donc Excellence ne pas me refuser la grace de vous interesser à un Enfant, et croyez que vous auriez fait une bonne action

276

et rendu un service éminent

à celui qui a l'honneur

de Votre Excellence

le très humble serviteur

L. G. Schauchy

le 26 Mai / 5 Juin 1854

Varsovie

277

Jaśnie Wielmożny Pan Senator
Romuald Hube
Członek Rady Państwa
w Warszawie.

List z instrukcyą przesłaną od Jaśnie Wielmożnego Pana odebrałem i natychmiastowie udałem się w drogę — lecz pierwej nie ukończyłem z racyi zaszłych Świąt. — Lecz będąc powodowany i przejęty należnym hołdem dla Jaśnie Wielmożnego Pana pozwalam się wyrazić wdzięczność jednym wierszykiem świątecznym złożyć moje pokorne życzenia jako małego z najmniejszych dla Jego Ekscelencyi —

Widziałem — kiedy serce w bólach było moje
Anioły — Bóstwo — dawniej wspominać boje
Świeżo my z zawiata — jasno bo przeżyło
Nie niewolnictwo chwałą — lecz Boże — zwyciężyło
Nad tyranizmem — zboleści się śmiałem
Echem też innych krain, na ziemi odebrałem
Widna żywo my mówią hieroglify w niemi
Święte od Tronu Bożego myśl synowi ziemi...
Wznoszą mgły dobra wiarą — sercem co wiąże
Nademnie w Swej Łasce — Bóg Go miłuje. —

Piotrków
dn. 5 Kwietnia
1890 r.

Paoli _ Guida del nuovo Codice penale _ È una disposizione per ordine alfabetico sia del Codice sia del Regolamento di Polizia punitiva, mal concepita e peggio digerita imperocchè non si è rispettato nemmeno il rigore dello stesso ordine alfabetico _ Firenze

Ieri Lavoro d'un merito maggiore di quello dell'avv. Paoli, sebben di poco maggiore, nel quale si è tenuto lo stesso ordine alfabetico _ Siena.

Anonimo (Puccioni Consigliere alla Corte di Cassazione) Codice pen. Tosc. illustr. Opera ribocante di molta scienza teorica e pratica, in corso di pubblicazione _ È una illustrazione articolo per articolo del Codice stesso, che ad ogni linea rivela il vecchio magistrato _ Il molto amore per la Legislazion penale Leopoldina e la giusta antipatia pel neologismo del Codice, lo han forse fatto qualche volta trascendere a qualche frase un po' acre _ La critica è severa ma giusta _ Pistoja.

Mori _ Teoria del Codice penale _ Il compilator del Codice Professor Mori ha mirato a giustificarlo con questo libro il quale non è che un lavoro assai leggiero, e sindro talmente, che spesso lascia molto e molto a desiderare _ Firenze

Pan Bonaini wydaje drugi Tom swego dzieła i w którym pisze o Statutach z wieku 13.

A. Monsieur Morin Bonnecto Hubé

Pénétré de contrition le soussi
gné ose implorer la médiation de
Votre Excellence, afin d'obtenir le moyen de
pouvoir rentrer soumis et repentant sous
le sceptre de S: Mé l'Empereur.

Je suis né le 16 Sbre 1824. à Niewiadow
district de Rawa Gouvmt de Varsovie. Mes
parents appartiennent à la noblesse, et
sont propriétaires du bien Stajanowo
même Gouvernement.

Après avoir reçu les premiers rudi-
ments ~~d'instru~~ d'enseignement dans la
maison paternelle, j'ai achevé mes
classes ~~dans le~~ au Gymnase de Kalisch. Plus
tard c'est à Kalisch aussi que je fus revê-
tu de la robe cléricale. Come pensionnai-
re j'ai ~~l'a~~ travaillé dans le bureau du Consi
storie Episcopal, et au bout de 10 mois
je fus inscrit et passé au séminaire dioce-
sain de Wloclawek. En ce dernier lieu je
suivais les cours de theologie jusqu'au 1r Janvier
1846, époque à la quelle S: E: l'Evêque
de Kalisch, m'accorda pour cause de
santé la remission du restant du temps
requis pour le cours complet d'études dans
les séminaires.

Quelque temps après avoir ainsi quitté le
séminaire, je me suis rendu à Varsovie dans le
but d'obtenir un passeport par la média
tion de S: Ex: le Senateur Comte de Walewski. La
mort de ce dernier me ~~p~~ priva de son
appui. Alors sans me confier à qui que
ce soit, j'ai quitté clandestinement le pays,
traversant secrètement aussi les frontières

de Prusse et de l'Autriche.
A mon arrivé à Vienne le Nonce apostolique mu de compassion daigna me faire accorder un passeport pour Rome.

Le but unique de mon pelerinage et le sentiment qui m'animait était l'espoir que, une fois mes études theologiques terminées, je pourrais revenir dans le pays suivre plus dignement ma vocation et être plus à même de servir sous le sceptre de S. M. l'Empereur.

Une fatalité providentielle me poussa pour ainsi dire à cette démarche. Je me sens être appellé d'en haut à combattre efficacement sur leur propre terrain, les ennemis de mon souverain.

~~A Rome~~ Une fois à Rome mon intention était d'entrer au Collège de la Propagande afin de compléter mes études.

Jeune sans expérience je fus surpris pour ainsi dire par les F. F. de la Résurrection. Après 5 mois de séjour parmi eux, ne pouvant plus supporter les faussetés et les invectives qu'ils répendaient contre le Souverain de mon pays - j'ai quitté la confrérie. Ne me bornant pas à ceci, conjointement avec deux autres compagnons j'ai dénoncé ~~et~~ amplement leurs pernicieuses doctrines au Cardinal Sécrétaire d'Etat. Les Resurrectionistes craignant pour eux les suites de ma

plainte, me tentèrent par des offres pécuniaires. J'ai quitté momentanément Rôme pour passer en Toscane les vacances. Retourné içi au bout de 3 mois, j'ai fait les examens voulus pour être admis au collège des Jésuites.

Mais une voix intérieure m'appellait à defendre l'honneur outragé de mon souverain. J'ai abandonné les Jésuites afin de suivre la plainte portée contre les Résurectionistes et pouvoir dévoiler leur mauvaise fois à toute l'Europe.

J'invoque donc humblement la médiation de V: Ex: afin que S: A le Prince Lieutenant de Pologne daigne m'accueillir et prendre sous l'égide du Gouvernement Impérial.

Et s'il plaisait au Prince de permettre que j'achève içi mes études, qu'un sécours pour mon entretien puisse m'être accordé. Car après l'éclat de ma démarche contre les Résurectionistes. toutes les voies de sécour me seront fermées içi, et même si j'étais obligé de retourner subitement en Pologne, j'y trouverais par la même raison au premier moment des violentes inimitiés —

Je suis etc etc etc

R. HUBE

Korespondencja

T. 13